

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

BULLETIN 4/16

OZVĚNY ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU

CENA

ZA

ARCHITTEKTURU

ČESKÁ

Termín pro podávání přihlášek
18. ledna - 21. dubna 2017

Soutěžní přehlídka architektonických děl
realizovaných na území ČR v letech 2012-2016

Prestižní mezinárodní porota a Akademie České
ceny za architekturu

Jednoduchá on-line forma přihlášení bez
dodatečných nákladů či poplatků za registraci

2017

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

na začátku listopadu vyvrcholil letošní – první – ročník České ceny za architekturu. Na slavnostní večeři 7. listopadu v pražských Jatkách 78 byly předány ceny vítězi a dalším sedmi finalistům České ceny za architekturu 2016 stejně jako tři ocenění za výjimečný počín a dvě mimořádné ceny partnerů Ceny.

Už při prohlížení všech děl přihlášených do letošní Ceny v Bulletinu 2/2016 bylo, domnívám se, možné konstatovat, že česká architektura není zdaleka v tak špatné kondici, jak jsme někdy malomyslně přesvědčeni. Provést inventuru stavu české architektury byl konečně také jeden z cílů Ceny a díky téměř pěti stům přihlášených děl se tento cíl, zdá se, podařil. Protože ozvěny právě proběhlého ročníku České ceny za architekturu jsou i hlavním tématem tohoto čísla Bulletinu, oslovili jsme tři teoretiky a kritiky architektury, aby napsali svoje první názory na průběh, výsledky a přínos Ceny (viz texty Jany Tiché, Ondřeje Beneše, Oldřicha Ševčíka a Karla Doležela na stranách 77 až 80); na toto téma přináší Bulletin i rozhovor s Osamu Okamurou (strana 81).

Česká cena za architekturu nás ale bude potkávat i dále během příštího roku, jak v podobě výstavy všech nominovaných děl z ročníku 2016, která bude putovat po mnoha místech republiky, tak v podobě dalších doprovodných akcí, souvisejících i s nadcházejícím ročníkem 2017 – Česká cena za architekturu 2017 bude otevřena 18. ledna. Do nového roku 2017 tak můžeme vykročit i s verši Davida Vávry, věnovanými oceněným stavbám z ročníku 2016 (na stranách 54 až 75).

Nové číslo Bulletinu, které právě držíte v ruce, přináší i další aktuální zprávy, témata a informace o akcích, které se uskutečnily v posledních několika měsících. Upozornit bych z nich chtěl na Cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti architektury, kterou získala Zdeňka Vydrová (viz zpráva na straně 8), na proslov Ladislava Lábusa na slavnostním shromáždění akademické obce ke čtyřicátému výročí obnovení samostatnosti Fakulty architektury ČVUT v Praze (strana 13) a na zprávu o výsledcích kulatého stolu, který Komora uspořádala s cílem napomoci řešení patové situace týkající se pražského metropolitního plánu (strana 12).

Ne vždy jde ruku v ruce profesní zdatnost a mravní integrita. O to více si musíme vážit a připomínat příklady těch, kteří dokázali vytvářet svobodný prostor i v dobách nesvobody – Česká komora architektů se letošního 17. listopadu připojila k uctění památky Pavla Švandý, bývalého studenta fakulty architektury v Brně v letech 1978 až 1981, který se stal obětí komunistické tajné bezpečnosti. Zprávu o odhalení pamětní desky Pavlu Švandovi najdete na straně 26.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám klidný konec roku 2016, spokojené vánoční svátky a v novém roce 2017 jen vše dobré.

Ivan Plicka

- 1 Úvodník (Plicka)
- 2-3 Obsah
- 4 Kontakty na Kancelář ČKA

AKTUALITY

- 6 Slovenskou cenu CE·ZA·AR získalo šest staveb
- 8 Cenu Ministerstva kultury za architekturu získala Zdeňka Vydrová (Hošková)
- 8 Výsledky 17. ročníku Přehlídky diplomových prací (Hošková)

- 12 Kulatý stůl na téma Metropolitního plánu
- 13 Praha schválila nový strategický plán
- 13 40 let FA ČVUT – 1976–2016 (Lábus)
- 16 Jubilant Ivan Ruller (Chybík)
- 18 Česká architektura nominovaná na Mies van der Rohe Award 2017 (Hošková)

- 21 ČKA se vyjadřuje ke studentské soutěži o plaveckou halu na Petynce (Hošková)

- 22 Manuál ČKA – Městský architekt
- 22 Komora hostila jednání ENACA v Praze (Michalová)
- 23 OTTA: Komunální a krajská architektura
- 25 Zpráva sekretáře o činnosti pracovních skupin ČKA (Špačková)
- 26 Odhalena pamětní deska Pavlu Švandovi (Pražanová)
- 27 Young Architect Award 2016
- 28 ČKA zveřejnila vzorové soutěžní podmínky
- 28 Publikujte své práce v Respektu!
- 28 OTTA architektura a společenské vědy

SERVIS

- 30 Akce, záštity (Pražanová)
- 32 Nové knihy (Hošková, Pražanová)
- 34 Pozor – volba výše limitu v základním pojištění na rok 2017 (Jirásková)
- 35 Řešení zvláštních situací v rámci pojištění profesní odpovědnosti (Jirásková)

SMART CITIES

- 36 Globalizace, města, migrace / Rozhovor se Saskií Sassen

LEGISLATIVA

- 40 Nové zákony a předpisy
- 41 Otázky a odpovědi

SOUTĚŽE

- 85 Výsledky soutěží
- 100 Probíhající soutěže
- 102 Připravované soutěže

TÉMA OZVĚNY ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU

- 44 V ČCA zabodoval dům a ateliér Zen-houses, zaujaly i stavby z veřejných prostředků a osobnosti propagující architekturu (Hošková)
- 46 Galavečer – vskutku vydařená oslava architektury (Hošková)

- 50 Výstava ČCA v DOX (Hošková)

- 52 Závěrečná zpráva poroty
54 Hlavní cena – Zen-Houses – Ateliér a dům, Liberec;
Petr Stolín, Alena Mičeková

- 60 Finalisté
74 Mimořádné ceny
76 Výjimečný počin
77 Reflexe České ceny za architekturu – Jana Tichá,
Ondřej Beneš a Oldřich Ševčík, Karel Doležel
81 Kvalita architektury může mít různé podoby –
rozhovor s Osamu Okamura (Pražanová)
83 Ozvěny České ceny za architekturu v Liberci (Hošková)

oficiální čtvrtletník autorizovaných architektů ČR

číslo 4/2016, ročník 23

Datum expedice

19. 12. 2016

Náklad

4600 ks

Registrace

MK ČR E 11062

ISSN

1804-2066

Vydavatel

Česká komora architektů
Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
+420 273 167 480
www.cka.cz

Redakce

Mgr. Zuzana Hošková
šéfredaktorka
PhDr. Markéta Pražanová
redaktorka
Mgr. Iveta Königsmarková
produkce
Martina Benová
inzerce

Redakční rada

Ing. arch. Ondřej Beneš, Ph.D.
Ing. arch. Miroslav Holubec
Ing. arch. Lucie Chytilová
doc. Ing. arch. Radek Kolařík
Ing. arch. Ivan Plicka
Ing. arch. Marie Špačková

Jazyková korektura

Mgr. Josef Šebek

Grafický design

Jakub Straka
spolupráce Maria Mitcheva

Tisk

Triangl, a. s.

Distribuce

Bulletin ČKA je bezplatně rozeslán všem architektům autorizovaným ČKA a investičním odborům magistrátů a větších měst.

Uzávěrka příštího čísla

13. 2. 2017

Upozornění

U inzerce a podepsaných článků se redakce nemusí ztotožňovat s obsahem. Pokud není uvedeno jinak, obrázky pocházejí z archivu autorů textů.

PDF Bulletinu ČKA je ke stažení na
www.cka.cz.

PRAHA

Josefská 34/6, 118 00 Praha 1
T +420 273 167 480
cka@cka.cz

úřední hodiny

po–čt 8–16 h
út 8–17 h
pá 8–15 h

pověřena řízením Kanceláře ČKA, sekretář Komory

Ing. arch. Marie Špačková
M +420 727 812 736
marie.spackova@cka.cz

šéfredaktorka Bulletinu ČKA, tisková mluvčí

Mgr. Zuzana Hošková
M +420 608 976 925
zuzana.hoskova@cka.cz

členské příspěvky, účetnictví

Lenka Dytrychová
T +420 257 532 430
lenka.dytrychova@cka.cz

právní servis

Mgr. Eva Faltusová
Mgr. Ing. Daniela Rybková
T +420 273 167 481
eva.faltusova@cka.cz
daniela.rybkova@cka.cz

informace a přihlášky

k autorizaci, správa databáze členů,
sekretář dozorčí rady
a autorizační rady ČKA
Milena Ondráková
T +420 273 167 483
M +420 608 976 912
milena.ondrakova@cka.cz

sekretář Stavovského soudu ČKA

Radka Kasalová
T +420 257 532 430
radka.kasalova@cka.cz

produkce akcí ČKA, marketing, redaktorka webových stránek

Mgr. Iveta Königsmarková
T +420 273 167 484
M +420 702 035 234
iveta.konigsmarkova@cka.cz

projektový manažer České ceny za architekturu, zahraniční aktivity

Ing. Tereza Michalová
M +420 731 508 028
tereza.michalova@cka.cz

office manager

Monika Pohanková
T +420 273 167 486
monika.pohankova@cka.cz

recepce

Renáta Rettová
T +420 273 167 480
renata.rettova@cka.cz

BRNO

Starobrněnská 16/18,
602 00 Brno
T +420 542 211 809

soutěže a veřejné zakázky

Mgr. Tereza Zemanová
tereza.zemanova@cka.cz

celoživotní profesní vzdělávání,

informace a přihlášky k autorizaci
Kateřina Slaná
katerina.slana@cka.cz

SLOVENSKOU CENU CE·ZA·AR ZÍSKALO ŠEST STAVEB

Výsledky XV. ročníku soutěžní přehlídky nejlepších realizovaných staveb na Slovensku CE·ZA·AR 2016 byly představeny 6. října 2016 v Bratislavě. Soutěž, kterou každoročně vyhlašuje Slovenská komora architektů, byla jednou z inspirací pro vznik České ceny za architekturu. Novinkou letošního ročníku bylo udělení ocenění Patron architektury.

Ceny se udělovaly v šesti kategoriích – Rodinné domy, Bytové domy, Občanské a průmyslové budovy, Obnova a přestavba, Interiér a Exteriér. Autoři oceněných děl si odnesli bronzový domeček CE·ZA·AR a sošku akademického sochaře Jána Hoffstädtera.

O nejlepších stavbách rozhodovala mezinárodní odborná porota ve složení:

- Lukáš Kordík
architekt, Slovenská republika
- Štefan Moravčík
architekt, Slovenská republika
- Ilona Németh
výtvarnice, Slovenská republika
- Antonín Novák
architekt, Česká republika
- Roman Rutkowski
architekt, Polsko
- Jan Šépka
architekt, Česká republika
- Juri Troy
architekt, Rakousko

VÝSLEDKY CE·ZA·AR 2016

Kategorie
RODINNÉ DOMY

Rodinný dům
po Kalváriou
Veľké Úľany

Peter Šercel,
Andrej Švec

Foto: Tomáš Manina

Kategorie
BYTOVÉ DOMY

Bytové domy – Avana
Stupava

Matúš Polák, Martin
Rezník, Silvia
Kračúnová, Juraj
Makový

Foto: Tomáš Manina

Kategorie INTERIÉR

Obchod Slávica
Laurinská 19,
Bratislava

Andrej Olah,
Katarína Labáthová

Foto: Lukáš Rohárik

Kategorie OBČANSKÉ A PRŮMYSLOVÉ BUDOVY

Matejská škola Guliver
Poľovnícka 3/B, Banská Štiavnica

Richard Murgaš

Foto: Stano Dubík

CENA VEŘEJNOSTI

Framehouse, Miletičova 5, Bratislava

Maroš Fečík, Filip Kandráv

Foto: Maroš Fečík

Kategorie
OBNOVA A PŘESTAVBA

Interiér
římskokatolického
kostela sv. Vavřince
Brutovce 83, okr.
Levoča

Tomáš Bujna

Foto: Tomáš Manina

PATRON ARCHITEKTURY 2016

ocenění za uspořádání architektonické soutěže

Slovenská komora architektů udělila letos poprvé v rámci soutěže CE·ZA·AR ocenění Patron architektury za jedinečný přínos pro rozvoj architektury, který není vyjádřen architektonickým dílem. Držiteli se stali současná primátorka Leopoldova Mgr. Terézie Kavuliaková a její předchůdce, bývalý primátor JUDr. Milan Gavorník. Cena byla udělena za vypsání největší architektonické soutěže na veřejnou budovu od éry vzniku samostatné Slovenské republiky. Oba laureáti svým jednáním prokázali vysokou morální a osobní odpovědnost za kulturu a kvalitu společenského života občanů města, když se rozhodli zajistit zpracovatele projektové dokumentace budovy městského úřadu transparentním a odborným postupem – architektonickou soutěží. Zástupci čtyřtisícového města tak všem na Slovensku ukázali, že argument „my si to nemůžeme dovolit“ neobstojí. Nové vedení na proces zadání zakázky plynule navázalo tam, kde předchozí skončilo. I to je důkazem politické vyspělosti obou laureátů.

Vizualizace: archiv SKA

Kategorie EXTERIÉR

Přístřešek a lávka na Straníku
kopec Straník u Žiliny

Michal Marcinov, Andrej Badin, Zuzana Demovičová, Peter Lényi,
Ondrej Marko, Marián Lucký

Foto: Jana Makroczyová

CENU MINISTERSTVA KULTURY ZA ARCHITEKTURU ZÍSKALA ZDEŇKA VYDROVÁ

Ceny Ministerstva kultury ČR byly vyhlášeny 24. října 2016. Významné ocenění za přínos v oblasti architektury získala dlouholetá městská architektka Litomyšle Zdeňka Vydrová. Na cenu ji nominovala Česká komora architektů. Komora vyzdvihla zejména důležitou expertní činnost architektky Zdeňky Vydrové, která se výrazně podepsala na kvalitě vystavěného prostředí v Litomyšli. Nevelké východočeské městečko již od devadesátých let právem platí za Mekku současné architektury.

Je jen málo českých měst, která se mohou pochlubit tak příkladným uplatňováním spolupráce mezi odborníky a samosprávou, jako je Litomyšl. Toto desetitisícové město ve východních Čechách dodnes platí za nedostihný vzor pro ostatní česká města. Reprezentanti města při uplatňování svých vizí našli skvělého partnera – již téměř čtvrtstoletí zde jako městská architektka působí Zdeňka Vydrová, která má na rozvoji města nepopiratelné zásluhy.

Česká komora architektů vnímá postavu městského architekta jako garanta kvalitní podoby našich měst a obcí. Za osobnost otevřenou dialogu a s touhou propůjčit své odborné znalosti veřejnosti, která pod jejím vedením získává kladný vztah k architektuře. Takovou personou Zdeňka Vydrová bezesporu je. V malém východočeském městečku dokázala neskutečným způsobem aktivovat zájem o kvalitní architekturu. Za její spoluúčasti zde proběhla řada architektonických soutěží, které Česká komora architektů považuje za neefektivnější způsob zadávání veřejných zakázek, a to jak ve vztahu k transparentnosti celého procesu (a tím i zapojení veřejnosti), tak ke kvalitě architektury.

Zdeňka Vydrová dokazuje, že jakýkoliv úkol, s nímž se městský architekt setkává, má elegantní a čisté řešení. Zejména její citlivý a nadčasový přístup k historickému prostředí města je naprosto obdivuhodný. Litomyšl je známá svojí nesmírně kvalitní historickou zástavbou, která pro současného architekta mnohdy může představovat těžké břemeno. Zdeňka Vydrová se však této úlohy zhostila se ctí a z města, které staví na historickém základu, neutvořila vyprázdněný skanzen, ale dokázala jej otevřít moderní architektuře. Fúze starého a nového se pod jejím vedením skvěle vydařila. Ostatně se jedná o téma, které je pro tuto architektku zcela esenciální i v její vlastní tvorbě. V roce 2015 byla její Galerie Pakosta v Litomyšli nominována na Cenu Klubu Za starou Prahu jako nejlepší architektura v historickém prostředí.

Tisková zpráva ČKA z 25. října 2016

Rozhovor se Zdeňkou Vydrovou viz Bulletin ČKA 1/2016, s. 54–57.

Ing. arch. Zdeňka
Vydrová (* 1958)

Absolvovala Fakultu architektury VUT v Brně. Pracovala ve Stavoprojektu Brno v ateliéru Viktora Rudiše. V roce 1991 založila vlastní architektonickou kancelář, od roku 1992 pracuje externě jako městská architektka města Litomyšle, v loňském roce začala působit ve stejné funkci v Tišnově. Je členkou spolku Obecní dům Brno. Se svými spolupracovníky z architektonické kanceláře Rudiš a Rudiš získala v roce 1996 hlavní cenu Grand Prix OA za rekonstrukci a dostavbu Pavilonu G na brněnském výstavišti, kde rekonstruovala rovněž Rotundu. V roce 2001 obdržel tým čestné uznání v kategorii rekonstrukce za rekonstrukci Uměleckoprůmyslového muzea v Brně. Její práce byly součástí řady výstav architektury doma i v zahraničí. Externě vyučovala na Fakultě architektury VUT v Brně, nyní externě spolupracuje s Ústavem architektury Fakulty stavební. V roce 2015 byla její Galerie Pakosta v Litomyšli nominována na Cenu Klubu Za starou Prahu jako nejlepší architektura v historickém prostředí.

VÝSLEDKY 17. ROČNÍKU PŘEHLÍDKY DIPLOMOVÝCH PRACÍ

Společenské či sportovní centrum, revitalizace okolí řeky, klášter, ale třeba i pěstírna konopí. To je jen malý výčet témat, s jakými se absolventi architektury potýkali při obhajobě diplomních projektů. Již 17. rokem Česká komora architektů tyto práce hodnotí a na jejich základě porovnává úroveň kvality studia na vysokých školách architektury a příbuzných oborů. Do letošního klání se zapojilo 74 mladých architektů a architektek. Vítězem přehlídky je Martin Křivánek z Fakulty architektury VUT v Brně. Porotu zaujal jeho projekt Kulturně-spoločenského centra s radnicí v Kohoutovicích. Nejvíce oceněných má stejně jako v loňském roce Fakulta architektury ČVUT v Praze.

Česká komora architektů od roku 2000 pořádá Přehlídku diplomových prací jako soutěžní přehlídku úspěšně obhájených diplomových prací absolventů vysokých škol a fakult poskytujících architektonické vzdělání v akreditovaném magisterském studijním oboru zařazeném na seznam škol s uznaným vzděláním a příbuzným vzděláním. Cílem přehlídky je porovnání kvality na jednotlivých vysokých školách stejně jako možnost představit práce čerstvých absolventů veřejnosti.

Ceny si rozdělily fakulty architektury – pražská ČVUT a brněnská VUT

V letošním ročníku přítom zabodovali mladí architekti z Fakulty architektury Českého vysokého učení technického v Praze (FA ČVUT) a z Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně (FA VUT).

Práce čerstvých absolventů v letošním roce hodnotila odborná porota tvořená teoretiky architektury Hynkem Látalem (předseda) a Petrem Klímov, architektkou Lucií Vogelovou, designérem Janem Pavézskou a krajinářským architektem Petrem Veličkou. Porota ve svém hodnocení uvedla, že pro mladé architektky by měla zásadní roli hrát zejména spolupráce s klientem: „Ze samotné podstaty oboru architektury vyplývá, že vedle architekta hraje vždy velkou roli rovněž objednatel,

jenž do výsledné podoby stavby případně zasahuje. Pro objednavatele musí být návrh architekta čitelný a srozumitelný, aby se s ním mohl ztotožnit a podpořit jej. Porota Přehlídky proto při hodnocení soutěžních návrhů kladla velký důraz právě na jejich srozumitelnost a případně potenciál jejich realizovatelnosti. Tento aspekt do určité míry souvisí rovněž s obecnějším vnímáním architektů v očích široké české veřejnosti. Relativně obvyklý je obraz arogantního egomaniaka, jenž by nejraději do české krajiny a malebných historických sídel chtěl bezohledně zasazovat naddimenzované konstrukce z pohledového betonu. V rámci Přehlídky byly proto oceněny projekty, které navrhují rozvíjet historické i okrajové části měst citlivě, postupně a po důkladné analýze prostorových i společenských vztahů,“ upozornil předseda poroty Hynek Látal.

Porota ocenila projekty ve službách veřejnosti

Diplomové práce, jež se dostaly do užšího výběru poroty, charakterizuje také společenská či kulturní angažovanost. Jak porota ve svém závěrečném slovu dále uvádí, mladí architekti by měli být především motivováni k tomu, aby navrhovali prostředí, které je pro uživatele přívětivé a vychází ze skutečných potřeb veřejnosti: „A nakonec, možná nastal čas pokusit se rozvolnit již poněkud stereotypní představu o nutnosti udržovat v české architektuře charakter tzv. české přísnosti a naopak začít hledat i jiná, koncepčně a materiálově odlišná řešení, která se v něčem snad mohou přiblížit představám tzv. obyčejných lidí o jejich životním prostředí v nejšířším slova smyslu.“

Ceny

První cenu a Hlavní cenu společnosti Schindler získal absolvent FA VUT v Brně Martin Křivánek za Kulturně-společenské centrum s radnicí v Kohoutovicích. Projekt studenta z ateliéru Davida Mikuláška porotu na první pohled zaujal svým jasným plánem rozvoje vybraného území. Kladně hodnocena byla také grafická prezentace projektu, již porota shledala originální, svěží a vtípnou.

Vítězný projekt získává finanční odměnu ve výši 25 000 Kč a profesní zájezd se společností Schindler do švýcarského Lucernu.

Druhá cena putuje do rukou studentky ateliéru Borise Redčenkova na FA ČVUT v Praze Pavly Enochové. Oceněn byl její projekt Kolín – řeka městu, město řece. Jedná se o důkladnou urbanistickou analýzu propojení obou břehů řeky s městem. Porotu potěšila výtvarná citlivost

navržených řešení a jejich vysoká výtvarná a architektonická kvalita.

Oceněný projekt získává finanční odměnu ve výši 15 000 Kč.

Třetí pozici v absolventském klání získal opět student FA ČVUT v Praze, avšak tentokrát z ateliéru Ondřeje Císlera, Jakub Hoffmann. Sportovní centrum Univerzity Karlovy porotu oslovilo zejména svým citlivým zasazením do komplikovaně svažitého pozemku. Výsledkem je jasná a čistá forma stavby sázející na přívětivost dřeva, které je v návrhu mladého architekta dominantním materiálem.

Oceněný projekt získává finanční odměnu ve výši 10 000 Kč.

Čestná uznání

Udělena byla rovněž dvě čestná uznání. První z nich získala Kateřina Glosarová, studentka Michala Kuzemského z FA ČVUT v Praze, za projekt Bytového domu Plzeňská. Porota ocenila zejména střídou koncepci bytového domu, jehož hmota vhodně doplňuje stávající urbanistickou strukturu okolní zástavby, aniž by na sebe strhávala přílišnou pozornost. Druhé čestné uznání si od ČKA odnesl Václav Mihola z FA VUT v Brně, student Barbory Ponešové, za přeměnu bývalé zemědělské usedlosti ANNAHOF na pěstírnu konopí. Mírně recesistický návrh zahrnuje i finanční soběstačnost projektu či možnost expanze budov i pěstitelských ploch do okolí. Konopí je zde pěstováno v transparentní skleněné konstrukci, v níž porota shledává odkaz na skleníky z konce 18. a počátku 19. století.

Zvláštní ceny

Zvláštní cenu společnosti Cegra obdržela Anna Koukolová za projekt Kláštera s domovem pro seniory. Absolventka FA ČVUT v Praze z ateliéru Borise Redčenkova ve své práci předvedla urbanisticky šetrné

vložení stavby do původní zástavby venkovského sídla. Oceněný projekt získává licenci na použití softwaru ArchiCAD.

Zvláštní cenou Českých center byla ohodnocena Tereza Šváchová z FA ČVUT v Praze (vedoucí práce Ondřej Císlar). Její diplomová práce Skleněný dům se věnuje konverzi bývalé továrny na sklářské centrum. Jednotlivé části budovy sázejí na výraznou formu, která vychází z typologie sklářských pecí. Oceněný projekt získává týdenní zájezd do vybrané evropské metropole od Českých center.

Více informací
www.diplomy.cz

Katalog je k dispozici v Kanceláři ČKA.

1. CENA

Martin Křivánek
Kulturně-společenské centrum s radnicí v Kohoutovicích

FA VUT v Brně, vedoucí práce Ing. arch. David Mikulášek

2. CENA

Pavla Enochová
Kolín – řeka městu, město řece

FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. Boris Redčenkov

3. CENA

Jakub Hoffmann
Sportovní centrum Univerzity Karlovy

FA ČVUT v Praze, vedoucí práce MgA. Ondřej Císlar, Ph.D.

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Václav Mihoła
ANNAHOF

FA VUT v Brně, vedoucí práce Ing. arch. Barbora
Ponešová, Ph.D.

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Kateřina Gloserová
Bytový dům Plzeňská

FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. Michal Kuzemenský

ZVLÁŠTNÍ CENA ČESKÝCH CENTER

Tereza Šváchová
Skleněný dům – Konverze bývalé továrny na výrobu lustrů Elias Palme

FA ČVUT v Praze, vedoucí práce MgA. Ondřej Císler, Ph.D.

ZVLÁŠTNÍ CENA SPOLEČNOSTI CEGRA

Anna Koukolová
Klášter s domovem pro seniory

FA ČVUT v Praze, vedoucí práce Ing. arch. Boris Redčenkov

„DIPLOMKY“ 2016 V ČÍSLECH

→ 10 vysokých škol, fakult či kateder

36 studentů z FA ČVUT Praha

9 z FA VUT Brno

6 z UMPRUM Praha

6 z FAST VUT Brno

6 z FUA TU Liberec

5 z FS ČVUT Praha

4 VŠB TU Ostrava

1 z AVU Praha

1 z ČZU Praha

0 ze ZF MENDELU Brno

→ 74 absolventů

38 architektek

36 architektů

→ 64 studentů se přihlásilo do soutěže o zvláštní cenu společnosti CEGRA

→ 5 porotců

→ 7 partnerů

→ 7 oceněných

→ ceny ve výši 50 000 Kč

→ 3 hodnotné sponzorské ceny

KULATÝ STŮL NA TÉMA METROPOLITNÍHO PLÁNU

Česká komora architektů, vědoma si svých povinností spojených s výkonem profese, nabídla ve svém prohlášení ze dne 21. října 2016 uspořádání kulatého stolu, který by napomohl řešení situace, jež v Praze nastala v souvislosti s přípravou nového pražského územního plánu na Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy. Kulatý stůl se uskutečnil v pražské Kanceláři Komory dne 9. listopadu 2016 za účasti zástupců Komory, náměstkyně primátorky a určené zastupitelky pro pořízení územního plánu Petry Kolínské a dalších zástupců odborné veřejnosti a veřejné správy. Z diskuse, která u tohoto kulatého stolu proběhla, vzešla následující doporučení, na nichž se shodli všichni jeho účastníci. Ke shodě všech nedošlo pouze u bodu 9, na jehož znění se názory lišily. Bod 9 tak zůstává doporučením ČKA. Následující závěry a doporučení by měly napomoci postupnému řešení problémů spojených s přípravou nového pražského územního plánu (Metropolitního plánu) i systému územního plánování v Praze obecně.

1. Město Praha vzhledem ke své velikosti, významu a pozici v rámci České republiky potřebuje organizaci, jakou je Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR) – úřad městského architekta.
2. Vzhledem k tomu, že územní plánování je dlouhodobá a koncepční činnost, spojená v případě města, jako je Praha, se správou dat velkého území, ale i s výkladem, interpretací územního plánu v každodenním rozhodování o městě, je správné, že územní plán hlavního města Prahy (Metropolitní plán) vzniká v rámci IPR, že IPR je zhotovitelem tohoto plánu.
3. Návrh územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu), který byl předán ke kontrole pořizovateli, má být dopracován ke společnému jednání (viz dále bod 6).
4. Pro úspěšné dokončení územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) je zásadní, aby fungovala komunikace mezi třemi subjekty, které se na přípravě Metropolitního plánu podílejí: objednatel (politickou reprezentací města), pořizovatelem (oddělením pořizování celoměstských dokumentací Magistrátu HMP) a zhotovitelem (IPR). Stejně tak je důležité, aby si všechny tyto tři subjekty uvědomovaly svoji zodpovědnost, spojenou s procesem přípravy územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu).
5. Objednatel by měl jasně deklarovat – jak k široké veřejnosti, tak k veřejnosti odborné –

svoji podporu přípravě Metropolitního plánu. Metropolitní plán má vznikat ve stabilním prostředí, s vědomím podpory a důvěry objednatele. Základem této důvěry je, přirozeně, i zmíněná komunikace mezi objednatelem a zhotovitelem.

6. Pořizovatel by měl sumarizovat jednoznačné a závazné připomínky k dopracování návrhu pro společné jednání; jejich základem by měly být připomínky Ministerstva pro místní rozvoj ČR, připomínky pořizovatele a závěry Odborné pracovní skupiny pro posouzení pracovního návrhu Metropolitního plánu. Součástí těchto připomínek by měl být harmonogram tohoto dopracování včetně kontrolních termínů.
7. Pořizovatel by měl být personálně posílen, protože hraje klíčovou roli při přípravě Metropolitního plánu a nese v tomto procesu velkou zodpovědnost.
8. Mělo by dojít ke stabilizaci týmu zpracovatele Metropolitního plánu. Tým zpracovatele má být ustaven jako otevřený a multidisciplinární.
9. Pokud dochází ke změnám v týmu zpracovatele územního plánu, je vhodnější, s ohledem na zodpovědnost zpracovatele v procesu přípravy územního plánu a kontinuitu věcného řešení, aby k takové změně docházelo až po dokončení ucelené etapy přípravy územního plánu (v případě Metropolitního plánu by to bylo dopracování a projednání návrhu pro společné jednání).
10. S respektem ke skutečnosti, že autorská majetková práva k návrhu územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitním plánu) ke společnému jednání náležejí Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy, je nutné zdůraznit, že, pokud dojde ke změnám v týmu zpracovatele a budou se týkat autorizovaných osob (členů ČKA), je v každém případě nutno postupovat podle Profesního a etického řádu ČKA.

Seznam účastníků kulatého stolu:

- Ondřej Boháč, pověřený ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy
- Martin Čemus, pověřený řízením odboru územního rozvoje Magistrátu HMP
- Ivan Plicka, Česká komora architektů
- Petr Hlaváček, architekt
- Pavel Hnilička, Česká komora architektů
- Jan Kasl, architekt
- Petra Kolínská, náměstkyně primátorky, určená zastupitelka pro pořízení územního plánu
- František Korbek, předseda Odborné pracovní skupiny pro posouzení pracovního návrhu MPP
- Ladislav Lábus, Fakulta architektury ČVUT
- Jan Sedlák, Fakulta architektury ČVUT
- Milan Svoboda, Česká komora architektů
- Marie Špačková, Česká komora architektů

Tisková zpráva ČKA, 22. listopadu 2016

PRAHA SCHVÁLILA VIZI ROZVOJE NA PŘÍŠTÍ DESETILETÍ

Pražští zastupitelé schválili 24. listopadu 2016 nový strategický plán Prahy. Završuje se tak několikale-té hledání nové vize hlavního města, do něhož byli vedle desítek expertů zapojeni i občané Prahy. Nyní bude strategický plán zpracovaný Institutem plánování a rozvoje (IPR) rozpracován do konkrétních projektů.

Plán určuje, jak se bude hlavní město rozvíjet do roku 2030, a vytyčuje cíle města. Práce na plánu začaly v květnu 2013 a jeho znění vyhotovil Institut plánování a rozvoje (IPR). Plán tvoří pět priorit, které jsou rozpracovány do 12 strategických cílů. Mezi nimi je například ustanovení, aby Praha prosperovala a vyplatilo se v ní žít a investovat, aby byla solidárním městem nebo se zde rozvíjel kulturní život. Ve své vizi plán počítá s tím, že v následujících letech v Praze přibude až 100 tisíc lidí. Plánuje se také zavedení „smart“ opatření, která by mohla ušetřit až čtyři miliardy korun za rok. Dalšími tématy strategického plánu jsou kulturní turismus nebo podpora rodičovství či zaměstnanosti seniorů.

Strategický plán hl. m. Prahy je koncepční dokument, který formuluje sdílenou vizi rozvoje města v dlouhodobé perspektivě. Představuje ideový základ pro strategické řízení města a městských částí. Každý strategický směr (Soudržná a zdravá metropole; Prosperující a kreativní metropole; Dobře spravovaná metropole) bude v následujících fázích rozpracován ve střednědobém (čtyřletém) horizontu vlastním realizačním programem, který zároveň popisuje nastavení kompetencí do činnosti úřadů a institucí hlavního města a městských částí. Následně budou zpracovány i roční prováděcí plány, které objasňují detailní postup přípravy jednotlivých projektů. Účelem tohoto procesu je završit proces implementace do činností a chodu města a jeho městských částí.

Více informací o Strategickém plánu Prahy najdete na stránce www.iprpraha.cz/strategickyplan nebo strategie.iprpraha.cz.

40 LET FA ČVUT 1976–2016

Letos si v České i Slovenské republice připomínáme 40. výročí obnovy samostatných fakult zaměřených na výuku architektury, vzniklých vyčleněním architektonických oborů ze stavebních fakult na technických univerzitách v Praze, v Brně a v Bratislavě.

V kontextu blížího se 310. výročí založení ČVUT bylo spojení bývalé Fakulty architektury a pozemního stavitelství s dalšími fakultami do Fakulty stavební v roce 1960 jen krátkou, šestnáct let trvající epizodou v dlouhé historii školy v oblasti vzdělávání stavebních inženýrů a architektů.

1707–1806

Založení ČVUT je odvozováno od podepsání reskriptu císaře Josefa I. v roce 1707, nejde však o první či ojedinělý počín. Ojedinělá je kontinuita vývoje této instituce, i když na různých platformách a formách, což řadí ČVUT mezi nejstarší technické univerzity v Evropě. Totéž platí o progresi zavádění civilně inženýrských disciplín i jejich další diferenciaci na pozemní a inženýrské stavby.

Dobu založení ČVUT provázal ojedinělý rozvoj architektury a umění, v té době v Čechách vznikaly vrcholné stavby baroka. Nemá to však přímou souvislost se vznikem Stavovské inženýrské školy v Praze. Potřeba inženýrských škol tehdy souvisela spíše s vojenským inženýrstvím, stavbou fortifikací a inženýrskými stavbami.

1806–1864

V roce 1806 došlo k transformaci Stavovské inženýrské školy na Polytechnický ústav. Tehdy zde působil významný architekt a urbanista Jiří Fišer, autor mnoha klasicistních staveb i urbanistických počínů. Jeho profesura svědčí o tom, že na Polytechnickém ústavu byla výuka architektury pevnou součástí studia civilního inženýrství.

1864–1920

Dalším milníkem historie byl rok 1863, kdy císař František Josef I. schválil *Organický statut Polytechnického ústavu*, čímž byla provedena reforma polytechniky na technickou univerzitu, odpovídající dnešním regulím. Představitelem školy byl od té doby profesorským sborem na období jednoho roku volený rektor. Univerzita byla již tehdy rozčleněna na čtyři odbory – pozemní stavitelství, vodní a silniční stavitelství, strojnictví a technická lučba, tzn. chemie, které vedli volení děkani. Jako vyučovací jazyk byla vedle němčiny zavedena čeština. Po šesti letech panovník utrakvistickou školu zrušil a rozdělil ji na český a německý Polytechnický ústav království Českého.

První děkan odboru pozemního stavitelství jmenovaný v roce 1864 byl Josef Zítek, jehož si však NÁROD SOBĚ při rozdělení univerzity v roce 1869

nevybral za profesora české polytechniky, až do roku 1903 učil na té německé. Spolu s prvním rektorem ČVUT prof. Kořistkou totiž císaře žádali, aby nepřipustil rozdělení školy, jelikož jako dvojjazyčná zaručuje vyšší kvalitu i toleranci.

1920–1950

Další milník vývoje školy souvisel se vznikem Československé republiky, v roce 1920 došlo k zakotvení dnešního názvu České vysoké učení technické a transformaci školy, nově uspořádané jako svazek sedmi vysokých škol. Z odboru stavitelství pozemního vznikla předchůdkyně naší fakulty, Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství. Odbory stavebního inženýrství a kulturního inženýrství byly sloučeny do Vysoké školy inženýrského stavitelství. V roce 1950 byly vysoké školy ČVUT přejmenovány na fakulty.

1950–1960

„Vítězný únor“ roku 1948 měl fatální vliv na vývoj celé společnosti, hospodářství i kultury a samozřejmě i na vývoj a výuku architektury. Všechny oblasti byly zásadně dotčeny ztrátou svobody. To dalších 40 let provázelo a poznamenávalo marné snahy o zlepšení úrovně architektury a životního prostředí a s tím související časté a mnohdy nefunkční reformy vysokoškolského vzdělávání v této oblasti.

Kromě akademických svobod přišla ČVUT v té době i o svůj celistvý profil široce zaměřené technické univerzity, když z ní byly po roce 1948 vyčleněny tři fakulty, které se po roce 1989 nepodařilo obnovit. Všechny tyto změny byly projevem nově nastoleného centrálního rozhodování o vývoji vysokých škol.

Vývoj vzdělávání architektů i výkonu profese architekta po roce 1948 zásadně ovlivnilo rozdělení studia Architektury a pozemního stavitelství na dva obory – Architekturu a Pozemní stavitelství, zavedené již v roce 1948/1949. Obsah studia směru Architektura a urbanismus zůstal v podstatě stejný jako předtím. Pod názvem Pozemní stavitelství však vznikl zcela nový obor, jehož zaměření i obsah studia se postupně vyvíjely a značně měnily. Původně byl zamýšlen jako vzdělávání pro vedení realizací staveb. V akademické i profesní praxi se však zavedl jako vzdělávání technicky orientovaných projektantů pozemních staveb.

V tehdejším systému centralizované projektové přípravy staveb ve státních projektových ústavech bylo vzdělávání architektů dvěma směry uplatnitelné a možná i přínosné, kdyby však byl jejich

poměr vyrovnaný. Bylo tomu ale naopak, až do roku 1989 architekti na ČVUT činili pouze asi 1/10 počtu studentů Stavební fakulty. V zemích EU se poměr architektů a stavebních inženýrů na vysokých školách pohybuje v relaci 1/2 až 2/1. Obdobně vyrovnaný poměr byl na ČVUT v meziválečném období a těsně po válce.

1960–1976

V roce 1960 přišla další etapa transformace vysokých škol – centralizace vnitřní struktury univerzit. Osm fakult ČVUT bylo tehdy zredukováno na čtyři, bezprostředně se to týkalo i fakult architektury a pozemního stavitelství i inženýrského stavitelství, které byly sloučeny do jedné fakulty stavební. Toto rozhodnutí opět nevzniklo vlivem interních rozhodnutí akademické obce univerzity nebo jednotlivých fakult. Z hlediska vzdělávání architektů šlo o krok zpět, vracející strukturu ČVUT o sto let dozadu, před rok 1864.

V dobových materiálech je znát markantní změna v roce 1968. Jako čerstvý vítr působí dokumenty nasáklé touhou spolupodílet se na změnách a tvořit je zeseda nahoru. Akademická obec tehdy otevřeně volala po demokratizaci společnosti, navrácení akademických svobod a obnovení samostatné fakulty architektury. Je zajímavé, jak se přání a požadavky studentů i pedagogů z roku 1968 kryjí s tím, co bylo diskutováno a dosaženo v roce 1989.

Vyčleněním fakulty architektury se tehdy zabývali studenti i orgány školy a Svaz architektů. Je zřejmé, že nebyť přerušení pražského jara okupací spřátelenými vojsky, došlo by k vyčlenění oboru Architektura, tehdy zřejmě i se směrem Pozemní stavby, a možná i k transformaci organizační struktury celého ČVUT již v roce 1968.

1976–1989

K vyčlenění fakult architektury nakonec došlo až v roce 1976. K uskutečnění ideje, zažehnuté v revoluční atmosféře roku 1968, paradoxně pomohlo i posílení pozice zástupců vysokých škol ve vedení nového normalizačního Svazu architektů ČSR.

Původně zamýšlený velkorysejší cíl prosazované změny, vyčlenění obou oborů včetně pozemního stavitelství, se nepodařilo prosadit. Kdyby se tak tehdy stalo, nevznikla by dnešní duplicita architektonických programů na technických univerzitách, ale k jejich spojení by tehdy stejně ještě nedošlo. Při vzniku FA bylo naopak uskutečněno další dělení oboru Architektura na obor Architektura a obor

Urbanismus a územní plánování. Tehdy jsme vzdělávali tři druhy architektů – architektky, urbanisty a pozemní stavitele.

1989–2011

V roce 1989 došlo k zásadní politické a společenské změně, která přinesla obnovení demokratických principů celé společnosti včetně obnovení akademických svobod a samosprávného uspořádání pro vysoké školy i obnovení svobodného výkonu profese architekta.

V počátečním hektickém období se v roce 1990 uskutečnily zásadní změny v organizaci školy i ve výuce – jako princip vertikálních ateliérů nebo zavedení velkého podílu povinné volitelných předmětů, které se dodnes uplatňují. Byly motivovány snahou o otevřenost a uvolněnost studia, aby studenti převzali spoluzodpovědnost za jeho průběh i profil.

Obsah studia byl tehdy podroben analýze vývoje výuky architektury a pozemního stavitelství u nás i v zahraničí včetně srovnávání s evropskými standardy, zejména Směrnicí EU o uznávání kvalifikace v oblasti architektury, které prokázaly, že naše studijní plány studia architektury jsou srovnatelné se zahraničními univerzitami i bývalou FAPS.

V té době začaly stavební fakulty postupně transformovat obory Pozemních staveb na vlastní architektonické programy architektury. Přispěla k tomu, kromě návratu ke svobodnému výkonu profese architekta, vyžadujícího komplexně pojaté architektonické vzdělání, i potřeba uplatnění absolventů v zahraničí, jelikož obor Pozemní stavby neměl na zahraničních školách srovnatelné programy.

2011–2016

Rozvoj FA po roce 1989, kdy se výrazně zvýšil počet studentů, byl limitován omezenými prostorovými podmínkami fakulty. Díky podpoře rektorů Jiřího Witzanyho a Václava Havlíčka se podařilo realizovat novou budovu ČVUT dle projektu architektky Aleny Šrámkové, využívanou FA, čímž se po roce 2011 zásadně zlepšily podmínky pro výuku i pospolitost fakulty a otevřely se nové možnosti jejího dalšího rozvoje.

FA akreditovala nové studijní programy Design a Krajinařská architektura. Tím se naplnil záměr rozšíření spektra výuky na komplexní oblast tvorby vystavěného prostředí a krajiny, umožňující celistvé pojmání a propojení výuky i tvůrčích činností. Ke zvyšování úrovně studia i tvůrčích činností v poslední době významně přispívají i doktorské

programy a jejich studenti. Fakulta se úspěšně zapojila do mezinárodní výměny studentů, v čemž patří k neaktivnějším v rámci ČVUT i mezi fakultami architektury. V posledních letech se fakultě daří zvýšit kredit i v oblasti vědy a výzkumu. FA se postupem doby stala prestižním pracovištěm pro studium i tvůrčí a publikační činnosti v oblasti architektury a urbanismu i designu a v zárodcích i krajinářské architektury.

2016–

Rekapitulace vývoje ČVUT nám připomíná, že již 27 let žijeme v demokratických společenských poměrech, bez ohrožení individuální svobody i společně sdílených hodnot. Někdy se může zdát, že jsme ztratili schopnost vážit si této ojedinělé situace a chránit se před ztrátou historické paměti. Kvalita architektury a životního prostředí obecně souvisí i se zakotveností principů demokracie a občanské společnosti, podmiňující schopnost využít a zhodnotit potenciál naší epochy, nabitě energií a rozsahem změn i vytrácením tradičních hodnot, struktur a vazeb.

Hledání podstaty profese

V oblasti architektonického vzdělávání bude potřeba integrovat nové technické a technologické metody a procesy projektování i stavební výroby a s navrhováním stále více provázaného provozu a údržby staveb. Přitom nebývá problém naučit to nové, je to atraktivní a dobře sdělitelné, studenti v tom jsou navíc šikovni. Přemíra šikovnosti však může uspokojovat a odvádět od stále obtížněji poznávané podstaty profese. Pro budoucí vývoje vzdělávání i profese architektů bude rozhodující, zda bude nadále čas a snaha učit to podstatné, co se skoro nemění a platí dlouhodobě. To křehké a těžko sdělitelné, na čem stojí architektura – základní principy architektonického navrhování.

Budoucí vývoj stavebnictví, a tím i architektury zásadním způsobem ovlivní dvě protichůdné a zřejmě neodvratné skutečnosti: Neatraktivnost zednického povolání a zvyšující se cena ruční práce v protikladu k atraktivnosti a otevřenosti možností nové etapy zprůměrnění stavebnictví i snižujícím se cenám průmyslově vyráběných prvků staveb.

Pro další vývoj architektury bude také rozhodující, zda naši studenti překlenou hypertrofii individualismu moderní architektury, v současnosti posilovanou vlivem médií. Zda je vedle velkých ambicí budeme schopni učit i skromnosti a pokoře, obdivu k přírodě a lidem.

Vzdělávání architektů i veřejnosti

Kvalita architektury a úroveň designu v zemích, které obdivujeme, nejsou založeny pouze na kreacích výjimečných osobností, ale zejména na širokém uplatnění architektury a designu včetně péče o městské prostředí a krajinu v každodenním životě a v základních kategoriích hmotného i duchovního světa, který nás obklopuje a architekti i designéři ho významnou měrou pomáhají formovat a tvořit. Stávají se zrcadlem své doby. Pro tyto země není typická jen široká platforma kvalitních architektů a stavebních inženýrů, ale v oblasti architektury a životního prostředí též vzdělaná a zainteresovaná široká platforma veřejnosti: od investorů přes zaměstnance státní správy až po běžné uživatele staveb a sídel, kteří svými preferencemi a zájmem či nezájmem nakonec spolurozhodují o kvalitě architektury a prostředí.

Přemíra složitosti a informací

Při vzrůstající složitosti a rozdrobenosti projektové přípravy staveb bude stále obtížnější udržet vzdělávání architektů v jeho komplexnosti a celistvosti. Bude nutně projevovat schopnost nejen získat všechny potřebné informace, ale naučit se je třídit a hodnotit s účelem absorbovat a uplatňovat jen ty podstatné. Bude důležité, zda se nám podaří udržet odstup a nadhled umožňující celistvost postojů a lidský rozměr, nebo se v množství informací a požadavků i předpisů rozpustíme jako instantní architekti, designéři a pedagogové.

Přemíra složitosti a omezení je dnes z velké části dána také námi nebo těmi nad námi. Ze studia historických pramenů o vzdělávání architektů na ČVUT lze vyvodit i nepřímo související prozaické informace o tehdejší době. Jednoduchá struktura Vysoké školy architektury a pozemního stavitelství koncem 40. let svědčí o soustředění se na vlastní pedagogickou činnost. Tehdy zřejmě škola nebyla tak zahlcena různými formálními administrativními úkony, které dnes zaměstnávají pedagogy i početný administrativní aparát našich škol. Zvyšující se produktivita práce je zřejmě neustále doháněna a předháněna zvyšující se produkcí požadovaných úkonů. Týká se to jak vzdělávání architektů, tak výkonu jejich profese.

Zahlcenost úkony odvádí od pedagogické činnosti

Z dnešního pohledu se zdá neuvěřitelné, že Vysokou školu architektury a pozemního stavitelství v roce

1947/1948, kdy měla do té doby i dlouho poté až do konce milénia rekordní počet 955 studentů, řídili a spravovali kromě děkana pouze 1 proděkan a 1 vedoucí úředník, 3 členové úřednictva a 1 podúředník, uklízečka Růžena Tomanová a službu vrátného konající František Boudník, smluvní zřízenec.

To stojí nejen za zamyšlení, ale i za rozhodnutí začít činit konkrétní kroky vědomé obrany a vzdoru. Formou aktivního odporu vůči těmto tendencím směrem nahoru a jejich nepřenašení směrem dolů, což je zvláště aktuální v době definování nových organizačních a evaluačních či akreditačních systémů a orgánů i vnitřních řádů našich univerzit.

Soustředme se na podstatné – učit a tvořit

Rozhodně nechci srovnávat dnešní svobodné podmínky s předchozím totalitním režimem, ale je užitečné si uvědomovat, že na rozdíl od období okupace a normalizace se dnešní doba liší tím, že hranice kolaborace se systémem jsou téměř nepostřehnutelné. Nejsme totiž již okupováni, snad ani normalizováni, jenom se postupně přizpůsobujeme podmínkám soutěžení o zdroje, které jsou nastavovány na krátkodobé horizonty příštího roku či funkčního období. Nepromarněme a nerozpusťme nabytou svobodu opětovným návratem do předstíraného světa vykazování toho, co se předpokládá, že máme dělat. Soustředme se na podstatné. Na to co, opravdu máme a chceme dělat. Učit a tvořit. Klidně si to ze zvyku připomínejme třikrát za sebou.

Podmínkou tvůrčí práce na špičkové úrovni je tvůrčí prostředí, které není ovlivněno jen mírou požadovaného nebo domnělého výkaznictví, ale zejména vzájemnou důvěrou, plodící sebedůvěru a hlavně společenskou soudržnost tvůrčí komunity. V tomto se nemůžeme vmlouvat na ty nad námi, jsme toho sami strůjci. Absence důvěry a podněcování nedůvěry dovede rozklížit sebelepší tým expertů i celou fakultu nebo univerzitu.

Ladislav Lábus
děkan Fakulty architektury ČVUT
v Praze

Proslov na slavnostním shromáždění akademické obce v Betlémské kapli dne 24. 11. 2016.

JUBILANT IVAN RULLER

Žít a pracovat s člověkem, který je uznáván nejen svými kolegy, ale i širokým okruhem příslušníků jiných oborů, je dar a malý zázrak. Na FA VUT v Brně to štěstí máme. Naším kolegou je pan profesor inženýr architekt Ivan Ruller, který obklopen prací, v plné fyzické a duchovní síle oslavil devadesáté narozeniny. Díky laskavosti a vstřícnosti paní ředitelky Ivety Černé mu jeho přátelé mohli poblahopřát v jedinečném prostředí brněnské vily Tugendhat. Doprovodnou akcí se stala také výstava jubilantova díla, která se uskutečnila ve vile Stiassni. Jeho životní příběh na ní představil profesor Vladimír Šlapeta.

Ivan Ruller se narodil 17. listopadu 1926 v rodině brněnského stavitele Čeňka Rullera a jeho ženy Marie, rozené Ševčíkové. Školní docházku zahájil v Brně na cvičné obecné, která měla sídlo v tehdejší chlapeckém učitelském ústavu. Bylo to v neorenesančním domě na nábřeží řeky Svratky, kde se nyní nachází brněnská fakulta architektury. V téže budově, ale již na I. reálném gymnáziu, absolvoval i středoškolská studia.

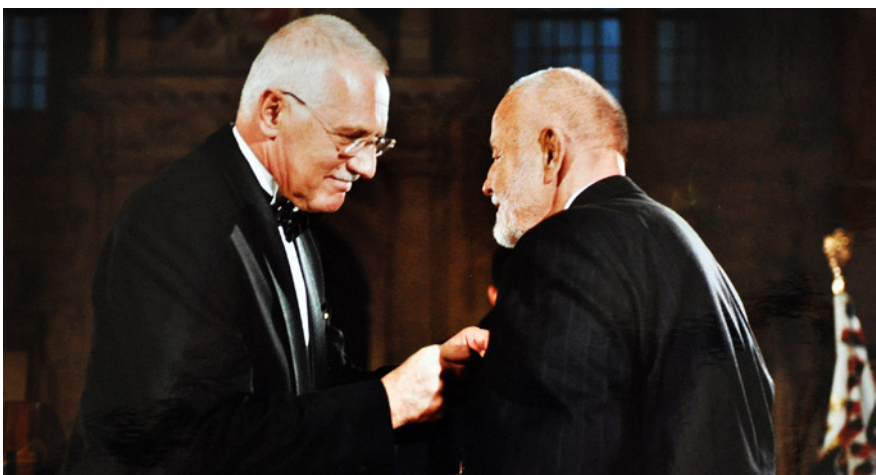
Tvůrčí klima poznané v rodinném prostředí a zájem o výtvarné umění a architekturu ovlivnily po maturitě rozhodování nadaného hochy o výběru budoucího povolání. Zřejmě k tomu také přispělo otcem pěstované přátelství s architektky Ottou Eislerem a Jaroslavem Syříštěm. Právě v nich tehdejší gymnazista našel své první vzory. Proto nebylo překvapením, že krátce po osvobození a znovuotevření vysokých škol se jako osmnáctiletý zapsal ke studiu architektury na tehdejší brněnské Vysoké škole technické dra. Edvarda Beneše, jak se krátce po válce brněnská technika nazývala.

Míra studentova mimořádného talentu neunikla jeho učitel, vynikajícímu architektu profesorovi Bedřichu Rozehnalovi. Ten vnímavému a pracovitému posluchači umožnil, aby již během studií zastával místo asistenta. Ivan Ruller pak ještě dva roky po absolutoriu v pedagogické činnosti pokračoval.

Touha po nepoznané praxi však mladého architekta vedla k opuštění školy. Od roku 1952 až do roku 1990 pracoval jako projektant. Vytvořil celou řadu významných budov, které obohatily fond moderní české architektury. Charakteristické pro Ivana Rullera je, že část rozsáhlého souboru realizoval v rodném Brně. Můžeme například vzpomenout jeho účast v tvůrčím kolektivu pro výstavbu Janáčkova divadla. Nebo jedinečnou prosklenou administrativní budovu na Vídeňské ulici. Je to jedna z nejhodnotnějších a nejkrásnějších českých poválečných úřednických staveb, která vyniká lehkostí, konstruktivistickým pojetím, domyšleným detailem a ve své době naprosto ojedinělým přístupem k řešení obvodového pláště. Další neobyčejnou stavbou je víceúčelová sportovní hala s unikátní lanovou střešní konstrukcí s tuhým středovým ocelovým prstencem. Stala se významným střediskem kulturních, společenských a sportovních událostí, a to nejen české nebo evropské, ale i světové úrovně. V životě však nepřicházejí jen radosti. Smutný příběh třeba doprovází duchovně

S profesorem Bohuslavem Fuchsem

Státní vyznamenání – Medaili Za zásluhy 2. stupně v oblasti umění – převzal z rukou prezidenta republiky profesora Václava Klause dne 28. 10. 2003

Členové Bloku v listopadu 1988 v pražské pracovně Karla Pragera, zleva Karel Prager, Vladimír Karfík, Miloslav Matašovský, Zdeněk Janeček, Zbyšek Stýblo, Jiří Novotný, Ivan Ruller, Jiří Čančík

a umělecky významnou smuteční síň na hřbitově v Židonicích, která je v současnosti v troskách.

Profesor Ruller sklízěl a dosud sklízí uznání v národních i mezinárodních architektonických soutěžích. Získal například ocenění za návrh Náměstí národů v Ženevě a za studii obytného okrsku v Moskvě. Úspěšný byl také v soutěži na výstavbu opery v Bělehradě, českého pavilonu na světovou výstavu do Osaky, revitalizaci obytných souborů v Dublinu a projekt UNIDO centra ve Vídni. Bylo mu dopřáno, aby využil mimořádných příležitostí a pracoval na projektech věnovaných historii a utrpení lidského rodu. K těmto duchovně silným tématům patří památník deportace otroků v senegalském Dakaru nebo památník obětem fašismu v polské Osvětimi. Je třeba zmínit i to, že pro světovou organizaci UNESCO se po dobu pěti let významně podílel na dostavbě Muzea historie v libyjském Tripolisu.

Tvrděmu soukolí represí, které drtivou silou zabraňovaly řadě osob ve svobodném projevu tvůrčího ducha, nebyl ušetřen ani pan profesor. Od chmurného období konce padesátých let mu pro statečné postoje a vyjádření nesouhlasu s totalitními praktikami, a především od období hanebné normalizace až do listopadového převratu, bylo zakázáno členství ve Svazu architektů. V krušném a nelehkém téměř dvacetiletém období se nemohl zúčastňovat architektonických soutěží a výstav a nesměl publikovat.

Světlo naděje problesklo jen v souvislosti s obrodným procesem ve druhé polovině 60. let. V nastalém období „tání“ se zapojil do architektonického dění. S celou řadou nekonformních umělců tehdy rozvinul pevné přátelské a pracovní vztahy. Z plejády osobností lze vzpomenout sochaře Vladimíra Preclíka a Olbrama Zoubka nebo malíře Jana Kubíčka, Karla Rechlíka a Bohumíra Matala. Rozvíjelo se také jeho osobní přátelství s profesorem Vladimírem Karfíkem, znamenitým českým architektem světového věhlasu.

Ivan Ruller stál u zrodu společenství umělců, které přijalo název Sdružení Q. Do jeho řad vstoupili například skvělí architekti a profesori Bohuslav Fuchs a již vzpomenutý Bedřich Rozehnal. Podobně jako jiné občanské iniciativy i nezávislá činnost tohoto sdružení se tehdejšímu režimu stala nepohodlnou a na počátku 70. let byla zakázána. Jeho ústřední myšlenka – sdružovat umělce – však byla natolik silná, že po roce 1989 došlo k jeho obnově. Pan profesor je stále aktivní také v Bloku architektů a výtvarníků založeném před lety Karlem Pragrem.

Na konci osmdesátých let, pokolikáté už, se architekt Ivan Ruller projevil jako občan a statečně se zapojil do hnutí za osvobození vězněného Václava Havla. Když se stal signatářem výzvy Několik vět, dal zřetelně najevo, že o věci veřejné neztrácí zájem.

Na své alma mater působí Ivan Ruller s různě dlouhými přestávkami téměř šedesát let. Představme jej proto jako učitele. Učit začal už jako student. V pohnutých padesátých letech sloužil pět roků jako asistent u profesora Miroslava Kopřivy, aby posléze, za napjaté situace, školu nedobrovolně opustil. I když rozloučení s fakultou bylo bolestné, pan profesor o této době nehovoří s hořkostí. Díky

své optimistické povaze se nevracel zpět, ale s nadějí hleděl do budoucna. Vstoupil tak do životní etapy, ve které mohl rozvinout svůj talent a vytvořit obdivuhodný soubor architektonických prací.

Když za ním po listopadu přišli zástupci mladých architektů s výzvou, aby se do školy vrátil, neodmítl. A když jej oslovili, aby se stal děkanem, nabídku přijal. Byla to dobrá volba, s vytyčeným směrem, kterým se škola mohla ubírat. Nastal čas s potenciálem příznivé perspektivy, ale s rezidui minulého režimu, s nimiž bylo nutno se rozejít. Každý den přinášel řadu komplikací a zásadních rozhodnutí, ze které tehdejší vedení fakulty, především však díky svému děkanovi, vyšlo se ctí.

Pan profesor má ohromný dar – má rád člověka. Za těch sedmadvacet popřevratových let, co je svázán s naší fakultou, si k němu studenti vyšlapali široký chodník. Je učitelem, k němuž stále směřuje zástup posluchačů. S plným zájmem o věc, s nadšením a radostí vede diplomové práce, školí doktorandy a zasedá ve státnicových komisích. Pro jeho hluboké znalosti, tvůrčí schopnosti, nevyčerpatelný optimismus, laskavý a milý vztah k lidem, schopnost pomoci a poradit, radost ze života, přátelské postoje a mimořádnou schopnost překonávat překážky patří jak u studentů, tak i mezi kolegy k nejmilovanějším členům akademické obce.

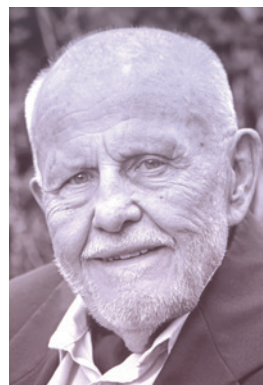
Práce Ivana Rullera, který je autorizovaným architektem ČKA, došla uznání prostřednictvím řady ocenění. Je dvojnásobným nositelem Ceny Vladimíra Karfíka, prezident republiky mu udělil Medaili Za zásluhy o stát v oblasti umění, je nositelem Zlaté medaile VUT v Brně, Ceny Obce architektů, Ceny města Brna a medaile Emila Beluše udělené STU v Bratislavě.

Vážený pane profesore, k vašim vzácným narozeninám vám přejeme pevné zdraví, štěstí, spokojenost, a ať vás s námi ještě dlouho baví svět.

prof. Josef Chybík

FA VUT v Brně a Blok architektů a výtvarníků

Text je publikován při příležitosti významného životního jubilea prof. Ivana Rullera. Představenstvo ČKA v čele s předsedou Ing. arch. Ivanem Plickou a členové ostatních orgánů ČKA i Kanceláře ČKA se připojují k blahopřání.

ČESKÁ ARCHITEKTURA NOMINOVANÁ NA MIES VAN DER ROHE AWARD 2017

Česká komora architektů a vybraní experti nominovali letos v září nejlepší české realizace posledních dvou let do prestižní mezinárodní soutěže Mies van der Rohe Award 2017. Komora doporučila k udělení Ceny Evropské unie za současnou architekturu pět projektů, Osamu Okamura taktéž pět děl a Jana Tichá tři stavby. Jedna z nominací pochází ze zahraničí, což pravidla soutěže také umožňují. Absolutní shoda ČKA a českých expertů panovala u dvou realizací – základní školy v Líbeznicích a Archeoparku Pavlov. Na prestižní evropskou cenu byl nominován také vítěz 1. ročníku České ceny za architekturu: Ateliér a dům Zen-Houses.

Bienále soutěžní přehlídky realizovaných staveb pořádá Evropská unie a Nadace Miese van der Rohe v Barceloně od roku 1988. Cílem soutěže je vyzdvihnout přínos evropských architektů, sledovat, jak uplatňují nové koncepty a technologie v praxi, a porovnat kvalitu architektury v jednotlivých evropských státech.

Ze stovek nominací mezinárodní odborná porota následně vybere užší okruh děl – zhruba čtyřicetku nejlepších evropských staveb, které budou následně představeny v katalogu a na výstavě. Z tohoto počtu porota vybírá finalisty soutěže. V samotném finále pak určí jednu stavbu, jež získá Cenu Evropské unie za současnou architekturu – Mies van der Rohe Award, a jednu stavbu, které udělí Zvláštní cenu pro začínající architektury. Výsledky této prestižní ceny by měly být známy v květnu 2017.

ČKA a odborníci nominovali celkem 10 českých staveb

Česká komora architektů jakožto jedna z profesních organizací byla opět v září vyzvána k nominování nejlepších evropských staveb. Kromě stanovených profesních organizací a dalších odborných institucí mohou stavby do soutěže nominovat vybraní nezávislí experti z celé Evropy, kteří se specializují na současnou architekturu. Stavby za Českou republiku vybírali architekt a programový ředitel festivalu reSITE Osamu Okamura a teoretička architektury a šéfredaktorka vydavatelství Zlatý řez Jana Tichá. Instituce i experti rozhodují nezávisle na sobě a organizátorům soutěže dodávají nominaci maximálně pěti nejlepších prací dokončených v letech 2015 a 2016 na území České republiky, případně

kdekoliv v EU. Komora architektů své stavby nominuje na základě doporučení speciální odborné komise. Ta v letošním roce pracovala ve složení Karolina Jirkalová (teoretička architektury), Zuzana Morávková (architektka a publicistka) a Karolína Vránková (publicistka). Definitivní seznam nominací následně schvaluje představenstvo ČKA. Do soutěže o Cenu Miese van der Rohe zasílá Česká republika své nominace od roku 1997.

Ve výčtu letošních nominací jsou dvě stavby, na nichž se shodli jak Česká komora architektů, tak Osamu Okamura a Jana Tichá. Jsou jimi *Pavilon základní školy v Líbeznicích* (Projektíl Architekti) a *Archeopark Pavlov* z ateliéru Radko Květa. V obou případech se jedná o stavby z veřejných prostředků, které by měly být vždy příkladem zájmu státu a samospráv o kvalitní architekturu. Připomeňme, že právě veřejné stavby a prostranství v Ceně Evropské unie za současnou architekturu opakovaně získávají ocenění. Nemusí se přitom jednat jen o západní členské státy EU. Mies van der Rohe Award 2015 si např. odnesla *Filharmonie v polském Štětíně*, která vznikla na základě mezinárodní architektonické soutěže, jež u podobných zakázek představuje osvědčený a kvalitní způsob výběru projektanta. Stavbu realizovali architekti Fabrizio Barozzi a Alberto Veiga. Několik českých staveb se v této soutěžní přehlídce dostalo až mezi finalisty (jejich přehled naleznete níže), na významnější ocenění však česká architektura stále čeká.

V nominacích jsou dále zastoupeny stavby, které se dostaly do užšího výběru České ceny za architekturu 2016. Nominován je i držitel Hlavní ceny

Zen-Houses v Liberci od architekta Petra Stolína, který představuje elementární, nicméně velmi kvalitní způsob bydlení a potvrzuje, že za dobrou architekturu nemusí nutně stát velký rozpočet. Mezi dalšími nominacemi, které jsou veřejnosti známé z České ceny za architekturu 2016, jsou i *Stezka v oblacích v Dolní Moravě* od architekta Zdeňka Fránka nebo *Vstupní budova areálu Punkevních jeskyní v Moravském krasu* od ateliéru Burian-Křivinka, která vznikla na základě architektonické soutěže.

Tři zcela rozdílné příklady bydlení dále reprezentují *venkovská usedlost Maneschowitz* od A1 Architects, *Dům v sadu* v Praze-Kyjích od Šépka Architekti a *Rekonstrukce a přístavba Vrbatovy boudy v Krkonoších* od ateliéru IXA. V nominacích na Mies van der Rohe Award 2017 je také zahrnuta *obnova pivovaru v Lobči* od RIOFRIO Architects. Jedná se o záchranu kulturní památky s renesančním jádrem ze 17. století. Záměrem architektů je celková adaptace areálu na místní kulturní centrum a obroda výroby zdejšího piva.

Poslední stavbou na území České republiky, kterou nominovala Slovenská komora architektů a slovenská kritička architektury Henrieta Moravčíková, je *Komunitní centrum Máj v Českých Budějovicích*. Stavbu, jež byla realizována na základě architektonické soutěže, navrhl ateliér SLLA Architects. Slovenští architekti Miriam Lišková a Michal Sulo si za komunitní centrum odnesli oborové ocenění Slovenské komory architektů CE-ZA-AR 2015. Miriam Lišková byla také porotcem letošní České ceny za architekturu.

Pavilon základní školy v Libeznicích
Projektíl architekti

nominovali ČKA, Jana Tichá a Osamu Okamura

Foto: Andrea Thiel Lhotáková

Archeopark Pavlov
Architektonická kancelář Radko Květ

nominovali ČKA, Jana Tichá a Osamu Okamura

Foto: G. Dvořák

Venkovská usedlost Maneschowitz (Manešovice)
A1 Architects

nominovala ČKA

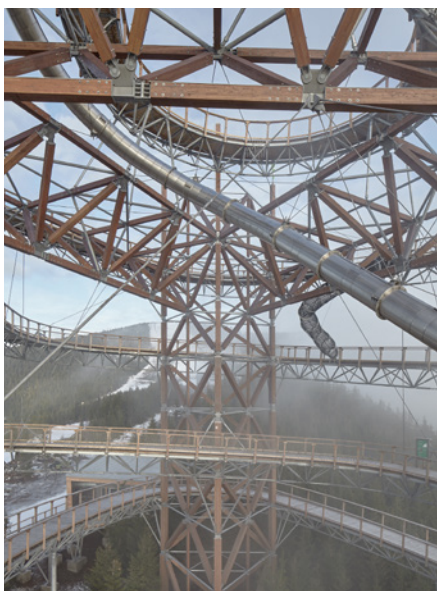
Foto: archiv autorů

Obnova pivovaru v Lobčín u Mšena
RIOFRIO Architects

nominovala ČKA

Foto: Andrea Thiel Lhotáková

Stezka v oblacích
Fránek Architects

nominovala ČKA

Foto: BoysPlayNice

Zen-Houses
Petr Stolín Architekt

nominovala Jana Tichá

Foto: Filip Šlapal

Vstupní budova areálu Punkevních jeskyní v Moravském krasu
Architektonická kancelář Burian-Křivinka

nominoval Osamu Okamura

Foto: Filip Šlapal

Rekonstrukce a přístavba Vrbatovy boudy v Krkonoších
IXA - Tomáš Hradečný, Martin Prokš, Klára Hradečná, Benedikt Markel

nominoval Osamu Okamura

Foto: Benedikt Markel

Dům v sadu v Praze-Kyjich / Šepka Architekti

nominoval Osamu Okamura

Foto: archiv autora

Komunitní centrum
Máj v Českých
Budějovicích / SLLA
Architects

nominovala Slovenská
komora architektů
a Henrieta
Moravčíková

Foto: archiv autorů

POHLED DO MINULÝCH ROČNÍKŮ:

České stavby a čeští architekti ve finále Mies van der Rohe Award

→ 1997 – IPB Banka v Brně / Aleš Burian, Gustav Křivinka

→ 2001 – MUZO v Praze / Stanislav Fiala / D3A

→ 2003 – Palác Euro v Praze / Petr Malinský, Richard Doležal, Petr Burian, Michal Pokorný, Martin Kotík

→ 2003 – průchod valem Pražského mostu na Pražském hradě / Josef Pleskot

→ 2005 – Klášter trapistů v Novém Dvoře / John Pawson

→ 2007 – Obchodní dům Selfridges and Co., Birmingham / Jan Kaplický a Amanda Levete, Future Systems

ČKA SE VYJADŘUJE KE STUDENTSKÉ SOUTĚŽI O PLAVECKOU HALU NA PETYNCE

Česká komora architektů od počátku roku 2016 sleduje vývoj kolem investičního záměru MČ Praha 6 týkajícího se výstavby nové plavecké haly na Petynce v areálu stávajícího koupaliště. Aktuální stav této významné veřejné zakázky, kterou se městská část rozhodla realizovat ve spolupráci se studenty a s odkazem na Soutěžní řád ČKA, který však na řadě míst porušuje, vede Komoru k přesvědčení, že tato forma zadání veřejné zakázky nemůže přinést očekávanou kvalitu ani hospodárný výsledek.

Česká komora architektů přitom již v květnu 2016 informovala vedení Prahy 6 o skutečnosti, že návrh plavecké haly považuje za náročný úkol, který studenti nemohou plnohodnotně zpracovat. Dalším úskalím je i následné rozpracování návrhu vzešlého ze studentské soutěže. K této informaci dostala Komora odpověď, že Praha 6 již na základě řady předchozích studií pořídila výslednou technickou studii stavby a od studentů se očekává „estetické“ zpracování vzhledu budovy. Tento postup je pro Komoru neakceptovatelný, protože každá budova představuje unikátní celek, v němž vše se všim souvisí. Tvaroslovní budovy i ztvárnění fasády musí reagovat na vnitřní uspořádání budovy a technologie, a je tedy nanejvýš potřebné, aby obě otázky řešil jeden autor.

Plavecké stadiony předmětem soutěží

Plavecké a sportovní areály jsou přitom poměrně častým tématem architektonických soutěží. Na základě vyzvané architektonické soutěže např. vznikl bazén v Litomyšli od studia DRNH, který je jedním z 63 nominovaných děl 1. ročníku České ceny za architekturu 2016. Úspěšnou realizací je také Sportovní areál Blanice v jihočeských Vodňanech. Zde se navíc jedná o nejrychleji realizovanou stavbu z architektonické soutěže: od vyhlášení výsledků po kolaudaci objektu zde uběhl jediný rok. Svě výsledky má i soutěž o bazén v Písku, kde vítězný ateliér aktuálně pro město připravuje projektovou dokumentaci.

Soutěžní podmínky jsou diskriminační, porota není vhodně sestavena, nejsou řešena autorská práva

Ve vztahu ke studentské soutěži Komora Prahu 6 v srpnu 2016 opětovně upozornila na problematičtý způsob, jakým MČ k soutěži přistoupila. Ten spočívá ve skutečnosti, že soutěž, u níž Praha 6 deklarovala soulad s požadavky a podmínkami ČKA, má řadu atributů neregulérní soutěže a je

v zásadním rozporu se Soutěžním řádem ČKA, který je výchozím podkladem pro pořádání architektonických soutěží. V porotě např. chybí nadpoloviční většina nezávislých odborníků, dále jsou zde nepřiměřeně nízké odměny pro vítěze soutěže. Za diskriminační a nedostatečně transparentní považuje Komora omezení soutěžících pouze na studenty Fakulty stavební ČVUT v Praze. Nedostatečně řešena jsou rovněž autorská práva účastníků soutěže.

Nesoulad se Soutěžním řádem ČKA

Soutěžní podmínky obsahují řadu chyb, jsou v nich chybně použita ustanovení, která jsou pro studentskou soutěž bezpředmětná. Tvrzení, že soutěž je připravena v souladu s požadavky ČKA, je tedy zavádějící. Vůči nekvalifikovanému využití vzorových soutěžních podmínek a nepravdivému tvrzení je ČKA nucena se ohradit. Komora současně upozorňuje na závažný společenský rozměr, kdy by se studenti jakožto budoucí architekti měli setkávat s podmínkami a vzory odpovídajícími výhradně stávající legislativě, profesním řádům i zásadám.

Nutnost dodržování profesních zásad projektování

Česká komora architektů architektonické soutěže dlouhodobě prosazuje jako kvalitní a transparentní způsob výběru projektanta. Jejich ekonomickou výhodnost nedávno potvrdila analýza společnosti EEIP Dopady architektonické praxe na ekonomiku ČR. Specializovaná Pracovní skupina ČKA pro soutěže veřejným zadavatelům současně nabízí bezplatnou pomoc při vyhlášení architektonické soutěže.

Soulad estetické, technické i provozní stránky

Přestože počet architektonických soutěží roste (za rok 2016 bylo vyhlášeno již 38 soutěží, dalších 18 jich ČKA s vyhláшатelí konzultuje), není jejich institut využit naplno. Z celkového počtu veřejných investic se stále jedná o velmi zanedbatelné procento. Při prosazování architektonických soutěží přitom Komora naráží na řadu mýtů. Podpora soutěží u vyhlášovatelů chybí např. i proto, že se domnívají, že architektonickou soutěží získají pouze esteticky hodnotnou stavbu. Principem architektonické soutěže je však získat nejlepší řešení i po stránce technické a provozní. Dalším mýtem je i časová náročnost architektonické soutěže. Je sice pravda, že příprava soutěže vyžaduje větší úsilí než příprava výběrového řízení. Výsledkem je však jednoznačně definované zadání, díky kterému vyhlášovatel získá již poměrně detailní studii, čímž se následně zkrátí doba realizace celé zakázky.

Tisková zpráva ČKA z 20. září 2016

Korespondence ČKA týkající se soutěže o plaveckou halu na Petynce je k dispozici na webu ČKA: www.cka.cz/cs/souteze/ doporučujeme-souteze-stare.

Česká komora architektů dlouhodobě zdůrazňuje téma městského architekta, jenž má významnou a nenahraditelnou roli při vzniku, rozvoji a správě lidského sídla – obce, města. Na webových stránkách Komory byla publikována aktuální verze manuálu fungování městského architekta. Tento materiál se stal zároveň podkladem pro první publikaci nové edice ČKA, kterou připravujeme. Dalšími v řadě se stanou metodiky k zadávání veřejných zakázek či standardům výkonů.

V manuálu se nejen zástupci politické reprezentace obce či města mohou dozvědět, kdo je to vlastně městský architekt, co dělá, v čem může pomoci, kdo jím může být, zda je jeho angažování vůbec legální a za jakých podmínek si ho může obec či město najmout.

Česká komora architektů je připravena na tyto otázky odpovídat. Ale také se s představiteli obce či města osobně setkat a konzultovat možnosti zavedení pozice městského / obecního architekta tak, aby odpovídala konkrétním podmínkám konkrétního města či obce – s ohledem na jejich velikost, specifické problémy a možnosti. Je zřejmé, že u obce s 250 obyvateli a u krajského města se budou modely fungování městského architekta dosti lišit. Ale smysl jejich role bude stejný.

Výzva k doplnění seznamu městských architektů

V České republice existuje v současné době necelá stovka měst a obcí, které – aniž by jim to kdokoliv nařídil – již městského architekta mají. Seznam městských architektů je zveřejněn na webových stránkách ČKA. Prosíme všechny autorizované osoby, aby nám pomohly tento seznam doplnit. Pokud vykonáváte funkci městského architekta a nejste uvedeni na seznamu www.cka.cz/cs/pro-verejnou-spravu/mestsky-architekt, přihlaste se, prosím, na adrese cka@cka.cz, tel.: 727 812 736.

Manuál Městský architekt je ke stažení na www.cka.cz/cs/pro-verejnou-spravu/mestsky-architekt.

Druhé letošní jednání Evropské sítě příslušných orgánů v architektuře (ENACA) se uskutečnilo 4. listopadu 2016 na půdě pražské Kanceláře ČKA. Pracovního jednání se zúčastnilo třicet zahraničních členů této významné zahraniční organizace, jíž předsedá Olga Miháliková ze Slovenské komory architektů. Jednání se zúčastnil vzácný host, předseda Evropské rady architektů (ACE) Luciano Lazzari, s nímž se za ČKA přivítal předseda Ivan Plicka. Za Komoru se jednání dále zúčastnila Marie Špačková, sekretář ČKA a Tereza Michalová, sekretář skupiny zahraničí.

V průběhu jednání se řešila transpozice směrnice o odborných kvalifikacích PQD (Professional Qualifications Directive) do zákonů jednotlivých členských zemí. Česká republika je jednou ze zemí, v nichž již tato směrnice byla transponována, a to novelou zákona o uznávání odborné kvalifikace, s účinností od 1. května 2016. Dále byly prezentovány výsledky dotazníků Regulace profese a Celoživotní vzdělávání a akreditace, které vyplňovali jak členové ACE, tak ENACA. ČKA se dotazníkového šetření rovněž zúčastnila a dotazník vyplňovala v koordinaci s MŠMT a jeho Akreditační komisí.

Pražského jednání ENACA se dále zúčastnila zástupkyně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy Markéta Holečková, jejíž role spočívá v koordinaci uznávání odborných kvalifikací. V rámci regulace profese se diskutovalo o svobodě vykonávání profese v zahraničních státech, kdy byl německým reprezentantem představen takzvaný „německý model“. Posledním, avšak neméně důležitým bodem jednání bylo téma architektonické vzdělávání a jeho uznávání v zahraničních státech. Účastníci jednání se v této souvislosti podělili o své zkušenosti z domovských zemí. Jednání probíhalo v pozitivním duchu s následnou podnětnou diskusí. Další schůzka Evropské sítě příslušných orgánů byla naplánována na březen 2017.

Tereza Michalová
sekretář PS Zahraniční aktivity

OTTA: KOMUNÁLNÍ A KRAJSKÁ ARCHITEKTURA

V prostorách pražské Kanceláře České komory architektů se 20. října 2016 uskutečnila další debata z cyklu OTTA (Otevřený think tank architektů). Již tradičním tématem, kterému se ČKA usilovně věnuje, byla komunální a krajská architektura. Na debatě se sešli nejen zástupci samospráv a iniciativ, ale také městští architekti, kteří se na rozvoji našich sídel velkou měrou podílejí. Hlavními okruhy diskuse byly příklady dobré praxe, architektonické soutěže a veřejné zakázky obecně, městský/krajský architekt, problematika územního plánování apod.

Po uvítání architekta Petra Leška, garanta platformy OTTA, a úvodních základních údajích, včetně počtu architektonických soutěží, výčtu měst se zájmem o architektonické soutěže a městského architekta, upozornění na vládní Politiku architektury a stavební kultury a texty ČKA k tématu politiky a architektury (Architektura pro komunální volby, Architektura pro krajské volby a Architektura pro venkov), jež z pozice ČKA obsahují deset bodů k rozvoji měst a krajů, následovalo pět vstupních prezentací.

PREZENTACE

Tomáš Zdvihal – CBArchitektura

Počet architektonických soutěží se odvíjí od vůle komunální politické reprezentace, jak dokazuje příklad sotva sedmitisícových Vodňan, kde jich bylo v minulosti skutečně hned několik. Vodňany se současně mohou pochlubit nejrychleji postavenou stavbou z architektonické soutěže – sportovní areál Blanice (1 rok). Bezsporu se tak jedná o skvělý argument proti tvrzení, že soutěž může celý projekt výrazně zpomalit. Tomáš Zdvihal dále pokračoval ve srovnání českého a rakouského prostředí (zde pochází přibližně 60 % staveb z architektonických soutěží), za zajímavý považuje důraz na kvalitu staveb v Rakousku i u technických budov (např. hasičské stanice). Představen byl připravovaný sborník kvalitních veřejných staveb v jižních Čechách a horním Rakousku od roku 1993. Chystá se i další sborník, tentokrát zaměřený na střední Čechy a Vorarlbersko.

Jan Horký – radní města Přerov a městský architekt Rožnova pod Radhoštěm

Architekt porovnával obě města a funkci městského architekta v nich. Hovořil o klíčové podpoře politiků a o systematickém postupu při řešení akcí. Jako zásadní se jeví podrobný harmonogram plánovaných investic, které by měly být řešeny v předstihu. Současně zdůraznil, že není možné se vrhnout pouze na dlouhodobá řešení, část akcí musí mít reálné výsledky dříve. Pomůže to nejen při

komunikaci s veřejností, ale současně to umožňuje některé z takto získaných podkladů uplatnit pro další a komplexnější řešení. Podrobněji popsal svoji práci městského architekta. Vyzdvihl účelnost územních studií, jimiž město podmiňuje nový rozvoj v dalších oblastech.

Lena Mlejnková – starostka Semil

Starostka představila sborník z architektonické soutěže na novostavbu Mateřské školy pod Vartou, do níž se přihlásilo 66 týmů. Starostka Semil dále vyzdvihla význam kvalitního Strategického plánu, který je základním rozvrhem na nejdelší dobu dopředu. Hovořila též o klíčových osobách, jež mají péči o město na starosti. Zdůraznila úlohu výboru pro rozvoj města a stavební komise při kultivaci výstavby ve městě obecně a požadavku územního plánu na stavby projektované architektem. Zmínila význam stanovení hranice zastavitelného území, jejíž projednání s občany bylo bouřlivé, ale díky konkrétním negativním příkladům se podařilo. Lena Mlejnková současně uvedla, že významné veřejné investice se vyplatí představit veřejnosti. Projednávání biotopu např. přitáhlo velmi mladé publikum.

Jana Podzimková – radní Mnichova Hradiště

Radní představila akce, které procesoval městský architekt – otevřená architektonická soutěž na náměstí, vyzvaná soutěž na řešení Domu dětí a zapojení studentů FA ČVUT v Praze včetně workshopu při úpravě městské pláže u Jizery. Upozornila na důležitost participace, které se v Mnichově Hradišti intenzivně věnují. Zmínila též problém střetu s autorem již rozpracovaného územního plánu.

Petra Trambová – radní Písku

Radní představila akce města s důrazem na architektonické soutěže. Od novostaveb bazénu (s referendem k prvnímu rychle vzniklému projektu), přes rekonstrukci Sladovny (až na její třetí část, která má napravit nekonceptnost předchozích etap), náměstí (s debatou nad vymístěním parkování) a knihovny z bývalé školy po celkovou koncepci řeky ve městě – na toto téma Písek v příštím roce plánuje architektonickou soutěž.

Z DISKUSE

V následné debatě vystupovali další zúčastnění politici a architekti. Jedním z hlavních témat byl např. způsob hospodaření měst.

V Litvínově chystají soutěž na most

Starostka Litvínova Kamila Bláhová představila snahu o kvalitní uchopení nových projektů ve městě, které by přineslo kvalitativní změnu. Naráží však na omezenou podporu ostatních zastupitelů. První architektonickou soutěží ve městě bude nový most.

Problémy s hledáním městského architekta Českého Krumlova

Místostarosta Českého Krumlova Josef Hermann sdělil, že snahou města je mít architekta

jak interního (ideálně ve funkci vedoucího odboru rozvoje), tak externího, jenž by plnil inovativní a participační úlohu. Bohužel první výběrové řízení na interního zaměstnance skončilo neúspěšně kvůli nízkému zájmu uchazečů, nyní se rozjíždí hledání externího odborníka. Uvedl, že je tristní, že město zařazené do seznamu UNESCO nemá osobu, která by systematicky pečovala o jeho prostředí, jak v rovině spolupráce s příslušnými odbory v rámci památkové péče, tak zejména vůči obyvatelům města.

Pozice vedoucího odboru a architekta města by se neměla slučovat

Z následné diskuse vyplynulo, že je zásadní rozdíl mezi architektem na zaměstnanecké pozici vedoucího odboru (např. územního plánování) a architektem města, který je externí poradní osobou. Nejeví se snadné ani vhodné obě pozice sloučit, neboť každá se týká do značné míry jiného obsahu práce. Byl zmíněn pojem kreativní architekt, kterým byla míněna pozice externisty jako poradce a konzultanta.

V Kolíně začal nový městský architekt působit od začátku listopadu

Podle starosty Kolína Víta Rakušana tak konečně začíná systematická péče o město. První architektonická soutěž bude vypsána na řešení Pražské ulice.

Středočeský kraj plánuje zavedení pravidel architektonických soutěží u všech krajských investic

Starosta Martin Kupka pochválil spolupráci s externím obecním architektem a flexibilitu jeho statutu. K čerstvým výsledkům voleb do zastupitelstva Středočeského kraje uvedl, že společně se STAN a dalšími partnery směřují k programovému prohlášení, jehož součástí bude zavedení pravidla architektonických soutěží u všech krajských investic do veřejné vybavenosti a podmínka přizvání architekta také k liniovým, zejména dopravním stavbám. Za klíčové považuje předávání příkladů dobré praxe.

Malým obcím chybí dostatečná finanční i personální podpora

Starosta Tehova David Hlouch upozornil na problém malých obcí, které se nemusí dočkat podpory od obcí s rozšířenou působností (ORP), do jejichž působnosti v mnoha ohledech spadají a s nimiž mohou často být ve střetu zájmů. ORP pak navíc často nedisponují potřebnými finančními a lidskými zdroji na adekvátní podporu „svých“ obcí. Právě pro tyto případy by uvítal větší odbornou podporu kraje, například pomocí krajského architekta. Zdůraznil, že katastry malých obcí tvoří téměř 80 % území ČR a mají tak zásadní vliv na utváření krajiny a prostředí. Upozornil též na důležitost časování akcí na příkladu Vodňan, kde mj. vlivem přílišného záběru a nadšení nového vedení města pro proměnu prostředí došlo k zahlcení, vyčerpání a k negativní reakci veřejnosti.

Sporná kvalita územních plánů

Na komplikovanou diskusi nad architektonickými tématy i kvalitou zadání územního plánu i jejich konečným zpracováním upozornily městská architektka Klatov Eva Brandová stejně jako Kristýna Jirsová. Jen na základě kvalitního zadání a aktivní účasti vedení města či obce je možno obdržet odpovídající návrh od architekta či urbanisty. Kristýna Jirsová současně uvedla, že mnozí architekti nejsou v oboru územního plánování dostatečně proškoleni.

Chybí osvěta, vzdělávání politiků i laické veřejnosti

Zastupitelka Zdib Pavla Oborníková vidí problém v nedostatečné osvětě. Také Petr Jirásek, místostarosta Chlumce u Ústí, hovořil o nutnosti probudit zájem obyvatel, což se u nich podařilo při návrhu konverze kulturního domu.

Městský architekt musí prokázat osobní kvality

Ty by měly převažovat nad otázkou jeho organizačního umístění. Doporučeny byly strategické výbory s účastí vedoucích výborů. Městský architekt by měl být tahounem a garantem většiny podtémat zmíněných v textu ČKA (viz www.cka.cz/cs/pro-ve-rejnou-spravu/mestsky-architekt).

Stavební zákon podporuje příliš podrobné územní plány

Ty pak ztrácejí svoji strategickou úlohu a blokují vypracování regulačních plánů a územních studií.

Redakčně kráceno.

Celý zápis a prezentace jsou dostupné na www.cka.cz.

ZPRÁVA SEKRETÁŘE O ČINNOSTI PRACOVNÍCH SKUPIN ČKA

Na každé jednání představenstva ČKA předkládá sekretář ČKA řadu informací a podkladů souvisejících s výkonem profese autorizovaných architektů. Mezi zásadní z nich patří také souhrnná zpráva o činnosti jednotlivých pracovních skupin za uplynulé období. Shrnujeme aktivity za srpen–říjen 2016.

Standardy a honoráře

Proběhly schůzky PS ohledně finalizace metodiky pro zadávání veřejných zakázek, koordinace se ČKAIT a s MMR, příprava vydání Standardů, aktualizace a úpravy kalkulačky; příprava seminářů k metodikám v krajích, koordinace s kraji, spolupráce s PS Soutěže a právním oddělením.

Proběhla schůzka na MMR ohledně dopracování metodik pro ZVZ s termínem dokončení obecné části do října 2016 v návaznosti na platnost nového ZVZ.

Památková péče

- Smlouva o spolupráci s NPÚ se zpracovanými připomínkami NPÚ je připravena k podpisu, připomínky nejsou zásadního charakteru, spíše upřesňující a doplňující.
- Příprava obsahu konference s tématem Památková péče v návaznosti na stavby přihlášené do České ceny za architekturu – propojení s putovní výstavou 1. ročníku ČCA – jaro 2017.

Legislativa

- Vydání Stanoviska ČKA k aktuální situaci týkající se územního plánování v Praze.
- Svolání kulatého stolu na téma potřeby stabilizace prostředí pro dokončení Metropolitního plánu a situace v územním plánování v Praze, podrobně viz s. 12. Novela stavebního zákona – nyní k projednání v Poslanecké sněmovně, vláda již byla schválena (zásadní změny – vypuštěno koordinované řízení, vrácení se k původním pojmům, vypuštění částí v návaznosti na nový projednávaný zákon EIA, ponecháno zmocnění Prahy vydávat vlastní PSP, což ČKA podpořila dopisem předsedovi vlády a vládě ČR).
- Úplně nový Stavební zákon – práce na tezi a definování hlavních zásad a bodů důležitých pro ČKA.
- Zákon EIA – s úpravami po připomínkovém řízení rozeslán v upravené podobě; ČKA uplatnila zásadní koncepční i konkrétní připomínky; ČKA bude MŽP zaslána upravená podoba zákona.
- Zákon o výkonu povolání č. 360/1992 Sb. – rozjednaná podpora Honorářů v senátu, otázka uplatnění pozměňovacích návrhů senátorů – koordinace se ČKAIT.

- Jednání s Úřadem vlády – problematika bezbariérových staveb a akce v systému celoživotního vzdělávání ČKA, účast na koordinačním jednání výboru Úřadu vlády.
- Realizace série seminářů a dalších akcí týkajících se legislativy (spolupráce s Kanceláří Veřejného ochránce, krajskými úřady, MMR) – PSP, ZVZ, stavební zákon, problematika povolování staveb, problematika územního plánování – proběhl seminář PSP a je připraven další.
- Zákon o znalcích – v rámci připomínkového řízení doplněno Ministerstvem spravedlnosti pro profesní komory stanovení kritérií a podmínek pro jmenování znalců.

Urbanismus

- Příprava celodenní konference na téma Městský architekt dne 13. 12. 2016 v Národním technickém muzeu – definování obsahu, jednotlivých bloků a skladba přednášejících a panelistů.
- Velký zájem o dokument Městský architekt – vyšel proto jako 1. tisk nové edice ČKA – řada Manuálů; před vytištěním došlo k aktualizaci textu pro manuál i web, doplněna byla část pro malé obce – následně byla připravena grafická podoba dokumentu a manuál bude připraven k distribuci v tištěné podobě; zároveň proběhla kompletní aktualizace databáze městských architektů Kanceláří ČKA.
- Spolupráce s MMR na tvorbě dotazníků k ÚAP – zaslána finální podoba z MMR, která byla předána členům PS a probíhá rozesílání členům ČKA, kteří se věnují územnímu plánování.
- Spolupráce na Standardech týkajících se územních plánů a regulačních plánů.

Krajinářská architektura

- Řešena aktuální podoba práce na Standardech a honorářích a Kalkulačce, spolupráce s PS Standardy a Honoráře; práce na finální podobě části Standardů.
- Aktivní osvěta ohledně kompetence autorizovaných osob pro obor krajinářská architektura v návaznosti na vypisování dotačních výzev a programů souvisejících s oborem.
- Spolupráce na akcích celoživotního vzdělávání týkajících se témat krajinářské architektury.

Zahraníční aktivity

- Jednání ENACA proběhlo v pátek 4. 11. 2016 v Praze – viz s. 22. Školení ACE v rámci PROF/TRAC – za ČKA se účastnili D. Borák a R. Vrabelová; uzavřena dohoda o následných školeních pro členy Komory, informace budou využity ve spolupráci s účastníky za ČKA i v přípravě programu konference s tématem udržitelnost.
- Probíhá zaúčtování grantu, ACE zaslány kompletní podklady.

Soutěže

- Aktivní spolupráce na finalizaci metodiky pro zadávání veřejných zakázek s pracovní skupinou Standardy a honoráře a příprava části semináře v návaznosti na soutěže pro kraje, města a obce.

- Konzultace aktuálních možných soutěží členy PS Soutěže.
- Příprava školení porotců a školení vyhlašova-
telů soutěží (listopad, Brno) a příprava školení
v Praze (asi únor 2017).
- Počet doložek regulérnosti soutěže vzrostl na
36 (v roce 2015 bylo za celý rok 25 regulérností,
v roce 2014 celkem 42 a v roce 2013 dohromady
39).
- Řešena jedna neregulérní soutěž a problema-
tická soutěž pro studenty na plavecký areál
Petynka v Praze 6 – viz s. 21.

Vzdělávání

- Příprava témat a obsahu celodenní akce na
téma architektura ve vzdělávání – spolupráce
se subjekty zabývajícími se touto tematikou
– spolupráce MŠMT a spolupracující nadace –
začlenění do kalendáře 2017.
- Spolupráce a koordinace s MŠMT a MMR
ohledně naplňování Politiky architektury,
návaznost na body, kde garantem jsou jednotlivé
resorty ve spolupráci s ČKA a školami – probíhá
vyhodnocení.
- Spolupráce pracovní skupiny v návaznosti na
Českou cenu za architekturu se středními ško-
lami v regionech – osvětové a vzdělávací akce,
jejichž tématem budou výsledky 1. ročníku ČKA
v konkrétních regionech, koordinace s jednot-
livými kraji a středními školami, realizace jaro
2017.
- Diskuse o aktuální otázce vztahu uznaného
vzdělání a prokazování praxe při autorizačních
zkouškách, informování o činnosti jednotlivých
členů pracovních skupin v návaznosti na jed-
notlivé stupně vzdělávání včetně celoživotního
vzdělávání.
- Schůzka pracovní skupiny – výsledky Přehledky
diplomových prací.
- Proběhlo Grémium rektorů a děkanů vysokých
architektonických a stavebních škol, hlavním
tématem bylo promítnutí aktuálních změn
legislativy do činnosti vysokých škol a byla
diskutována otázka prokazování praxe s ohle-
dem na jednotlivé studijní programy vysokých
škol s uznaným nebo příbuzným vzděláním;
účast zástupců vysokých škol také na vyhlášení
výsledků Přehledky diplomových prací.

Zprávu sestavila Ing. arch. Marie Špačková,
sekretář ČKA

ODHALENA PAMĚTNÍ DESKA PAVLU ŠVANDOVÍ

Na brněnské Fakultě architektury
VUT byla 17. listopadu 2016 odhalena
pamětní deska bývalému studentu
a bojovníkovi proti komunistickému
režimu Pavlu Švandovi, jehož tělo
se našlo v říjnu 1981 na dně propasti
Macocha. Pavel Švanda byl v minulosti
opakovaně nominován na udělení
Pocty ČKA.

Pavel Švanda studoval FA VUT v Brně v letech 1978–
1981. V této době se zapojil do aktivit proti komu-
nistickému režimu, byl opakovaně vyslýchán StB.
Jeho smrt se nikdy nepodařilo jednoznačně vyšetřit.
S teorií sebevraždy se u hluboce věřícího a vyrov-
naného člověka mnozí dodnes nesmířili. V letošním
roce byla Studentskou obcí FA VUT – SOFA uspořá-
dána sbírka na vytvoření pamětní desky, jejímž auto-
rem je Jan Šebánek a zasloužil se o ni Roman Antl,
který na fakultě studoval ve druhé polovině 80. let.

Slavnostního odhalení se zúčastnili kromě
matky a sestry Pavla Švandy také bývalí spolužáci
a další zástupci veřejnosti. Hlavní slovo přednesl
spisovatel, novinář a básník stejného jména – Pavel
Švanda. Za ČKA vystoupil člen představenstva ČKA
Vojtěch Mencl, spolužáky zastupoval Ivo Ondračka
a na závěr promluvil Jan Šebánek.

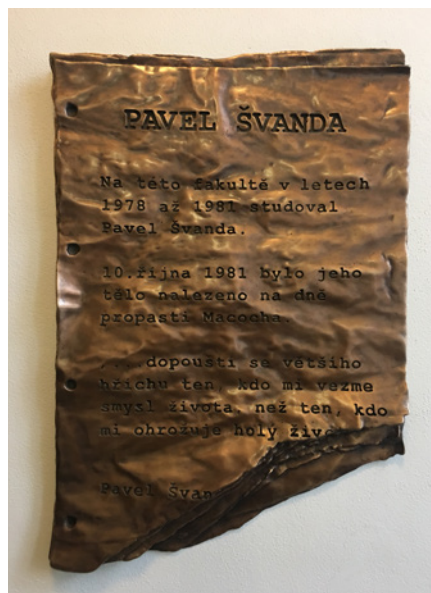

Foto: archiv Romana Antla

Osmý ročník soutěže studentů a architektů do 33 let má vítěze. Nejlepší ideové studie byly oceněny 20. září 2016 již tradičně při mezinárodním stavebním veletrhu FOR ARCH. Z celkem 76 přihlášených studií na téma Architektura mimo čas poslala porota do finále 18 prací. Následně ocenila sedm z nich. S nominovanými díly se může veřejnost seznámit během putovní výstavy, která odstartovala vernisáží na veletrhu FOR ARCH a skončí v dubnu 2017.

Cílem soutěžní přehlídky vyhlašované ABF, a. s., bylo získat architektonické a urbanistické studie, které nenahlíží na architekturu z čistě užitého, technického či estetického hlediska, nýbrž jako na díla přibližující architekturu k umění, boří mýtus o architektuře jako výhradně technické disciplíně. Téma letošního ročníku Architektura mimo čas v sobě obsahuje hledání samotné podstaty architektury. Soutěž se konala 29. 2.–20. 9. 2016. Účelem soutěžní přehlídky je zmapovat tvorbu mladých začínajících architektů, pomoci najít mladým tvůrcům místo na současné architektonické scéně, zapojit je do tvorby kvalitního veřejného prostoru, přiblížit architekturu široké veřejnosti a podpořit veřejnou diskusi o architektuře. Projekt byl realizován s finanční podporou Ministerstva kultury, hl. m. Prahy, statutárních měst Ostravy a Brna.

Odborná porota ve složení Zdeněk Fránek (předseda), Petr Hájek, Jakub Fišer, Jana Hlavová a Josef Pechar hodnotila práce dle kvality architektonického a urbanistického řešení, výběru místa, koncepčnosti a kontextuálnosti řešení, přínosu pro kvalitu životního prostředí, šetrnosti a chytrosti návrhu, novátorství a originality práce.

„Studenti a mladí architekti neváhali obětovat mnoho času předvedení vlastní vize o svém pohledu na vyhlášené téma. Letošní ročník bylo vypsáno téma ideové, které je dle názoru poroty obzvláště v dnešní době hledání identity české architektury velmi aktuální. Uvědomění si tohoto problému probíhalo na pozadí zkušeností mladých architektů s mezinárodním kontextem. Porota byla překvapena nevelkým množstvím nápaditých řešení, avšak ta, která porota hodnotila mezi nejlepšími, stála za to. Potvrdilo se tím, že opravdový talent není nic běžného, a kdo se takto projeví, měl by dostávat další šance,“ říká předseda poroty Zdeněk Fránek.

Více informací viz www.yaa.cz

Haydarpaşa: Performance space, kolejiště bývalého vlakového nádraží Haydarpaşa, Istanbul, Turecko

Autor: Michaela Benešová (Accademia di Architettura di Mendrisio, USI; Atelier Aires Mateus – vedoucí ateliéru: Francisco Aires Mateus, Manuel Aires Mateus)

Hodnocení poroty

Silná, jednoduchá a svobodná forma jako odpověď na hledání podstaty divadla. Připojená úvaha dokládá mnohvrstevnatost a usilovnost tohoto hledání, které naplňuje zadání soutěžní přehlídky. Návrh byl porotou vybrán jako hold skvěle zvládnuté, vsutku směle archetypální architektonické formě.

Cena architekta Josefa Hlávky | Cena veřejnosti

Práce s fragmenty / Dita Mrázková (AVU v Praze, Atelier architektonické tvorby / Škola Emila Příkryla – vedoucí ateliéru: Emil Příkryl)

Cena rektora ČVUT za školní práci

Kód v architektuře / Jakub Trčka (FUA TU v Liberci, PROSTOR S – vedoucí ateliéru: Jan Stolín)

Cena rektora TUL za školní práci

Programovatelná hmota / Monika Rafajová (FA ČVUT v Praze, Atelier experimentální / Florián – FLOW – vedoucí ateliéru: Miloš Florián)

Cena časopisu Moderní obec za přínos k posílení pospolitosti obyvatel daného sídla

Kaplňka vzkriesenia / Samuel Netočný (nejedná se o školní projekt)

Cena časopisu ARCHITECT+ za inovativní a citlivý přístup k řešení

Absolutní absence / Norbert Obršál (FA VUT v Brně, Ústav prostorové tvorby – vedoucí ateliéru: Barbora Ponešová)

Cena časopisu ERA21 za kvalitní prezentaci zvolené architektonické myšlenky, nikoliv v efektní grafické podobě, ale ve smyslu sdělnosti, přesvědčivosti a srozumitelnosti odborné i laické veřejnosti

Autentické město / Vojtěch Tecl (VŠUP v Praze, Architektura 2 – vedoucí ateliéru: Ivan Kroupa)

ČKA ZVEŘEJNILA VZOROVÉ SOUTĚŽNÍ PODMÍNKY

Česká komora architektů dlouhodobě propaguje architektonické soutěže. Veřejným zadavatelům nabízí konzultace a pomoc s přípravou soutěží. Pracovní skupina ČKA pro soutěže současně aktivně oslovuje jejich potenciální vyhlášovatele a upozorňuje na hlavní výhody tohoto postupu při zadávání veřejné zakázky, mezi něž patří např. výběr z více návrhů na základě kvality, nikoliv ceny či transparentnost celého procesu. Další pomocnou rukou nabídnutou vyhlášovatelům je poskytnutí vzorových soutěžních podmínek pro otevřenou a nově také užší soutěž o návrh připravené podle nového zákona o zadávání veřejných zakázek. Vzory jsou od prosince 2016 zveřejněné na webových stránkách ČKA v sekci Soutěže, v rubrice „Jak připravit soutěž?“. V části věnované specifikaci zakázky se vzorové soutěžní podmínky např. obrací k tzv. kalkulačkám, tedy programům pro stanovení předpokládané hodnoty zakázky, které ČKA zveřejnila na konci roku 2014 a průběžně tyto programy aktualizuje i pro specifické okruhy činnosti architektů a projektantů. „Kalkulačky“ jsou k dispozici na webu ČKA v sekci Pro veřejnou správu a v sekci Pro architektky. Přípravou modelových soutěžních podmínek Komora reaguje na časté podněty ze strany vyhlášovatelů i organizátorů architektonických soutěží. ČKA si od tohoto kroku slibuje zejména zefektivnění celého procesu a také usnadnění přípravy soutěže pro vyhlášovatele.

www.cka.cz/cs/souteze/jak-pripravit-soutez/vzory-a-pravidla-soutezi

PUBLIKUJTE SVÉ PRÁCE V RESPEKTU!

Nabídněte své čerstvé realizace ke zveřejnění redakci časopisu Respekt, který každý týden uveřejňuje fotografii jedné nové stavby. Novinářka Karolína Vránková hledá stavby, které nabízejí nějaký všeobecně zajímavý příběh nebo zkušenost a nejsou starší než rok. Tipy na vaše nebo cizí realizace je možné zasílat na e-mail vrankova@respekt.cz.

OTTA ARCHITEKTURA A SPOLEČENSKÉ VĚDY

26. ledna 2016, 16 h
Česká komora architektů,
Josefská 34/6, Praha 6

Architektura se právem nazývá celostní disciplínou, která využívá znalostí mnoha příbuzných oborů. Specifickou oblastí z těchto příbuzných oborů jsou společenské vědy. Je otázkou, nakolik architekti s odborníky ze společenských věd spolupracují a nakolik se setkávají i na teoretické úrovni. Debata Architektura a společenské vědy by měla být takovým vykročením architektonické obce směrem k těmto vědám. Smyslem tohoto setkání by mělo být vyjasnění vzájemných předpokladů a debata nad prvky, které nás spojují a mohou být přínosné pro obě strany a ve výsledku rovněž pro prostředí, ve kterém žijeme.

Na setkání srdečně zveme architektky a odborníky ze společenských věd, kteří mají o společnou debatu zájem.

Účast na setkání potvrzujte na e-mailu iveta.konigsmarkova@cka.cz.

Další informace:
www.cka.cz
www.facebook.com/CeskaKomoraArchitektu

Upozorňujeme na zajímavé akce a události z oboru architektury. Některé z nich probíhají pod záštitou České komory architektů. Kompletní seznam akcí je dostupný na webu ČKA v sekci Svět architektury.

Výstava
FA ČVUT 1976–2016

25. 11. 2016–8. 1. 2017

Galerie Jaroslava Fragnera,
Betlémské nám. 5a, Praha 1

Výstava představuje 40 let obnovené samostatné Fakulty architektury na pražském ČVUT. Kurátor Jan Stempel rekapituluje její historii symbolickou formou výběru 40 staveb pedagogů a absolventů školy, 66 osobností z jejich řad a jmen 4389 absolventů, kteří zde v uplynulých 40 letech studovali. Návštěvník může porovnat začátky a výsledky architektonické práce vybraných absolventů a pedagogů. Vizually atraktivní je i zpětné srovnání grafických stylů a technik zpracování prezentací studentských prací a jejich vývoje v uplynulém období až k soudobé počítačové grafice. Výstavu dále doplňují momenty ze života školy a činnosti studentského Spolku posluchačů architektury, nová knižní publikace připravená pedagogy či absolventy školy a dále dokumentární film Hedviky Hlaváčkové Jednoduchý dům o nové budově ČVUT a její autorce Aleně Šrámkové a film Jany Chytilové Kritická židle: Rostislav Švácha.

→ www.gjf.cz

Foto: archiv Galerie Jaroslava Fragnera

Výstava
SAUNA / ARCHITEKTURA POŽITKU

18. 1.–10. 3. 2017

Galerie Jaroslava Fragnera,
Betlémské nám. 5a, Praha 1

Foto: archiv Galerie Jaroslava Fragnera

Fenomén sauny jako relaxační proces i jako možnost kvalitní a experimentální architektury. Současné realizace české i zahraniční, site-specific instalace od studia H3T před galerií.

→ www.gjf.cz

Výstava
BĚŽET S DOMY

15. 3.–30. 4. 2017

Galerie Jaroslava Fragnera,
Betlémské nám. 5a, Praha 1

Foto: archiv Galerie Jaroslava Fragnera

Jubilejní výstava Davida Vávry sleduje nejen architektonické otisky autora, ale dotýká se také jeho životních zákrut a poetických a výtvarných přesahů. Představí především pěti realizací: Lávkou v Chebu, přestavbu továrny Vertex na Městskou knihovnu Hradec Králové, vilu v Jevanech, kapli Brzina a rekonstrukci Městského divadla v Kladně.

→ www.gjf.cz

Výstava ČEŠTÍ ARCHITEKTI A POČÁTKY TURISTIKY NA CHORVATSKÉM JADRANU

27. 9. 2016–19. 3. 2017

Velká galerie státního zámku Hradec
nad Moravicí

Foto: archiv Kabinetu architektury

Výstava přibližuje více než 20 kolážemi složenými z projektů, skic a fotografií architektonické objekty z doby, kterou můžeme označit jako počátky turistického ruchu na chorvatském pobřeží. Jedná se o hotely, vily, úpravy nábřeží či pláží, které navrhli čeští anebo s českými zeměmi úzce spjatí architekti pro oblast chorvatského Jadrana. Návštěvník výstavy se tak seznámí s díly autorů, mezi nimiž zaujmou taková jména jako Jan Kotěra, Carl Seidl, Emil Králíček, Josef Schulz, Adolf Loos, Josef Hoffmann a další, z nichž mnoho bylo známo z úspěšného působení ve funkcích profesorů na významných školách v Praze a Vídni. Výstavu organizuje Kabinet architektury a vznikla v roce 2015 z iniciativy Institutu pro turistiku v Záhřebu, Státního archivu v Rijece a Velvyslanectví České republiky v Záhřebu.

Ján Stempel, Jan Jakub Tesař,
Petr Pištěk

99 DOMŮ II

Vydal KANT (2016)

V roce 2012 vyšla kniha 99 domů, která mapovala soukromé bydlení v České republice. A okamžitě si získala jak laické publikum, tak architektky a další odborníky z oboru. Zatímco veřejnost kvitovala srozumitelné téma, s nímž je snadné se ztotožnit (kdo by si nechtěl listovat inspirativním „katalogem“ toho nejlepšího, co bylo v kategorii rodinných domů u nás nedávno postaveno?), obvykle kritické architektky si publikace autorů Jána Stempela a Jana Jakuba Tesaře získala především poctivou dokumentací ve formě fotografií, výkresů a půdorysů. Technická dokumentace ke všem realizacím je současně vyvedena ve stejném měřítku, což usnadňuje vzájemné posouzení velikosti a prostorového uspořádání jednotlivých objektů.

Po úspěchu 99 domů z roku 2012 tedy není divu, že se jeho pokračování pojilo s řadou očekávání. Sázkou na jistotu se opět ukázalo téma knihy. Rodinné domy zkrátka táhnou. Architekt do realizace soukromého domu vstupuje zároveň jako host do denního života a zvyků jeho budoucích obyvatel. I zde tedy platí ona mantra: bez osvětleného investora dobrá architektura nevznikne. Z tohoto důvodu byli na křest knihy pozváni nejen architekti, ale i jejich klienti. Výsledkem totiž často bývá kompromis mezi původním návrhem a očekáváním klienta, což si autoři knihy velmi dobře uvědomují. Rodinné domy jsou také skvělým příkladem toho, jak architekturu více přiblížit veřejnosti. Ta je u nás paradoxně zvyklá soukromé bydlení druhých hodnotit více než stavby vzniklé z veřejných investic. Tyto reflexe jsou však velmi osobní a z pohledu svých vlastních preferencí, nikoliv reálných potřeb uživatelů domů. Vyplývá z toho, že česká společnost se relevantní kritice architektury zatím stále učí. Emotivní reakce však alespoň dávají tušit, že architektura není veřejnosti zcela lhostejná.

Publikace 99 domů nabízí také pohled na to, jak si architektura vede v jednotlivých regionech. Souhrnná mapa ukazuje, že ve výběru architektů

Stempela a Tesaře (vybírali mimochodem z více než 300 realizací) je v největší míře zastoupena Praha a středočeský region. Podstatnou roli hrají rovněž úvodní texty, které přibližují, jak důležitou úlohu sehrává architekt, jaké místo v rámci stavebního procesu zaujímá stavební inženýr a proč spoléhat na autorský a technický dozor. Opět se jedná o vykročení správným směrem k laické veřejnosti a všem potenciálním investorům. Ti by však možná ocenili legendy a popisky, které patrně z důvodu grafické čistoty a zachování konceptu u technické dokumentace chybějí.

Texty z prvního dílu knihy si můžete společně s jejími protagonisty prohlédnout na portálu www.noveceskedomy.cz.

Ladislav Zikmund-Lender (ed.)

PROSTORY TOUHY

Vydala Galerie Jaroslava Fragnera (2016)

Prostory touhy: Je architektura sexy? Tak se jmenovala úspěšná výstava, kterou v srpnu a září letošního roku nabídla Galerie Jaroslava Fragnera. Výstavu si nyní můžete připomenout formou stylového katalogu v růžové barvě se sexy vsadkou na obalu v grafice Markéty Steinert. Výstava i katalog se zaměřily na historii architektury 20. století i na to, jak genderové role architekturu utvářely a utvářejí či jak se naopak architektura a urbanismus na genderových stereotypech podílí. Prostřednictvím katalogu si tak můžete připomenout díla i myšlenky Adolfa Loose, Otto Wagnera, Jeana Baudrillarda, Jana Kotěry, Jana Kaplického, Jana Zrzavého, Veroniky Bromové či Lenky Klodové. Uvnitř katalogu se můžete těšit na skvělé texty nejen trojice kurátorů výstavy (Ladislava Zikmunda-Lendera, Filipa Šenka a Dana Merty), ale také na texty Aarona Betského, Beatriz Colominy a Hanse Ibelingse, které se sexualitou v architektuře rovněž zabývají.

Jana Tichá

PROSTOR A MÍSTO / ARCHITEKTONICKÁ TVORBA NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY 1989–2014

Vydal Zlatý řez (2016)

„Kladla jsem si otázku, jestli může být v dnešním propojeném, globalizovaném světě architektura nějakým způsobem lokálně specifická,“ píše teoretička architektury Jana Tichá, která bedlivě sleduje současnou českou scénu po desítky let, nejen z pozice šéfredaktorky časopisu Zlatý řez. Právě „lokálnost“ se jeví jako jedna z typických vlastností současné architektonické produkce, ostatně právě na ni a na malý přesah české architektury poukázala ve své závěrečné zprávě i letošní porota prvního ročníku soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu.

V první části publikace nazvané Prostor, která je věnována dějinám trendů, je na příkladech popisováno, jakým způsobem se od pádu komunismu propisovala proměna společnosti do architektury – od „dohánění“ zameškaného vývoje po stavební boom, digitální technologie, globalizaci a dynamiku dění. Stabilitu v tomto světě hledá autorka v chápání pojmu „místo“ – lokálnost architektury můžeme podle ní vztáhnout nejen k lokálním podmínkám kulturním, klimatickým a topografickým, ale ke každému obyvateli a vnímateli.

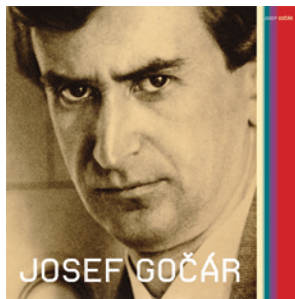
Kritika architektury a recenze jsou dnes vzácností. O to více potěší, že ve druhé, graficky odlišné části knihy nazvané Místo najdeme dvanáct recenzí vybraných staveb. I zde narážíme na pojem lokální, představeny jsou realizace, které mají „silnou lokální prezenci a proměňují konkrétní místo“.

Sestavení publikace, jež se pokouší shrnout dlouhé období pětadvaceti let a specifikovat a systematicky analyzovat styly, trendy a tendence, hledat charakteristické rysy a začleňovat je do souvislostí světového kontextu, je odvážný počín. Není snadné obhájit výběr staveb ani souvislosti estetických, ekonomických či ekologických norem období jejich vzniku. Mají být prezentovány jen oceňované stavby, nebo i ty, co v různých ohledech vystupují z vyjetých kolejí a posunují naše vnímání architektury? Jisté míře subjektivity se každopádně neubráníme. Jana Tichá se ovšem úkolu zhostila se ctí. Precizním textem doplněným skvělými fotografiemi i grafikou se jí podařilo umožnit nám ohlédnout za kvalitami české architektury, která i se svou „lokálností“ obstojí.

Jiří T. Kotalík, Zdeněk Lukeš,
Pavel Panoch, Daniela Karasová

JOSEF GOČÁR

Vydala Grada (2010, dotisk 2016)

Jako největšího českého architekta 20. století vyhodnotila před časem Josefa Gočára anketa mezi architekty současnými. K 70. výročí jeho úmrtí vychází limitovaný dotisk výpravné monografie představující v úplnosti jeho tvorbu, která prošla složitým vývojem od secese přes modernu, kubismus, národní dekorativismus až po avantgardní styly – konstruktivismus a funkcionalismus. Gočárovu architekturu a urbanistické projekty, nábytkovou a interiérovou tvorbu i jeho spolupráci s významnými výtvarníky – dílo úctyhodné už jen prostým soupisem prací – přibližuje autorský tým respektovaných historiků umění a špičkových fotografů stejně jako množství původních plánů, studií a archivních fotografií.

POZOR – VOLBA VÝŠE LIMITU V ZÁKLADNÍM POJIŠTĚNÍ PRO ROK 2017

Každá autorizovaná osoba si může pro rok 2017, stejně jako v roce minulém, v základním pojištění zvolit mezi limitem 200 tis. Kč a 500 tis. Kč. Pojistné je stanoveno takto:

- pojistný limit 200 tis. Kč – 1140 Kč / rok,
- pojistný limit 500 tis. Kč – 1800 Kč / rok.

V případě zájmu o vyšší pojistný limit je třeba provést úhradu nejpozději do 28. 2. 2017 na bankovní účet

ČKA: 192 814 0339/0800

VS: číslo autorizace

KS: 0558

Po uplynutí tohoto data bude možné zvolit a uhradit pojistné pouze za nižší pojistný limit (tj. 200 000 Kč za 1140 Kč/rok) a rozdíl pojistného ve výši 660 Kč bude autorizované osobě vrácen zpět.

Pozn.: Uvedené omezení se nevztahuje na nově autorizované osoby, které svou autorizaci získají po datu 28. 2. 2017. Ty si mohou vyšší pojistný limit pro daný rok zvolit i po tomto datu.

Informace k možnostem úhrady základního pojištění lze nalézt též v příloze tohoto vydání Bulletinu.

Proč zvolit vyšší limit pojistného krytí?

- výhoda při účasti ve výběrových řízeních na získání zakázky, sleva na připojištění přes ČKA, a sice ve výši 15 %,
- nižší limit může být snadno vyčerpán již na náklady právního zastoupení před samotnou náhradou způsobené škody či újmy,
- současně stoupá výše uplatněných nároků na náhradu škody či újmy, a to zejména v souvislosti s účinností nového občanského zákoníku – NOZ (zákon č. 89/2012 Sb.),
- nová metodika Nejvyššího soudu pro odškodňování tzv. nemajetkové újmy na zdraví (zahrnuje duševní útrapy, bolestné či ztížení společenského uplatnění) tuto posuzuje individuálně, tj. nepostupuje se již podle tabulek určených v bodové vyhlášce č. 440/2001 Sb., ale vychází se z § 2958 NOZ: „Při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.“ Na základě § 2971 NOZ pak mohou náhradu vzniklé újmy požadovat též příbuzní poškozeného.

ŘEŠENÍ ZVLÁŠTNÍCH SITUACÍ V RÁMCI POJIŠTĚNÍ PROFESNÍ ODPOVĚDNOSTI

V tomto článku se dále zaměříme na některé ze zvláštních situací při sjednávání pojištění profesní odpovědnosti, s nimiž se mohou autorizované osoby setkat, blíže je objasníme a na ilustrativních případech navrhneme pro tyto situace vhodné řešení. Jedná se o změnu výše pojistného limitu v průběhu trvání pojištění, o současné pojištění fyzické a právnické osoby a o pojištění společnosti (dříve „sdružení bez právní subjektivity“).

Změna výše pojistného limitu

Požadavek na změnu výše limitu v průběhu trvání pojištění profesní odpovědnosti může vyvstat z vícero důvodů. Hned na začátku je však třeba zdůraznit, že pojištění profesní odpovědnosti je pojištěním dlouhodobého charakteru, a je tudíž žádoucí dobře zvážit a nastavit výši pojistného limitu hned ze začátku výkonu autorizované činnosti a tuto výši udržovat nejlépe po celou dobu výkonu této činnosti.¹ Je-li v průběhu pojištění požadováno navýšení tohoto limitu a tento požadavek je dán požadavkem ze strany investora, je vhodné zvážit i projektové krytí, tj. navýšit limit pojistného plnění nad rámec limitu na veškerou činnost výhradně a pouze pro daný projekt. Pokud si naopak pojištěný přeje snížit pojistný limit, ať už z důvodu menšího počtu zakázek či menšího příjmu, je třeba mít na paměti, že v případě likvidace pojistné události bývá pro pojišťovny směrodatná výše pojistného limitu platná v době faktického vzniku škody, přičemž za faktický vznik škody se považuje datum písemného uplatnění nároku na náhradu škody, nikoli vznik vady (neboť samotná vada ještě nezakládá vznik škody), případně den přiznání nároku soudem. Například si představme, že autorizovaná osoba byla od roku 2010 kontinuálně pojištěna na limit 2 mil. Kč, avšak od roku 2015 si tento limit snížila na 1 mil. Kč a později, v roce 2016, by nastala pojistná událost právě ve výši 2 mil. Kč. Ačkoli příčina této škody by spadala do roku 2014, ale fakticky by škoda vznikla až v roce 2016 (dnem uplatnění nároku anebo dnem přiznání nároku soudem), pak je pro pojišťovnu určující limit platný v roce 2016.

Současné pojištění fyzické a právnické osoby

Častou chybou při sjednávání pojištění profesní odpovědnosti bývá opomíjení nutnosti pojistit jako dalšího pojištěného též právnickou osobu (dále jen PO), pokud tento subjekt aktivně vykonává činnost. Spoléhá-li architekt na to, že je pojištěno jeho kulaté razítko, a PO tudíž pojištění nepotřebuje, potom v případě, kdy je uplatněn nárok po PO, která však není pojištěna, musí tato PO nejprve z vlastních prostředků nahradit vzniklou škodu či újmu poškozenému, který po ní nárok na její náhradu uplatňuje. Následně může PO regresovat (zpětně vymáhat) již uhrazenou škodu po fyzické osobě (FO). Autorizovaný

architekt tak vlastně prostřednictvím své PO uplatňuje nárok sám vůči sobě. A teprve posléze může pojištěná FO tento nárok uplatnit vůči pojišťovně jako pojistnou událost.

V rámci připojištění profesní odpovědnosti přes ČKA (Rámcová smlouva č. 8059840419) lze přitom sjednat připojištění pro oba subjekty současně. Je však třeba na formuláři přihlášky k připojištění uvést oba tyto subjekty včetně jejich IČ a do výpočtu pojistného zahrnout hrubé příjmy, resp. obrat, obou subjektů dohromady.

Upozornění: Jelikož na přihlášce mohou být i právnické osoby, které však nejsou kryty v základním komorovém pojištění ČKA, zahrnuje proces likvidace pojistné události s ohledem na krytí této první vrstvy dva kroky (nahlášení události z připojištění a následně pak ze základního pojištění), je tudíž vhodné v případě likvidace pojistné události spolupracovat s našimi likvidátory.

Pojištění společnosti (dříve „sdružení bez právní subjektivity“)

Odpovědnost v rámci společnosti je dle platné české legislativy (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) společná a nerozdílná. Společníci ve společnosti jsou dle § 2716–2746 v rámci dočasněho společenství zavázáni společně a nerozdílně k úhradě všech závazků vzniklých za trvání společenství. Lze si představit následující situace:

1. Zavinění je výhradně na straně jednoho ze společníků a ten své zavinění uznává. Odpovědnost k úhradě závazků je pouze na jeho straně. Zbývající společníci by převzali tuto odpovědnost tehdy, pokud by onen společník neměl dostatek prostředků anebo by z jiného důvodu nebyl schopen své závazky vypořádat.
2. Zavinění je výhradně na straně jednoho ze společníků, ten však své zavinění neuzná. Tehdy se uplatní institut společné a nerozdílné odpovědnosti k úhradě vzniklých závazků.
3. Zavinění není jednoznačné nebo žádný ze společníků neuzná své zavinění. Také v tomto případě jsou závazky a ztráty rozděleny mezi účastníky sdružení společně a nerozdílně.

S ohledem na výše uvedené v případě společností uzavíraných kvůli jednotlivým zakázkám/projektům proto doporučujeme sjednávání projektových pojištění vždy pro všechny účastníky společnosti (kdy jeden z účastníků bude na pojistné smlouvě figurovat jako pojistník a současně pojištěný a zbývající účastníci společností jako tzv. další pojištění), a to pro každý projekt zvlášť. Již jsme se totiž setkali s představou, že se každý účastník sdružení pojistí na poměrnou část pojistného limitu, aby dohromady dosáhli požadované výše ze strany investora. Jelikož se ale může snadno stát, že společníci se budou muset podílet na úhradě závazků za zbývající členy, nemusí být pojištění sjednané pouze na poměrnou část pojistného limitu požadovaného investorem dostačující.

Ing. Martina Jirásková

GLOBALIZACE, MĚSTA, MIGRACE

Rozhovor se Saskií Sassen

Saskia Sassen (* 1947 Haag) je nizozemsko-americká socioložka známá analýzami globalizace a mezinárodní migrace. Je profesorkou na katedře sociologie na Kolumbijské univerzitě a hostující profesorkou na London School of Economics. Jako první použila termín „globální město“. Rozhovor vedl pro časopis Smart Cities architekt a teoretik Jan Kristek dne 16. května 2016 na konferenci reSITE v Praze, zaměřené na téma Města a migrace.

Vaše poslední kniha se jmenuje Expulsions: Brutality and Complexity in the Global Economy – Vyhánění: Brutalita a komplexnost v globální ekonomice. Co přesně míníte slovem „vyhánění“?

Když mluvím o „vyháněních“, myslím tím sérii v současnosti se odehrávajících procesů, které nelze plně zachytit prostřednictvím jazyka, jež dnes používáme. Nám známé procesy se stanou natolik extrémními, že překročí systémovou hranici a stanou se neviditelnými pro naše koncepční a statistické kategorie, jako jsou například nerovnoprávnost, zneužívání moci nebo dohled a kontrola. A může se jednat o velmi hmatatelné věci. Dám vám příklad: dlouhodobě nezaměstnaný člověk, kterému je 33 let a nikdy neměl práci a nemá ani žádný záznam v trestním rejstříku, jinými slovy je k dispozici pro pracovní trh. V USA jsou takových miliony. Toto již nelze nazvat „dlouhodobou nezaměstnaností“. Nemáme kategorii, která by to zachycovala. Nevíme, jak něco takového měřit. Jiným příkladem je dead land (mrtvá země). Jakmile jsou tzv. dead lands mrtvé, jsou prostě mrtvé a i ve své plné materialitě neviditelné. Prostě proto, že tam již nechodíme, nenavštěvujeme je a nezajímají nás. Nevytváříme turismus, který by vozil návštěvníky do takovýchto mrtvých míst.

Proč je podle vás pro tyto zdánlivě známé procesy nutné hledat nový jazyk, nové kategorie?

Jako další příklady vezměme dlouhodobě uvěznění, uprchlické tábory a bezdomovectví. Vedle dlouhodobě nezaměstnaných existuje skupina dlouhodobě uvězněných. A ne proto, že by někoho zabili, ale protože někomu prodali marihuanu. V této proporcii se jedná o radikální „vyhánění“.

V uprchlických táborech, které byly vybudovány jako dočasné, dnes žije již třetí generace uprchlíků. Takto žije okolo padesáti milionů lidí. A dále jsou to

milióny a milióny lidí, z nichž se velmi rychle stali bezdomovci. Z lidí, kteří předtím ani nepomysleli na to, že by přišli o střechu nad hlavou. Nezdá se mi, že by se to dělo v Praze, ale v New Yorku, v Paříži a v Londýně je to opravdu dramatické. A já říkám, podívejte, studovali jsme tyto věci v rámci specifických kategorií – velmi specifických kategorií – a vyvinuli jsme úžasné množství expertních znalostí. Otázkou ale je, zda ve světě, kde pozorujeme tyto formy radikálních „vyhánění“, není čas snést všechno teoretizování, kategorizování a interpretování dolů na zem. Deteoretizovat, podívat se na vše a zeptat se, jestli všechny tyto instance náhodou nejsou součástí jedné společné dynamiky. Musíme tyto fenomény znovu promyslet, najít teorie a kategorie, které nám řeknou, proč vidíme tolik „vyhnaných“ lidí.

Občas mluvíte o masovém dohledu a sledování. Patří masové sledování do této předpokládané společné dynamiky?

Všichni jsme sledováni. Sbírají se data na každého, to asi víte. V USA je přes deset tisíc budov, které nepřetržitě sbírají data – je to neuvěřitelné. Tolik dat! Je to prakticky k ničemu, protože něco takového nikdo nebude nikdy procházet. Prvním krokem je standardní věc: podezření. A to funguje na starých známých předsudcích, například že jste muslim. Pak jdou a podívají se do systému. Je ten člověk v systému? S kým byl ve spojení? Takovýmto způsobem jste schopni vygenerovat masu podezřelých. V USA je navíc velmi podivný systém sledování. Dostanete dopis, kterým vám oznámí, že jste pod dohledem, a zároveň že o tom nesmíte nikomu říct – ani svému právníkovi, ženě, nikomu. „Budeme vás kontaktovat.“ Já jsem nad tím takto neuvažovala, ale v podstatě je to zajímavý pohled – myslím, že masové sledování opravdu může generovat podmínky pro to, co nazývám „vyhánění“.

Ve svých předešlých textech se věnujete velkoměstům jako strategickým prostorům globalizace a globální migrace. Souvisí to i s vaším současným tématem?

Pouze částečně. Jak už jsem řekla, „vyhánění“ myslím, když se nám známé procesy, jako nerovnoprávnost, sociální vyloučení atp., stanou extrémními a překročí určitou systémovou hranici. A já si myslím, že vstupujeme do období, pro které jsou tyto extrémní signifikantní, a přesto je neumíme popsat stávajícími kategoriemi. Říci, že se jedná například o „nerovnoprávnost“, jednoduše nestačí. Takže když mluvím o „vyhánění“ v souvislosti se sociálním vyloučením nebo nerovnoprávností, tak mluvím o velmi extrémních podmínkách, jako je mrtvá země, nebo o někom, komu je 33 let a zatím neměl práci. Nebo jako například v jižní Evropě [v Řecku – pozn. ed.], kde lidé páchali sebevraždy, protože jejich malý obchod zbankrotoval. Když vyhlásí bankrot, tak je to zachyceno v oficiálních statistikách. Když zemře, tak se obchod prostě zavře a nám se ztratí z horizontu. Jak byste něco takového nazval? Ve smyslu „vyhánění“ mě tedy zajímají věci, které jsou velmi hmatatelné a viditelné, ale nejsou součástí našeho chápání současnosti. Takže dnes dochází

ke zvyšování počtu těchto „vyhnání“, jako např. v případě dead lands. Ale většina věcí se děje stále uvnitř systému.

Narážel jsem na migranty, kteří v rámci globální výměny přicházejí do velkých měst. Kulturně různorodou směs lidí, kteří hledají ve městech ekonomické příležitosti, byť třeba ve špatně placených zaměstnáních.

Dám vám příklad, o kterém jsem také psala. Argument je postaven asi takto: všichni musíme dělat domácí práce, uklízet, nakupovat a starat se o děti. U vysoce postavených profesionálů, jako jsou finančníci, vysoce postavení úředníci atp., tuto práci vykonávají najatí lidé, podobně jako třeba u průměrné střední třídy. V případě domácností profesionálů na nejvyšších postech, kde je čas extrémně zrychlený, ale najatí pracovníci udržují a spravují něco, co musí také fungovat na nejvyšší úrovni – je to takový miniaturní, komplexní systém. A proto bychom se na uklízeče a uklízečky v tomto případě měli dívat jako na správce udržující v chodu část strategické korporátní infrastruktury. Je to také jeden z důvodů, proč se zde mohou uklízeči a podobné profese organizovat. Dnes máme například ženskou organizaci hospodyň, která vznikla z uklízeček a hospodyň udržujících luxusní byty top profesionálů. Není možné, aby se zorganizovaly ve středostavovských suburbii. Organizují se na Park Avenue. Proto se domnívám, že to, co vypadá jako pouhý úklid, je ve skutečnosti strategická údržba. A co je tedy na tom nejdůležitější: tyto najatí dělníci působí ve stejném strategickém prostoru. Zaměstnavatelé nechají tyto ženy organizovat se, protože pro ně není výhodné neustále hledat někoho, komu by mohli věřit.

A co údržba samotných korporátních budov a center?

Údržbáři a uklízeči byla další skupina, kterou jsem se zabývala. To je trochu jiná situace než v případě údržby domácností vysoce postavených profesionálů. Lidé, kteří uklízejí velké budovy, jsou většinou muži – ne vždy, ale většinou ano. Tyto skupiny se zvládly zorganizovat pouze v korporátních centrech velkých měst, jako jsou třeba Chicago, Londýn nebo Frankfurt. Je zajímavé, že se to neděje v průměrných kancelářských objektech. Tam prostě řeknou: „Děláte problémy? Vezmeme někoho jiného.“ Ale ve finančních centrech, na těch nejvyšších úrovních, pokud mají dobrou údržbářskou skupinu s dobrým lídrem, zaměstnavatelé většinou akceptují vznik odborů. Je to podobné, jako to kdysi bývalo v dolech, kde se horníci poprvé začali organizovat v odborech.

Má tedy tento strategický sociální prostor kapacitu se měnit? Mohou organizovaní migranti transformovat „globální korporátní centrum“?

Ano, zcela jistě. A dělníci si to sami začínají uvědomovat. Ale je k tomu potřeba „strategický prostor“. To je vše, co bych k tomu ještě dodala. Dalším elementem je ale i obecně velká populace imigrantů ve velkých městech, kteří se stali konstitutivní

součástí jejich „městskosti“. Oni opravdu vytvářejí jistý kosmopolitismus. Přinášejí různorodou hudbu, jídlo... Jsou důležití.

Jak do vašeho pohledu na korporátní centra jako na strategický prostor a zároveň jako na korporátní infrastrukturu zapadá architekt?

Většina budov není architekturou, to víte. Jsou to prostě struktury a v určitých lokacích je možné nazvat je infrastrukturami. A když se architekti podívají na nejmodernější budovy, tak říkají, že jsou všechny stejné, a proto i města jsou kvůli globalizaci stejná. To není pravda. Můj argument je, že toto prostě nejsou budovy, ale že jsou to infrastruktury. Jinými slovy, budovy jsou nezbytně standardizovány – postaveny podle mezinárodních standardů – právě proto, aby byly neurčitě ve smyslu svého využití. To je podstata infrastruktur. Otázkou je, jak tyto infrastruktury, tato standardizovaná vystavěná prostředí využíváme. A v ten moment zjistíme, že finanční centrum Chicaga se radikálně odlišuje od finančního centra New Yorku a dalších globálních finančních měst. Takže když lidé říkají, že všechna tato globální města jsou stejná, a proto spolu nutně musí soutěžit, nemají pravdu. Každé je jiné. Jsou to specializované uzly v globální síti. Architektura pak sice reprezentuje tento systém, ale nereprezentuje to, co se děje uvnitř. Všichni tito architekti tak vlastně staví infrastruktury.

Časopis SMART CITIES je jako čtvrtletník v nekolikatisícovém nákladu pravidelně zdarma distribuován zástupcům měst a obcí České a Slovenské republiky nad 5000 obyvatel a pro širokou veřejnost je přístupný on-line na stránce www.scmagazine.cz. Aktuální číslo magazínu je zaměřeno na téma Recyklace a vyšlo 1. 12. 2016.

NOVÉ ZÁKONY A PŘEDPISY

Pro lepší obeznámenost architektů s relevantní legislativou si dovoluujeme upozornit na některé předpisy, které souvisejí s výkonem profese a k jejichž změnám došlo v poslední době. Ve Sbírce zákonů České republiky jsou zákony a vyhlášky pravidelně zveřejňovány, viz www.mvcr.cz v rubrice Legislativa.

Z předpisů uveřejněných ve Sbírce zákonů České republiky od 30. 6. 2016 do 13. 11. 2016 upozorňujeme zejména na:

NAŘÍZENÍ VLÁDY č. 215/2016 Sb. ze dne 22. června 2016,

kterým se mění nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 312/2005 Sb.

→ Účinné od 1. 9. 2016.

NAŘÍZENÍ VLÁDY č. 217/2016 Sb. ze dne 15. června 2016,

kterým se mění nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

Nařízení vlády je především reakcí na změny zaktualizované v novele zákona o ochraně veřejného zdraví, platné od 1. 12. 2015. Nařízení vlády nyní nově stanovuje pojem „prostor významný z hlediska pronikání hluku z venkovních prostor do vnitřních chráněných prostor staveb“. Nově je upraveno hodnocení chráněného venkovního prostoru staveb, které jsou hodnoceny z hlediska dopadajícího zvuku, tj. nebere se v úvahu zvuk odražený od fasády konkrétní posuzované stavby. Toto hodnocení je v souladu s limitními hodnotami doporučenými Světovou zdravotnickou organizací.

→ Nařízení vlády je účinné od 30. 7. 2016.

ZÁKON č. 250/2016 ze dne 12. července 2016,

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich

Zákon zcela nově upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku. Nahrazuje totiž dosavadní právní úpravu prezentovanou zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jenž se s účinností nového zákona zrušuje, a to včetně svých novel. Nový přestupkový zákon by měl zajistit jednotnou a komplexní právní úpravu základů

správněprávní odpovědnosti fyzických, právnických i podnikajících fyzických osob, a to včetně právní úpravy řízení k jejímu uplatnění.

→ Zákon nabývá účinnosti dnem 1. 7. 2017.

ZÁKON č. 251/2016 Sb. ze dne 15. června 2016,

o některých přestupcích

Zákon upravuje některé přestupky vyskytující se na různých úsecích veřejné správy včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit. Konkrétně jde o přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy, přestupky na úseku všeobecné vnitřní správy, přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě, přestupky proti veřejnému pořádku, přestupek krivého vysvětlení, přestupky proti občanskému soužití, přestupky proti majetku, přestupky na úseku podnikání, přestupky na úseku porušování práv k obchodní firmě a o přestupek na úseku zdravotnictví.

→ Zákon nabývá účinnosti dnem 1. 7. 2017.

ZÁKON č. 254/2016 Sb. ze dne 14. července 2016,

kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí

Hlavní novinkou, kterou tato novela přináší, je změna v osobě poplatníka daně z nabytí nemovitých věcí. Dosud byl poplatníkem této daně primárně převodce vlastnického práva k nemovité věci, případně, pokud se na tom strany dohodly ve smlouvě, mohl být poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí nabyvatel. Nově je poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí vždy nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci. K dalším změnám patří mimo jiné změna konceptu osvobození nových staveb a jednotek – osvobození se nově vztahuje pouze na první úplatné nabytí stavby rodinného domu či jednotky v bytovém domě, které jsou dokončené nebo užívané, osvobození se nevztahuje na případy nabytí rozestavěné stavby nebo rozestavěné jednotky.

→ Zákon nabývá účinnosti dnem 1. 11. 2016.

ZÁKON č. 255/2016 Sb. ze dne 14. července 2016,

kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovací povinnosti v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Mezi hlavní cíle novely patří zejména snížení administrativní zátěže podnikatelských subjektů (ohlašovatelů) i státní správy, dále přesné vymezení rozsahu evidence údajů pro ohlašování do IRZ, a tím i snížení

počtu ohlašovatelů do IRZ, a také zrušení povinnosti autorizace hlášení podávaných prostřednictvím Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

→ Zákon nabývá účinnosti dnem 1. 9. 2016.

ZÁKON č. 256/2016 Sb. ze dne 14. července 2016,

kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

Novela zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je reakcí na řešení dopravních staveb, kterým bylo vydáno stanovisko EIA dle již neúčinného zákona č. 244/1992 Sb. Návrh obsahuje změnu zákona č. 100/2001 Sb., která umožní pokračovat v povolovacích procesech pro vybrané dopravní projekty. Novela obsahuje speciální postup pro vydání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí (platnost pět let). Prioritním dopravním záměrem se rozumí záměr, který naplní stanovená kritéria, tj. který se nachází na transevropské dopravní síti, který byl posouzen podle zákona č. 244/1992 Sb. a pro který již bylo ke dni 31. března 2015 vydáno územní rozhodnutí. Dále se musí jednat o záměr, který stanoví vláda nařízením. V důsledku aplikace těchto kritérií by tak navržená ustanovení měly naplnit pouze vybrané projekty dopravní infrastruktury (např. stavba obchvatu Českých Budějovic, dostavba další části Pražského okruhu, pokračování královéhradecké dálnice D11 nebo obchvat Frýdku Místku).

→ Zákon nabývá účinnosti dnem 5. 8. 2016.

Právní oddělení Kanceláře ČKA

OTÁZKY A ODPOVĚDI

K uznání autorizace získané v jiném členském státě

Jsem občan České republiky, vystudoval jsem fakultu architektury v České republice a poté jsem získal několikaletou praxi v zahraničí. Letos jsem složil autorizační zkoušky ve Velké Británii. Jaký je postup pro uznání mé britské kvalifikace Českou komorou architektů?

Zákon o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě upravuje institut tzv. usazených či hostujících osob, kterým je uznávána kvalifikace získaná v jiných členských státech Evropské unie. Tento postup je ovšem použitelný pouze pro občany ostatních států EU, nikoli pro občany České republiky. Ve vašem případě je tedy nutné, abyste

Českou komoru architektů požádal o udělení autorizace a složil autorizační zkoušku, automatické uznání autorizace z Velké Británie není možné.

K účasti v architektonických soutěžích

Pracuji jako zaměstnanec projekční kanceláře, v pracovní smlouvě mám uvedeno, že se nebudu zabývat projektováním v rozsahu, který by mohl vést ke střetu zájmů ve vztahu k činnosti zaměstnavatele. Mohu se zúčastnit s vlastním návrhem architektonické soutěže, které má v úmyslu se účastnit i můj zaměstnavatel?

Máte-li v pracovní smlouvě klauzuli o předcházení střetu zájmů (což je poměrně standardní záležitost), nemůžete se bez dalšího takové architektonické soutěže účastnit. Je nicméně možné požádat zaměstnavatele o udělení souhlasu s účastí. Je na uvážení zaměstnavatele, zda takové žádosti vyhoví – pokud ano, měli byste si navzájem nastavit i pravidla pro případ, kdy byste v soutěži uspěl a měl na jejím základě pro investora zpracovávat dokumentaci.

K odpovědnosti zpracovatele územního plánu

Jsem zpracovatelem územního plánu, obec dává požadavek na řešení jedné části území, který je dle mého názoru v rozporu se zákonem. Jsem povinen takový požadavek respektovat?

Povinnost projektanta dbát při výkonu povolání platných právních předpisů je stanovena ve stavebním zákonu i v zákonu o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Pokud je tedy požadavek obce v jednoznačném rozporu s obecně závazným právním předpisem, jste povinen ho odmítnout. Na druhou stranu je potřeba podotknout, že za ochranu veřejných zájmů v procesu územního plánování jsou odpovědné dotčené orgány státní správy. Platí přitom, že ne vždy je zákon formulován zcela jednoznačně, dotčené orgány tak mají právo provést správní úvahu, zda určitý záměr je, či není v souladu se zákonem, tato úvaha nemůže být plně nahrazena úvahou projektanta/zpracovatele územně plánovací dokumentace.

Právní oddělení Kanceláře ČKA

OZVĚNY ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU

TÉMA

42

V ČCA ZABODOVAL DŮM A ATELIÉR ZEN-HOUSES, ZAUJALY I STAVBY Z VEŘEJNÝCH PROSTŘEDKŮ A OSOBNOSTI PROPAGUJÍCÍ ARCHITEKTURU.

Galavečer České ceny za architekturu (ČCA) proběhl 7. listopadu 2016 v Místě pro nové umění – Jatka 78 v Praze. Do soutěžní přehlídky České komory architektů, jež byla otevřena architektonickým realizacím za posledních pět let, se jich přihlásilo hned 475. Ostře sledovanou Hlavní cenu získal dům a ateliér Zen-Houses od libereckého architekta Petra Stolína. Do finále České ceny za architekturu dále mezinárodní odborná porota „poslala“ sedm dalších projektů. Vítěz i finalisté se etablovali z řad 63 nominovaných projektů, které ČCA představila v červnu tohoto roku. Uděleny byly rovněž dvě mimořádné ceny: Cena společnosti VELUX za nejlepší práci s denním světlem a Cena časopisu ERA21 za přínos k obnově venkova a citlivou práci s pozůstatky minulosti. Akademie České ceny za architekturu současně zvolila tři Výjimečné počiny. Všechna oceněná díla Česká komora architektů v listopadu vystavila v pražském Centru současného umění DOX a v březnu příštího roku bude výstava k vidění v brněnské Galerii architektury.

Na začátku září se uskutečnilo zasedání mezinárodní odborné poroty v České republice. Výsledkům soutěžní přehlídky předcházela zúžený výběr 63 nominací, z nichž porota na základě podkladů dodaných soutěžícími či formou osobní prohlídky vybraných objektů následně vybírala finalisty a držitele Hlavní ceny.

Porota rozhodovala ve složení

- Joe Morris (předseda)
- Boris Bežan
- Jan De Vylder
- Kees Kaan
- Ivan Koleček
- Miriam Lišková
- Martin Rein-Cano

Porotci se shodli, že by se česká architektura měla více otevřít zahraničním vlivům a že pořádání soutěžní přehlídky pod taktovkou České komory architektů může v tomto kroku velkou měrou přispět.

Porota ocenila drobné projekty i velké investice

Srdce poroty a Hlavní cenu získal nevelký projekt Zen-Houses (realizace: 2015) spojující bydlení a pracovní prostor pro své tvůrce – architektky Petra Stolína a Alenu Mičekovou. Liberecké domy-dvojčata na první pohled vynikají především konstrukčně oddělenými objekty pro odpočinek a pro práci a také svým ojedinělým konceptem založeným na co nejjednodušší formě bydlení. Ta se ukazuje zejména v užití výrobních modulů SIP (Structural Insulated Panel), jež se opakovaně promítají do konstrukce domů. Oba domy přitom ani přes zachování šířky pouhé tři metry nepůsobí stísněně, ale naopak velmi vzdušně a otevřeně. Porota ve své zprávě uvádí: „*Jen jedna práce ale vynikla nad všechny ostatní a tou je Zen-Houses – ateliér a dům v Liberci. Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifičností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se*

skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás.“

Do finále České ceny za architekturu dále postoupila poměrně široká škála projektů. Jedná se např. o revitalizace a rekonstrukce stávajících prostor či veřejných prostranství. Porotu nadchla také dvě díla architekta Josefa Pleskota. Jsou jimi rozsáhlé úpravy industriální oblasti Dolních Vítkovic (AP atelier, 2015) a revitalizace zámeckého návrší v Litomyšli (AP atelier, 2014). Finalistou 1. ročníku České ceny za architekturu jsou rovněž dvě výrazné stavby: klášter Nový Dvůr (ATELIER SOUKUP OPL ŠVEHLA, 2014) a Krkonošské centrum environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (Petr Hájek Architekti, 2014). Za dvě velmi zdařilé rekonstrukce mezinárodní porota považuje úpravy vily Tugendhat v Brně (ARCHTEAM a RAW, 2012) či Tři věže – zateplení obecních budov s urbanistickým přesahem v Líbeznicích (Atelier M1 architekti, 2014). Jako významný a velmi zdařilý zásah do veřejného prostoru, který navíc vznikl na základě architektonické soutěže, porota shledala revitalizaci Gahurova prospektu ve Zlíně (ellement, 2013).

Mimořádné ceny VELUX a ERA 21

Uděleny byly rovněž mimořádné ceny partnerů České ceny za architekturu. Cenu VELUX za nejlepší práci s denním světlem získala Jonášovic stodola (A2F, 2012). Porota společnosti VELUX složená ze zahraničních architektů ocenila, že objekt cíleně pracuje s denním světlem a propojením interiéru s exteriérem. Stodola dále přesvědčuje svou pečlivou prací s jednotlivými pohledy a průhledy, a to jak do zahrady a napříč domem, tak s průhledy na oblohu. Cena časopisu ERA21 za přínos k obnově venkova a citlivou práci s pozůstatky minulosti putuje do rukou mladého architektonického dua Martin Prokš a Marek Příkryl. Vydavatele architektonického časopisu oslovili svou adaptací bývalých zemědělských garáží na zázemí biotopu v Honěticích u Kroměříže (2013). Projekt řeší důležité téma obnovy venkova a citlivě pracuje s pozůstatky minulosti, zároveň přispívá k tématu udržitelného rozvoje. Ocenění náleží nejen architektům, ale také investorovi za snahu o vzkříšení aktivit ve venkovské krajině.

Výjimečné počiny z oblasti architektury

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace provádějí členové Akademie a Grémia ČCA. Akademici o výjimečném počinu hlasovali na webovém portálu Ceny. V letošním roce byly uděleny celkem tři Ceny za výjimečný počín. Cenu získala ročenka Česká architektura, kterou již 17. rokem ve vydavatelství Prostor – architektura, interiér, design vydává Dagmar Vernerová. Akademie ocenila dlouhodobou propagaci české architektury, a to jak u laické, tak odborné veřejnosti, jež je založena na každoročním výběru staveb jednou osobností z řad architektů. Výjimečný počín za propagaci architektury získává také sdružení KRUH, které pod taktovkou architektky Marcely Steinbachové v letošním roce uskutečnilo již šestý ročník celorepublikového festivalu Den architektury. Sdružení dále pořádá velmi oblíbené cykly přednášek (např. cyklus Švýcarsko-českých inspirací

či Architektky). Akademie v odůvodnění mimo jiné uvádí: „KRUH je skvělou ukázkou naplňování ideje občanské společnosti, jak ji definoval Václav Havel a další myslitelé.“

Třetím Výjimečným počinem za rok 2016 jsou Pražské stavební předpisy (kolektiv autorů: Pavel Hnilička, Filip Tittl, David Tichý, Renata Králová-Pintová, František Korbel a Eva Faltusová). Akademie ocenila mimořádný pokus o významné zkvalitnění výstavby a veřejného prostoru v hlavním městě.

Termín konání soutěžní přehlídky

Vyhlášení: 20. ledna 2016

Uzavření přihlášek: 15. dubna 2016

Představení děl nominovaných porotou do užšího výběru: 14. června 2016

Slavnostní vyhlášení výsledků: 7. listopadu 2016

Výstavy ČCA

Praha

DOX – Centrum současného umění

9. listopadu–11. prosince 2016

Brno

Galerie architektury, Starobrněnská 18

3. března–2. dubna 2017

Vernisáž proběhne 2. března od 17 h.

V plánu jsou i další výstavy. Pro aktuální informace sledujte web České ceny za architekturu.

Katalog

Česká komora architektů vydala katalog 1. ročníku soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu 2016. Katalog bude on-line k dispozici na webových stránkách Ceny, v tištěné formě pak v Kanceláři České komory architektů v Praze.

Příští ročník ČCA

Česká cena za architekturu 2017 bude vyhlášena 18. ledna 2017. Uzávěrka přihlášek do soutěžní přehlídky bude 21. dubna 2017. Užší okruh nominací bude znám v červnu 2017. Výsledky České ceny za architekturu oznámí Česká komora architektů v listopadu 2017.

Více informací

www.ceskacenaarchitekturu.cz

GALAVEČER ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU 2016

Z porotců se galavečera zúčastnili Boris Bežan a Ivan Koleček. Ostatní členy poroty bravurně ztvárnili členové souboru La Putyka.

Hlavní cenu si od předsedy ČKA Ivana Plicky a porotce Borise Bežana převzali architekti Petr Stolín a Alena Mičeková.

VSKUTKU VYDAŘENÁ OSLOVA ARCHITEKTURY

Architekti se 7. listopadu dali do gala. Důvodem bylo vyhlášení výsledků 1. ročníku České ceny za architekturu. V Jatkách 78 v pražských Holešovicích – Místě pro nové umění se pozvaní hosté přesvědčili o tom, že předávání cen nemusí být nutně spojené s dlouhým a nudným ceremoniálem. Prostor kromě architektury dostal i cirkus a na řadu přišla také chvilka večerní poezie. Večerem, který nebyl svázán žádnými konvencemi, provázela herečka Anna Polívková a David Vávra. Dva hlavní protagonisty večera doplňovali svými vystoupeními členové Cirkru La Putyka. Režie večera se ujal umělecký ředitel cirkru Rostislav Novák. Mezi hosty nechyběli ani dva z porotců 1. ročníku: Boris Bežan a Ivan Koleček. Odtajněna byla jména držitelů ocenění za Výjimečný počin, mimořádných cen VELUX a ERA21, sedmi finalistů a laureáta Hlavní ceny.

Děkujeme, že jste se stali součástí letošního ročníku České ceny za architekturu!

Architektonická chvilka poezie v podání Davida Vávry.

Děkujeme sklářům z Moseru za návrh a zpracování krásných cen pro vítěze!

A společně s Annou Polívkovou děkujeme také všem partnerům letošního ročníku.

Hostům galavečera jsme nabídli také streaming ze sálu.

Moderátoři večera Anna Polívková a David Vávra a pohled do zaplněného sálu Jatek 78.

Cenu VELUX z rukou generální ředitelky společnosti Dagmar Plevačové převzal tatínek architekta Filipa Noska.

Cenu ERA21 architektům Martinu Prokšovi a Marku Příkrylovi předala šéfredaktorka časopisu Zuzana Sankotová Morávková.

Ocenění Výjimečný počin pro ročenku české architektura převzala Dagmar Vernerová.

Ocenění za Výjimečný počin – Pražské stavební předpisy převzal kolektiv autorů. Cenu předával Jakub Cigler, člen Akademie ČCA.

Josef Pleskot se probojoval do finále ČCA hned dvakrát. Cenu mu předávají Marie Špačková, sekretář ČCA, a generální ředitel vydavatelství Economia Roman Latuske.

Petr Hájek převzal cenu od předsedy dozorců rady Pavla Rady a Vladimíra Steinera ze společnosti Schindler.

Václav Šebek ze Stavovského soudu a Zdeněk Brísuda ze společnosti Wiesner Hager předali cenu týmu stojícímu za rekonstrukcí vily Tugendhat.

Lenka Eckertová ze společnosti RSJ a finalisti ČCA z ateliéru ellement.

Porotce Ivan Koleček a ředitel Českých center Jan Závěšický předávají cenu Janu Hájkovi.

Mistopředseda ČKA Jaroslav Šafer a generální ředitel KKOG Petr Pujman předávají cenu Janu Soukupovi.

AP ateliér podruhé na scéně. Titul finalisty předala Olga Miňáliková, předsedkyně ENACA, a Kamil Faldýn ze společnosti Marsh.

Gratuluje oceněným!

8. listopadu 2016 byla slavnostně zahájena výstava mapující 1. ročník České ceny za architekturu v Centru současného umění – DOX v Praze. Výstava zachycovala všech 63 nominovaných děl, ze kterých mezinárodní odborná porota vybrala osm finalistů, z nichž se etabloval držitel Hlavní ceny. Představeny byly také Mimořádné ceny společnosti VELUX a časopisu ERA21 a Ceny za výjimečný počin. Na vernisáži byla rovněž předána Cena za výjimečný počin sdružení KRUH, kterou převzala Marcela Steinbachová se synem.

Na březen 2017 ČKA plánuje další výstavu, tentokrát v Galerii architektury Brno.

Foto: Jan Hrdý

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA POROTY

Foto: Tereza Michalová a Zuzana Hošková

Do pilotního ročníku České ceny za architekturu pořádané Českou komorou architektů se přihlásilo přes 400 prací dokončených během posledních pěti let, téměř ze všech regionů České republiky – počínaje soukromými rodinnými domy a kancelářiemi přes stavby určené veřejnosti a kulturní budovy po školská zařízení a rekonstrukce objektů. Všechna přihlášená díla byla hodnocena pro tento účel sestavenou odbornou porotou složenou z architektů.

Česká cena za architekturu je odvážný a do budoucna přínosný počin, jehož úkolem je vyvolat u veřejnosti kritickou debatu zaměřenou na kvalitu výstavby. Jedná se o počin o to odvážnější, protože se podařilo sestavit mezinárodní porotu složenou z předních odborníků z mnoha evropských států – Holandska, Německa, Slovenska, Belgie, Švýcarska, Velké Británie a Španělska, což v důsledku otevírá debatu mnohem širšímu mezinárodnímu publiku i mimo hranice hostící země.

Pomocí jasně stanoveného procesu posuzování nejlepších staveb bylo zvoleno osm finalistů včetně jednomyslně vybraného vítěze. Rozhodně stojí za povšimnutí, že žádná z nejlépe hodnocených prací nebyla postavena na území hlavního města Prahy. Tato skutečnost vypovídá o širokém záběru architektonických aktivit napříč zemí a jejich vysoké kvalitě, ale zároveň se tak podkrývá znepokojující rozvoj hlavního města, které se potýká s mnoha typickými urbanistickými problémy.

Porota v rámci tří denního výletu procestovala křížem krážem celou Českou republiku. Hovořila s architekty i majiteli staveb v historických centrech, autory krajinařských počinů, klienty rodinných domů, diskutovala projekty revitalizace a rekonstrukce. Členy poroty také zaskočila absence jakýchkoliv smysluplných projektů zaměřujících se hlouběji na sociální problematiku hromadného bydlení či škol v městském prostředí. Porota doufá, že se situace v této oblasti v nadcházejících ročnících této prestižní ceny zlepší.

Česká cena za architekturu je definována tak, že nečiní rozdíly mezi jednotlivými díly, co se týče jejich velikosti, typologie či funkce. Právě naopak. Nabádá porotu, aby se shodla na jediném díle, které podle ní předčí všechny ostatní svým konceptem i provedením. Porota během své architektonické odyseje zhlédla realizace mnoha měřítek i typů. Právě kvůli tomuto širokému záběru se porota rozhodla definovat si předem kritéria, podle nichž bude jednotlivá díla posuzovat: komplexnost, přínos, klima prostředí, efektivita, přizpůsobivost, kontext, historie, důslednost. Ale ze všeho nejvíce tu byla touha nalézt u staveb „něco výjimečného“, co z velmi dobrého učiní vskutku mimořádné.

Smyslem Ceny je vyhledávat a oceňovat nejkvalitnější architektonická díla na území České republiky. Pro porotu je kvalitní architektura taková, která splňuje podmínky definované statutem této soutěžní přehlídky. Architekti nemohou tvořit dobrou architekturu, pokud společnost není schopna formulovat své problémy a požadavky. Tento problém přesahuje bezprostřední kulturní úroveň „architektury“. Nicméně společnost definuje prostředí, v němž architekt pra-

cuje; uvědomováním si důležitých problémů se architekt inspiruje a ovlivňuje tak svoji tvorbu.

Porota ctí statut soutěžní přehlídky a její program, ale zároveň je také vedena svým vlastním svědomím. Soutěžní přehlídka má mnoho různorodých aspektů, které nabízejí důvody k zamyšlení. Mezinárodní porota při svém posuzování narážela na různé komplikace a obtíže. Získali jsme dojem, že české architektuře jednoduše chybí přesah. Tato absence se odráží v nedostatečném zastoupení českých architektů mimo území České republiky i v malém množství přihlášených prací zahraničních autorů. Zároveň se objevuje také málo děl, která by byla výsledkem kultivované spolupráce domácích a zahraničních architektů. Porota však doufá, že se tento aspekt v nadcházejících letech změní.

Ale zpět k ceně. Rádi bychom ozřejmili důvody, proč jeden specifický stavební počin zvítězil a řada dalších nikoliv. Všechna díla uvedená na seznamu finalistů reprezentují skutečně vysokou úroveň tvorby. Jen jedna práce ale vynikla nad všechny ostatní a tou je Zen-Houses – ateliér a dům v Liberci. Prostý, ekonomický a nenáročný projekt je charakterizován specifícností své lokace, schopností na toto prostředí reagovat, svou naprostou unikátností i vytrvalou snahou provokovat a sebejistě zkoušet nové principy i za cenu případných chyb. Díky tomu všemu Zen-Houses dokázal uspět a bezesporu se tak jedná o vynikající dílo, o stavbu se skutečnou ambicí pokoušet hranice a stát se vzorem pro mnohé z nás.

Ze všech těchto důvodů porota gratuluje autorům Zen-Houses, historicky prvním vítězům České ceny za architekturu.

ZEN-HOUSES – ATELIÉR A DŮM, LIBEREC

PETR STOLÍN ARCHITEKT
/ Petr Stolín, Alena
Mičková

2015

Zadáním bylo vytvoření typologie domů jednoduchého bydlení pomocí základních výrobních modulů SIP (Structural Insulated Panel). Filozofie domů je založena na naprostém zjednodušení definice bydlení i výstavby. Objekty ateliéru a domu svým obvodem určují vnitřní prostor a jsou oproštěny od všech atributů klasického domu. V exteriéru obě hmoty oddělují tři venkovní pobytové prostory – veřejný, poloveřejný a soukromý. Díky kompozici na pozemku a velkému prosklení strategických průhledů je okolní krajina neustále přehledná. Interiér nepůsobí stísněně i přes vnější šířku domu tři metry, vnitřní prostor dále plyne směrem k výhledům. Dobře zvládnuté proporce domu umožňují jedinečný prostorový zážitek. Obyvatelé mají vzájemný vizuální kontakt i mezi objekty a vnitřní atrium se pro ně stává dalším pokojem. Fasáda má působit jako jemná průsvitná vrstva, nechávající tušit hmotu domu.

HLAVNÍ CENA

Foto: Filip Šlapal

Hodnocení poroty

Tato realizace vyzývá k zamyšlení nad pojmy „norma“ a „očekávání“ v rámci rozvoje venkova a regionu. Základní podmínky pro život jsou řešeny experimentem a inovací a hranice mezi veřejným a soukromým, bydlením a prací se prolínají. Použití materiálů dokazuje, že ani ta nejlepší architektura nemusí být zdaleka nejdražší. Přes zdánlivou sofistikovanost může být tento dům snadno považován za prototyp svého druhu, a to především kvůli své přizpůsobivosti půdorysu, situace a měřítka tak, aby mohl sloužit jednotlivci, rodině či městu. Realizace také vznáší řadu otázek týkajících se trvalosti a dočasnosti, udržitelnosti, přizpůsobení se podmínkám a hospodaření s energiemi. Veřejnosti se tak představuje reálné alternativní řešení, odlišné od očekávaného a tradičního bydlení.

Architektura
je denní hmotný chléb

Architektura
měštanský salón i Kristův chlév

Architektura
na nočním stolku lampa

Architektura
v lese celta trempa

Architektury
se celý život nezbavíš

Nakonec
náhrobek ti děti postaví

Verše byly složeny a přečteny Davidem Vávrou na galavečeru České ceny za architekturu dne 7. listopadu 2016 v prostoru Jatka 78 v pražských Holešovicích.

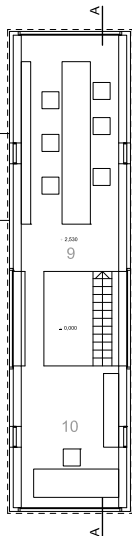
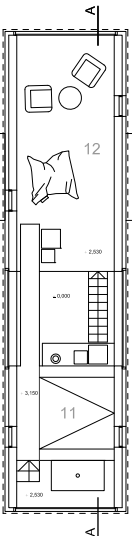
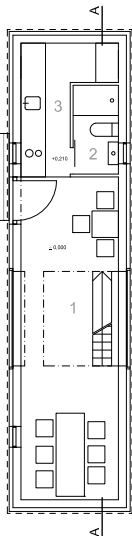
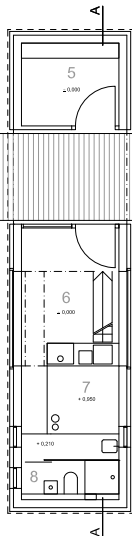

DŮM
/HOUSE

ATELIÉR
/STUDIO

DŮM
/HOUSE

ATELIÉR
/STUDIO

1 NP
GROUND
FLOOR

2 NP
FIRST
FLOOR

- 1 - ateliér (jednací místnost) / studio (meeting room)
- 2 - WC / toilette
- 3 - kuchyňka s technikou / kitchen
- 4 - terasa / platform
- 5 - sklad / storage
- 6 - jídelna / dining room
- 7 - kuchyň - platforma / kitchen platform
- 8 - koupelna / bathroom

- 9 - pracovna a modelárna / working space
- 10 - pracovna / working space
- 11 - priestor pro spaní a koupel / sleeping space and bathtub
- 12 - obývací prostor / living space

SETUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ / SITE PLAN

Motto

Není malých úloh v architektuře!

Studia / praxe

Petr Stolín po absolvování střední průmyslové školy v Liberci a Brně studoval v letech 1978–1983 Fakultu architektury VUT v Brně. Později pracoval v ateliéru Pavla Švancera ve Stavoprojektu Liberec a v SIALu pod Karlem Hubáčkem. Od roku 1993 se věnuje samostatné architektonické praxi. Na projektech často spolupracuje se svým bratrem, sochařem a konceptuálním umělcem Janem Stolínem. V současné době vede ateliér na Fakultě umění a architektury Technické univerzity v Liberci.

Alena Mičková intenzivně pracuje v ateliéru od roku 2007 a působí jako spoluautorka na zásadních projektech. Vystudovala Fakultu umění a architektury Technické univerzity v Liberci, jako studentka participovala na některých projektech již od roku 2003 v rámci praxe.

Motivace, krédo, cíle

Krédem i motivací je pracovat s dostupnými, levnými materiály a předměty, věci zjednodušovat, minimalizovat nároky i prostory. V poslední době se zabýváme materiály transparentními a jejich následným vrstvením. Nejráději však necháváme materiály vyniknout v jejich primární podobě tak, aby bylo využito jejich základních vlastností. Rádi experimentujeme. Toto nás nutí jít až na samotnou hranu jednoduchosti ve všech ohledech i architektonických projevech. Byť architektura tímto nabývá na zdánlivé obyčejnosti, zvyšují se tak nároky na pečlivý výběr materiálů a orientaci ve všudypřítomném balastu. Je potřeba „vyzobat“ jen ty dobré kousky, které mají právo se stát součástí kvalitní architektury. Snažíme se tímto vytvářet architekturu dostupnou široké veřejnosti a tím dosáhnout i zvýšení její společenské role.

Významné projekty, realizace

- návrh Mateřské školy ve Vratislavicích, 2016
- návrh Slunečního pavilonu v Jablonci nad Nisou, 2014
- Kulturní centrum 101010 ve Vratislavicích, 2010 (Stavba roku Libereckého kraje 2011)
- malá administrativní budova Ermeg Liberec, 2008 (Stavba roku Libereckého kraje 2009)
- Rekonstrukce kočárovny na Informační centrum a kavárnu Oskara Schindlera ve Svitavách, 2009
- Rekonstrukce Městského úřadu ve Svitavách
- Střední odborná škola v Liberci
- Památník bojovníkům a obětem za svobodu vlasti v Liberci, 2000 (Grand Prix Obce architektů 2001 – čestné uznání)
- Dům s pečovatelskou službou v Liberci (Grand Prix Obce architektů 1996)
- Střední umělecko-průmyslová škola sklářská v Železném Brodě, 2001

Foto: Jan Hrdý

Jaký jste měli pocit po vítězství v České ceně za architekturu?

V prvé řadě to bylo pro nás velké překvapení, za což děkujeme všem z týmu kolem ČCA 2016. Samotného vítězství si velice vážíme, jelikož jsme obstáli před mezinárodní porotou složenou z věhlasných architektů. Ve výsledku se ukázalo, že jejich pohled je nezaujatý a odráží se v něm jiné vnímání architektury a objevování hodnot. Mnohým se může zdát, že vítězství s těmito jednoduchými domy bylo snadné. Bylo to však utkání mnohých skvělých architektů a skvělých domů, kteří soutěžili o jednu jedinou cenu napříč všemi architektonickými obory a kategoriemi. Pro nás to bylo ubezpečení, že se naše práce ubírá správným směrem a vymyká se lokálnímu měřítku.

Informační centrum a kavárna Oskara Schindlera – Kulturní centrum 101010, Vratislavice, 2010. Foto: Tomáš Malý, Jiří Jiroutek

Památník bojovníkům a obětem za svobodu vlasti, 2000. Foto: archiv autora

Návrh mateřské školy, Vratislavice, 2016. Vizualizace: archiv autora

DOLNÍ OBLAST VÍTKOVICE, OSTRAVA

AP atelier / Josef
Pleskot, Petr Sýkora,
Vladimír Janata, Andrej
Škripeň, Milan Šraml,
Jiří Trčka, Zdeněk
Rudolf, Miloš Linhart,
Michaela Dytrtová-
Košařová, Daniel Kříž,
Jindřich Smetana,
Jan Albrecht, Norbert
Schmidt

2015

Národní kulturní památka industriální architektury Dolní oblast Vítkovice se rozprostírá na ploše asi 500 × 500 m. Bývalý uzavřený tovární areál byl v letech 2012 až 2015 přebudován tak, aby mohl být veřejností využíván pro kulturní a vzdělávací účely. Vznikly zde nové ulice, náměstí, veřejná parkoviště s novým osvětlením i park. Multifunkční aula Gong vznikla z bývalého obřího plynojemů, Vysoká pec č. 1 (Bolt tower) nabízí ve své věži kavárnu, návštěvnické centrum, výukovou místnost a vyhlídkovou plošinu, novostavba Velkého světa techniky je prostorem s rozsáhlými edukativními expozicemi, učebnami, laboratořemi a kinem a konečně Trojhalí, zastřešené náměstí, pojme až 4000 lidí. V současné době se připravuje celá řada dalších projektů pro veřejné i komerční účely.

FINALISTA

Foto: archiv autorů

Hodnocení poroty

V rámci tohoto projektu se světy průmyslu, kultury a vzdělávání prolínají v nový dynamický formát, který vytváří novou a fungující alternativní identitu pro postindustriální město Ostrava-Vítkovice. Zde se vize klienta a konceptuální ambice architekta setkaly a vytvořily nový svět. Svět, ve kterém se ruiny průmyslové minulosti poeticky spojují s intervencemi moderního programu. Díky tomuto přístupu je zachována rezivějící síť rafinerie a současně je do tohoto industriálního prostředí vkládána řada nových společenských prostor včetně divadel. Tato realizace se pravděpodobně stane důležitou referenční stavbou pro další česká města, která procházejí podobnou proměnou.

To nejsou nějaké orezlé trubky

Nahodilé třesky plesky

Zřím industrie poetické lesky

Zde kovová ruka tleská

I tebe nutí tleskat, plesat

Slyšíš auditoria PLESKOT?

Trhá se těžké tovární nebe

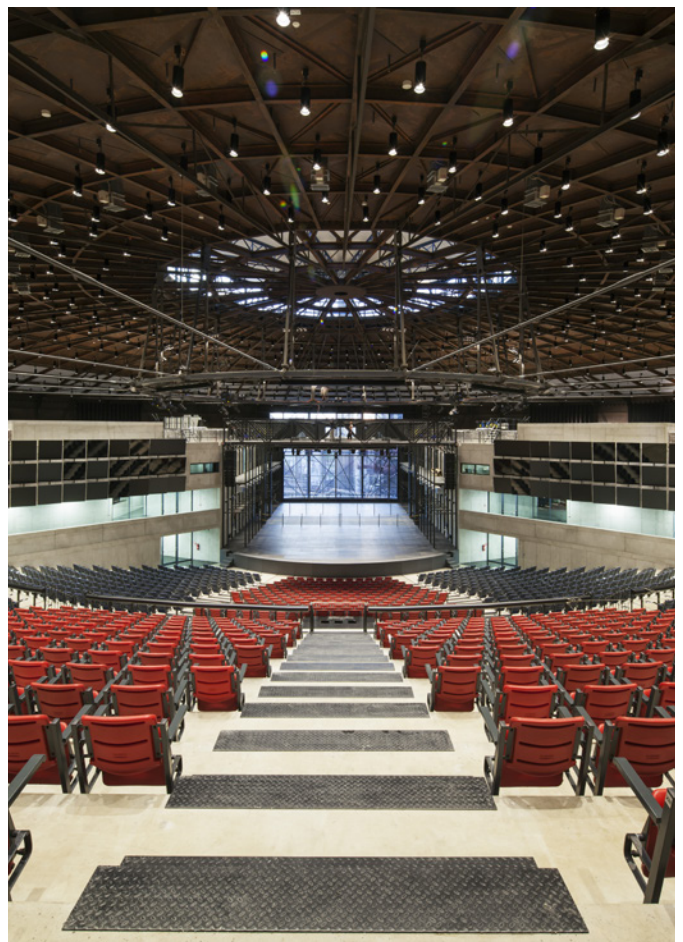
Ocel kujná je i v mrazu zebe

Tu hle záře - záblesk

Ne, nepotřebuješ brýle

Nebo ochranný deštník

Mezi mraky nové doby SVĚTLÍK

KRKONOŠSKÉ CENTRUM ENVIRONMENTÁLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ, VRCHLABÍ

Petr Hájek ARCHITEKTI

2014

Základním architektonickým konceptem je návrh ekologického objektu, který by sám o sobě sloužil jako učební pomůcka k praktické ekologické výuce a jako příklad šetrného přístupu při využívání krajiny. Geometrie objektu vychází z geometrie pohoří Krkonoš. Atmosféru veřejného prostoru dokresluje prosklená boční stěna, skrze níž je možné sledovat ruch v budově a nepřímo se účastnit přednášek, seminářů a výuky. Objekt je energeticky nenáročný a měl by příkladně vyjadřovat filozofii správy parku o ochraně a využívání krajiny.

FINALISTA

Foto: Benedikt Markeš

Hodnocení poroty

Výjimečná kvalita, ambice a provedení této stavby jsou pozoruhodné. Ilustrují pozitivní vliv, který může architekt mít při výstavbě. Porota se ovšem domnívá, že jako architekti bychom měli být schopni přijmout výzvy vyplývající z potřeb začleňování současné moderní architektury do historického prostředí – nikoliv však ukryváním nových objektů, ale pevnějším propojením starého s novým.

Krkonoše ztvrdly v betonu

V současném tónu

V někom nový objekt

Ve mně spíše původní

Budova KRNAPU

Vyvolává děsy

A co Hájek?

Ten si vesele odlévá kopce a lesy

REKONSTRUKCE VILY TUGENDHAT V BRNĚ

OMNIA projekt,
ARCHTEAM, RAW / Marek
Tichý, Milan Rak, Ivan
Wahla, Tomáš Rusín,
Petr Řehořka

2012

Zadáním bylo restaurování vily Grety a Fritze Tugendhatových od Ludwiga Miese van der Rohe do původní podoby z roku 1931. Vila je národní kulturní památkou a památkou UNESCO. Dům je provozován jako muzeum, doplněné o dokumentační centrum vily a expozici zaměřenou na stavebníky a jejich život ve vile a původní plánovou a fotografickou dokumentaci. Cílem bylo odstranění nepůvodních stavebních zásahů a navrácení chybějících částí se snahou o co největší zachování originální materiality, stejně jako navrácení původní výškové siluety domu snížením atiky a rekonstrukce zahradní terasy a schodiště. Z konstrukčního a technologického hlediska došlo k novému statickému zajištění zahradní terasy a schodiště.

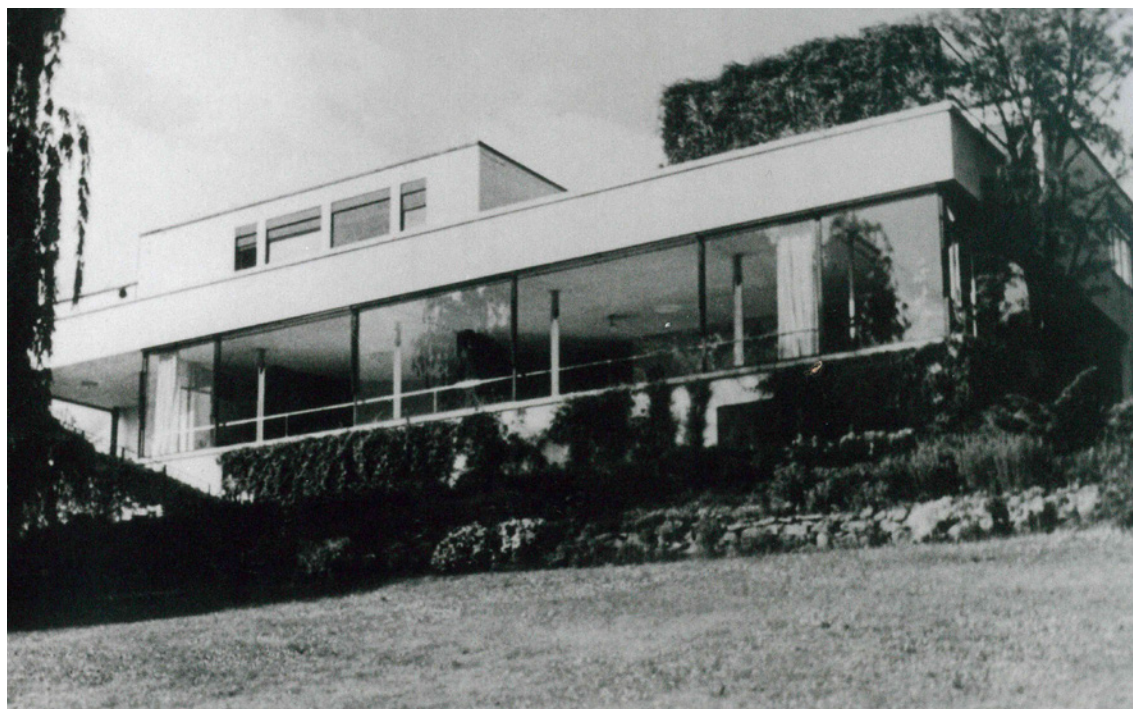

Foto: David Židlický

Hodnocení poroty

Vila Tugendhat je úžasným příkladem architektonické moderny, která je po pečlivé rekonstrukci nyní zpřístupněna široké veřejnosti, jež může obdivovat mimořádnou kvalitu práce Miese van der Rohe. Tato rekonstrukce je komplexním a uceleným počinem, nekompromisní stavbou kladoucí důraz na každý detail. Svým přístupem se autoři neodvracejí od základních principů tohoto projektu, v němž poznání, porozumění a interpretace jsou stejně důležité jako původnost dochované tkaniny; proto je projekt rekonstrukce ústředním bodem rozpravy o autenticitě. Důležité je pro porotu též přesvědčení, že by se rekonstrukce vily měla stát následovníhodným příkladem rekonstruování a renovování památek v České republice.

Židé, fašisté, komunisté

Ba i kopyta koní

V ozvěnách domem zvoní

Ozdravný socialismus

Dodal onyxu cvičební ryk

Místo Tugendhatů

Nápravný tělocvik

Dnes opět se spouští

Okno do Brna- Augenblick

Muzeálně touhu si ukoj

Greta a Fritz

A „pro masy“ jejich

Skleněný pokoj

REVITALIZACE GAHUROVA PROSPEKTU – PŘEDPROSTOR KULTURNÍHO A UNIVERZITNÍHO CENTRA VE ZLÍNĚ

ellement / Jitka
Ressová, Hana
Maršíková, Jan Pavézka

2013

Gahurův prospekt je součástí urbanistického plánu navrženého F. L. Gahurou (1891–1958) ve 20. a 30. letech minulého století. Jedná se o severojižní kompoziční osu centra města, tvoří „zelenou“ páteř, která propojuje okolní lesy nad městem s městskými parky. Řešení revitalizace Gahurova prospektu vzešlo z veřejné architektonické soutěže. Řešená část se nachází ve spodní části prospektu. Hlavním se stalo naplnění ideje „projít a nepřerušit“. Tento záměr byl realizován prostřednictvím modelace terénu plynulým vypnutím tvaru travnatých ploch do podoby mírných kopečků a vybudováním nových chodníků zapuštěných pod úroveň terénu.

FINALISTA

Foto: Dorota VeJek

Hodnocení poroty

Tato realizace byla porotci považována za vynikající reakci na řadu specifických urbanistických výzev. Jedná se o zřetelné propojení univerzity se sousedícími zařízeními a občanskou vybaveností přes dobře navrženou zelenou plochu. Revitalizace názorně poukazuje na nezbytnost promyšleného přístupu při úpravách veřejného prostoru – v tomto případě se vstup vydařil díky jednoduchému konceptu a designu. Řešení má pozitivní vliv na prostředí a přirozeně navazuje na historické uspořádání místa, které se skrývá v nově navržených zapuštěných liniích.

Šestkrát stejně a zase znova

Přímka co rovná je a přesto snová

Pokaždé úplně jiná slova

REVITALIZACE ZÁMECKÉHO NÁVRŠÍ V LITOMÝŠLI

AP atelier / Josef
Pleskot, Jiří Vlach,
Andrej Škripeň, David
Ambros, Marek Barták,
Daniel Kříž

2014

Rozsáhlý projekt revitalizace zahrnuje obnovu muzea, která se nezaměřila jen na opravu stávajících stavebních konstrukcí, ale velká pozornost byla věnována vstupu, prostupům pro pořádání dočasných výstav, interaktivnímu pojetí dlouhodobých expozic a také otevření muzea nejbližšímu okolí. Vznikl i moderní archiv a v zámeckém pivovaru detašované restaurátorské dílny. Při realizaci předsevzatého programu byly objeveny pozdně středověké archeologické pozůstatky tzv. Kostkova města, které ovlivnily výsledný koncept řešení. Ambicí projektu bylo i vytvoření společenské aktivní zóny okolo budovy – vznikly pobytové schody, plošina a kašna. Samotná revitalizace zámeckého návrší vygradovala úpravou hlavního prostranství do podoby regulérního veřejného prostoru – náměstí.

Foto: archiv autorů

Hodnocení poroty

Prvotní návrhy na řešení místa a program byly zásadně změněny, jakmile byly zpřístupněny výsledky historicky důležitého archeologického průzkumu. Výsledná omezení přinutila klienta i architekta, aby pozměnili strategii. Nové komplexní řešení zahrnovalo všechny aspekty a kombinovalo nový interní program s úpravami okolních ulic; jediné a umírněné gesto – minimální zásahy – jako odpověď na řadu složitých programových a kontextových vazeb.

Náhodně objevená středověká cesta

Kostku po kostce

Skládá se paměť Kostkova města

Projekt za pochodu se mění

To tvůrčí je novina

Náměstí zbyla

vydlážděná šikmina

TŘI VĚŽE, LÍBEZNICE

Atelier M1 architekti
 / Jakub Havlas, Jan
 Hájek, Pavel Joba;
 spolupráce: Zuzana
 Dušek Hanušková, Zbyněk
 Kříž, Michal Tichý

2014

Obecní úřad sídlí ve srostlici dvou bývalých hospodářských budov, která byla různě dostavována. Před zraky projíždějících je utopena kvůli mostu přes potok. Úpravou je radnice nyní viditelná už z dálky. Bývalá obytná budova statku byla místním národním výborem přestavěna a rozšířena o jedno podlaží pro potřeby nejrůznějších prodejen a drobných provozoven, nyní i pošty. Rekonstrukcí byl domu navrácen řád a důstojnost. Jeho významné postavení bylo posíleno věží s hodinami v ose hlavní silnice. Projekt se mezi obyvateli začalo přezdívát „tři líbeznické věže“. Tou třetí je míněna věž kostela. Podařilo se nám dosáhnout klíčového cíle: potvrdit významné postavení správních budov v obci. Kostel, radnice, pošta.

Foto: Petra Hajská

Hodnocení poroty

Tři věže dávají obci Líbeznice novou identitu díky rozváznému a chirurgicky přesnému přístupu. Provedeno bylo mnoho prostých a rozumných zásahů, s ohledem na omezený rozpočet. Porota zastává názor, že by se tato realizace mohla časem stát dobrým příkladem pro mnoho dalších českých vesnic, jejichž vývoj během období silné a nekontrolované urbanizace stagnoval či přímo zeslábl.

Kanelury sluly

Novou identitu

Chirurgicky rýsovaly vertikálnítu

Město s dvojicí věží

Je přece více svěží

Kostel radnice pošta

Tomu dnes v Líbeznicích věří

KLÁŠTER NOVÝ DVŮR U TOUŽIMI

ATELIER SOUKUP OPL
ŠVEHLA / John Pawson,
Jan Soukup

2014

Nový Dvůr byl zemědělským hospodářstvím vybudovaným v polovině 18. století. Do příchodu mnichů trapistů v roce 1999 bylo místo zcela zdevastováno. Tvorba nového kláštera vycházela z cisterciácké architektonické tradice. Minimalistická architektura podtrhuje prostý mnišský život, zároveň je obohacena průhledy do měnících se obrazů okolní krajiny. Tvarování prostorů je podřízeno optickým kvalitám působení světla a stínu. Kostel byl vysvěcen v roce 2004, v roce 2007 začala rekonstrukce bývalého ovčína na dům pro hosty, v roce 2011 byl klášter povýšen na opatství a byly zahájeny práce na projektu výrobního objektu (dokončeno 2014). V současné době se připravuje projektová dokumentace novostavby kaple.

Foto: Gilbert McCarragher

Hodnocení poroty

Zachování, opakované využití a posílení hodnoty zemědělských budov pro účely kláštera jsou skutečně modelovým příkladem a stanovují standardy pro realizaci staveb této typologie. Klášter integrovaný do historické krajiny spojuje lidové a moderní do formální skladby duchovní úplnosti a důslednosti. Prostory jsou svou formou a detailem velmi elegantní, nabízející paletu reduktivismu, v němž vnější forma a vnitřní uspořádání korespondují stejnou měrou s poetickou krásou okolní krajiny a kvalitou světla. Výsledkem je poklidný a duchovní celek stavby.

Bílé stěny se modlí

V opuštěné krajině

Světlo určuje architekturu jedině

Mezi lesy a poli

Minimalistický um

Trapisticky vymlčený dům

Cena VELUX za nejlepší práci s denním světlem

JONÁŠOVIC STODOLA,
BOŘISLAV

A2F, Berlín /
Filip Nosek

2012

Hodnocení poroty

Porota ocenila velmi kultivované skloubení historického dědictví s moderními požadavky na pohodlné bydlení a inovativní způsob řešení jak celého konceptu renovace, tak jednotlivých detailů. Objekt je navržen tak, že v maximální míře reflektuje současné požadavky na kvalitu vnitřního prostředí, energetickou efektivitu i tepelný komfort ve všech ročních obdobích. Cíleně pracuje s denním světlem a propojením interiéru s exteriérem. Unikátní je právě pečlivá práce s jednotlivými pohledy a průhledy, a to jak do zahrady a napříč domem, tak s průhledy na oblohu. Horní osvětlení nejen akcentuje jednotlivá místa v domě, ale také cíleně osvětluje jednotlivé prostory adekvátně jejich funkci. V neposlední řadě porota oslovila výtvarná hodnota dialogu historické obálky budovy s moderní vestavbou, která pracuje se současnými výrazovými prostředky.

Cenu vybírala mezinárodní odborná porota společnosti VELUX v tomto složení architektů:

- Patricia Araya, Chile
- Marthijn Reekers, Holandsko
- Christina Brunner, Rakousko
- Christian Krüger, Německo
- Domen Pogorevc, Slovinsko
- Henrik Norlander Smith, Dánsko

Cena časopisu ERA21
za přínos k obnově
venkova a citlivou
práci s pozůstatky
minulosti

ADAPTACE BÝVALÝCH
ZEMĚDĚLSKÝCH GARÁŽÍ
NA ZÁZEMÍ BIOTOPU,
HONĚTICE

Prokš Přikryl
architekti / Martin
Prokš, Marek Přikryl

2013

Hodnocení poroty

Přestavba chátrající ryze účelové stavby je součástí dlouhodobého rozvojového plánu nefunkčního zemědělského areálu. Projekt řeší důležité téma obnovy venkova a citlivě pracuje s pozůstatky minulosti, zároveň přispívá k tématu udržitelného rozvoje. Ocenění náleží nejen architektům, ale také investorovi za snahu o vzkříšení aktivit ve venkovské krajině.

Cenu vybírali zástupci redakce časopisu ERA21.

Ročenka – Česká architektura
Dagmar Vernerová
Vydavatelství Prostor – architektura, interiér, design, o. p. s.
www.prostor-ad.cz

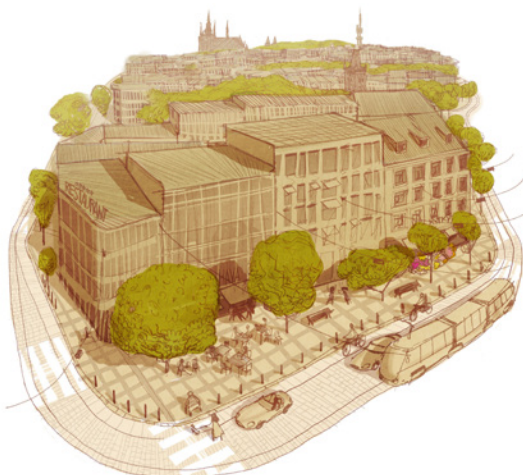
Foto: archiv vydavatelství

KRUH, o. s.
Marcela Steinbachová – pořádání přednášek a propagace architektury
www.kruh.info

Foto: René Voříšek

Pražské stavební předpisy
Pavel Hnilička, Eva Faltusová, František Korbel, Renata Králová-Pintová,
David Tichý, Filip Tittl

Vizualizace: archiv IPR

Počátkem listopadu byly slavnostně vyhlášeny výsledky prvního ročníku České ceny za architekturu. Nyní se otevírá prostor pro odbornou i veřejnou diskusi nad průběhem a přínosem nové soutěžní přehlídky, kvalitou oceněných i neoceněných staveb a úrovní české architektury obecně. Dovolili jsme si proto oslovit názorově odlišné teoretiky architektury, kteří z Prahy či Brna dlouhodobě sledují dění na současné architektonické scéně, a požádat je o krátkou reflexi.

REFLEXE ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU

Porota v závěrečné zprávě jako jeden z hlavních důvodů k zamyšlení uvádí svůj dojem, že české architektonické kultuře chybí mezinárodní přesah. Tento deficit se projevuje malým zastoupením zahraničních architektů mezi přihlášenými i nedostatečným zastoupením českých architektů mimo území České republiky. Pro většinu z nás, kdo sledujeme současnou českou architekturu, to bohužel není žádná novina, jen potvrzení nepříjemného faktu, který nelze přehlédnout. Porotci, kteří až na dvě výjimky (Miriam Lišková a Ivan Koleček) nemají s Českou republikou mnoho zkušeností ani kontaktů, si tohoto problému všimli takřkajíc „na první dobrou“. S nedostatkem výměny a komunikace souvisí i určitá atmosféra a mentální nastavení, které přeje spíš jízdě ve vyjetých kolejích než hledání nových cest a ochotě podstoupit při tom třeba i riziko omylu. Zneklidňující malost společenských poměrů se zkrátka propisuje i do architektury – až na výjimky, k nimž patří i laureáti a početné nominované stavby prvního ročníku ČCA.

Signál pro veřejnou správu

Na cenu mohou být nominovány stavby dokončené za posledních pět let, což je docela hodně i v tak pomalém oboru, jako je architektura. Nápadné je minimální zastoupení veřejných občanských budov, které by reprezentovaly společnost a její hodnoty. Je symptomatičké, že jedinou architektonicky pozoruhodnou realizací, která má reprezentovat obec, je adaptace hospodářských budov v Líbeznici, malé vsi na okraji Prahy, umožněná díky dotaci na zateplení. Líbeznické Tři věže ukazují, jak je důležitá práce architekta i tam, kde by to možná nikdo neočekával, a jak malý zásah může znamenat velkou změnu. Upozorněním na tento projekt vyslala Česká cena za architekturu ve svém prvním ročníku pozitivní signál směrem k veřejnosti i zástupcům veřejné správy, kteří možná leckdy ani nevědí, co by vlastně mohli od architektů očekávat a proč by s nimi vůbec měli spolupracovat. Skvělý nápad ČCA jsou také informační panely na nominovaných stavbách v regionech, velice jednoduchý a účinný prostředek propagace dobré architektury mezi nejširší veřejností.

Hledání alternativ

V neutěšených společenských souvislostech je příznačné, že porotci jednohlasně přiřkli první Hlavní cenu nikoli významné veřejné stavbě, ale soukromému experimentu architekta, který je zároveň i investorem a obyvatelem domu. Nezastírám, že mne to potěšilo, protože jsem Zen-Houses Petra Stolína a Aleny Mičkové letos nominovala na Evropskou cenu za architekturu a věřím, že jako jedna z mála zdejších realizací mají šanci upoutat v mezinárodní konkurenci. Cením si na nich autentického hledání alternativy k městskému bydlení i venkovskému domu, k obvyklým řešením kombinace bydlení a práce, a konečně i odvahy k experimentu s levnými materiály a prefabrikáty, které dostávají vytříbenou formu. Zenové domy jsou krásné, ale nejsou formální: podstatným aspektem projektu je velmi praktické téma pořizovacích a provozních nákladů, trvanlivosti

a energetické náročnosti stavby v celém jejím životním cyklu.

Vysoký podíl rekonstrukcí

Česká cena za architekturu nemá kategorie, výběr finalistů nicméně naznačuje snahu poroty obsáhnout široké spektrum architektonických úloh. Nápadný pro mne je poměrně vysoký podíl rekonstrukcí mezi finalisty, který odpovídá relaci rekonstrukcí a novostaveb mezi přihlášenými projekty. Jako by dosvědčoval mínění Hanse Ibelingse, že se v Evropě bude stavět čím dál méně a více pozornosti bude věnováno údržbě a obnově stávajícího stavebního fondu, případně revitalizaci širších území, která čekají na nové využití, jako třeba Dolní oblast Vítkovic. Překvapivé pro mne bylo hodnocení Krkonošského centra environmentálního vzdělávání. Porota je poslala do Finále s poznámkou, kterou čtu jako drobnou výhradu: „... jako architekti bychom měli být schopni přijmout výzvy vyplývající z potřeb začleňování současné architektury do historického prostředí – nikoliv ukrýváním nových objektů, ale pevnějším propojením starého s novým.“ Osobně totiž v mimořádném tvůrčím počínu Petra Hájka nevidím alibismus, ale naopak úspěšné hledání architektonické figury, která bude současná, unikátní, a přitom nebude konfrontační ani solipsistická. V neposlední řadě tuto stavbu oceňuji jako dotažený příklad soudobého přístupu k integraci budovy do krajinného prostředí, v českých poměrech ojedinělý.

Složení poroty je klíčové

Na závěr bych ještě ráda zdůraznila, jak nesmírně důležitým aspektem Ceny je mezinárodní složení poroty, která může nabídnout názor nezatížený příliš důvěrnou znalostí místního prostředí. Držím palce, aby se v příštím ročníku podařilo dát dohromady podobně kvalitní mix osobností, které budou moci dát české architektonické komunitě cennou zpětnou vazbu.

Celou dobu přípravy Ceny za architekturu jsme s napětím očekávali, „jak to dopadne“. Výsledek předčil naše očekávání a s cenou spojená společenská událost dodala výsledku lesku.

Trvalo mnoho let, než na půdě Komory došlo k vytvoření této samostatné Ceny za architekturu – spolupráce s Obcí architektů se stala neudržitelnou. Soutěž je tak vytvářena organizací, která ke kultivaci prostředí aktivní činností svých členů přispívá nejvíce.

Domy se silným konceptem

U jedinečné mezinárodní poroty mohl vyhrát pouze kvalitní dům, v kvalitních souvislostech se silným konceptem – takovýchto mimořádných realizací se ale v nejužším výběru soutěže sešlo mnoho, takže vyhrát mohl v podstatě každý. O čem pak vypovídá vítězná realizace?

Panelová výstavba zůstává z řady důvodů jedním z důležitých témat architektury celého dvacátého století. Bez průmyslového stavebnictví by obnova světa po zničující válce nebyla myslitelná. V době, kdy Západ (ten s velkým Z – tedy především euroatlantická civilizace a kultura) začal hledat nové alternativy, u nás docházelo k té nejmasivnější výstavbě panelových sídlišť (a až v posledních letech nacházíme způsoby, jak s tímto odkazem nakládat – m.j. práce M. Kohouta a kol. Sídlíště – jak dál?). Individuální výstavba v satelitech se v tomto období tzv. hromadné výstavbě svým pojetím vzdálila nejdál a řízená exploatace krajiny dosahuje nevídaných rozměrů. Rozumné používání šetrných technologií a postupů se tak stává něčím víc než hledáním tzv. zlaté střední cesty – jde o alternativu, o hledání a nalézání nové perspektivy.

Předefinování prostoru

Slabou stránkou vítězného projektu Petra Stolína a Aleny Mičkové může být, že se jedná o drobný rodinný dům, navíc stavěný svépomocí. Ale „věci, o níž běží“, je změna v posuzování hodnot architektury u obyčejných uživatelů, stavebníků – v „normální“ / obyčejné, nevýjimečné vesnici nebo městě, tak jak ho známe z každodenního života.

Vítězný projekt se snaží poukázat, že architektura nemusí být vždy o individuálně náročných materiálech a konstrukcích – že architektura, tato „poezie prostoru“, je především o zodpovědném generování prostoru v určitých, přesně specifikovaných sociálních podmínkách. Manželé Jiří a Jana Ševčíkovi přelom vstupu naší společnosti do devadesátých let definovali jako dobu, kdy mj. docházelo k radikálnímu přehodnocování zásadních prostorových souvislostí. Byli to právě architekti, kterým se hledání nových cest jejich prací dařilo (Šrámková, Píkrýl, Pleskot).

Hledání nových hodnot

Výzvy, před kterými stojíme nyní, jsou však mnohými chápány jako podstatnější a zásadnější, než byly ty na počátku devadesátých let (srov. Cílek, Tři svíce pro budoucnost, Něco se muselo stát?) – nečeká nás žádná katastrofa / apokalypsa, ale nebude to ani žádná cesta na Havaj. Proč? Žijeme v době „žní masové spotřební společnosti“ a žně jsou vždycky

časově omezené. Neměli by to být opět právě architekti, kteří se důsledně budou o takovéto nové „formátování“ snažit? Nepůjde o nic menšího než o „převedení a předvedení“ nových hodnot do architektury“ – tak jak to architekti učinili pro industriální věk?

Proto jsme si kladli otázku: Patří tento dům k těm, kteří se o něco takového pokouší?

Jak dům působí? Jednoduše, trochu provizorně, tak trochu obyčejně. Takto definované hodnocení však bývá známkou té nejvyšší kvality. Té v uvozovkách „samozřejmé“ kvality, která nás upomíná na hodnoty, které všichni „tak nějak známe“, ale jsme stále od koncentrování na ně systematicky odváděni. Oceňujeme pak další smyslové kvality – lehkost finální transparentní stěny i proměny smyslových kvalit materiálů a světla během dne, během roku – jsme pak nuceni soustředit se ne na to, co známe, že by mělo být kvalitní, ale takovouto kvalitou být překvapování.

Sociální utopie a konec „spotřebních žní“

V čem je hodnota realizace? V tom, že důsledně provedený experiment je pevně zakotvený v sociální analýze. I proto může být signálem především pro ty, kteří se k moderní architektuře zatím nedostali a vnímají ji jako drahý doplněk. Tento oceněný projekt nás může přesvědčit, kde máme nacházet vlastní těžiště kvalitní architektury, i o tom, že zpracování „sociálních utopí“ je pro otevírání nových horizontů nezbytné.

Soutěž by nám asi především měla říkat, že investovat do kvalitní architektury, urbanismu a společné péče o kvalitní vystavěné prostředí se vyplácí. Že je možné odpovídat na stále složitější sociální témata a stavebně technologická řešení „nekomplikovaně, prostěji, levněji“ – protože to jde a bude to stále více odpovídat hodnotám doby, která po výše zmíněné době „spotřebních žní“ přichází. Jistě by bylo dobré, aby se kvalitní architektura a výstavy o ní dostaly do všech sociálních skupin.

Jaké stavby bychom si přáli ocenit příště nebo za pět let?

Novou Národní knihovnu, novou filharmonickou síň v Praze, v Brně? Novou knihovnu v Ostravě? Nebo spíš množství obdobně kvalitních nápaditých staveb v obcích?

Inspiraci k zamyšlení nad prvním ročníkem této akce mi poskytl rozhovor Markéty Pražanové s doc. Ing. arch. Irenou Fialovou, která mj. říká: „Češi se obecně nejsou schopní na čemkoliv domluvit. Ve vyspělých demokraciích ... respektují odlišný názor, umí kriticky myslet, věcně argumentovat, přemýšlí o věci z různých úhlů a v souvislostech ... Když spolu nesouhlasíme (tady), tak se začneme obviňovat a hádat místo toho, abychom si sedli a začali spolu v klidu vyjednávat.“¹ Česká cena je toho důkazem. Již dvacet let zde probíhá soutěž Grand Prix Obce architektů a až v roce 2015 se představenstvo ČKA rozhodlo, že si pořídí cenu vlastní. Přitom laureáty této ceny byli většinou členové ČKA. Takže proč? Já chci taky svoji bábovičku... Důvodem je údajná nemožnost domluvy s Obcí, přesněji s jejím předsedou. Nevím, nebyl jsem u toho, ale v malé zemi dvě soutěže o nejlepší architektonický počin jsou přinejmenším zvláštní. Za takovou vznik nové ceny pokládala patrně i většina valné hromady v roce 2015, neb sice vyslovila souhlas, nicméně pouze za peníze sponzorů, bez dopadu na kasu Komory. Argumentovalo se špatnou medializací ze strany Obce, ale přesto se první ročník v TV nekonal. Možná není o co stát, včera jsem totiž sledoval přímý přenos na ČT art z vyhlásování Ceny Jindřicha Chaloupeckého a byl jsem upřímně zděšen. Je ale ještě dost času na výběr skvělého scenáristy a účinkujících, aby to nebyla katastrofa. Architektura je pro film a TV příliš sošná, a tak se musí pořádně hýbat vše kolem a to bude fuška.

Nemohu se ubránit srovnání s Miss ČR, která se jeden čas rovněž rozdvojila do České miss a Miss ČR. Netrvalo dlouho a soutěže se opět spojily v jednu, jak logika věci napovídá. Takže v čem se liší nová soutěž od Grand Prix? Má také mezinárodní evropskou porotu, ale ta sestava. Opět připomenu citaci doc. Fialové ohledně žen v porotě: „Ano, samozřejmě, naše společnost je z více než 50 % tvořena ženami. Český architektonický svět je bohužel stále ještě tvořen z 90 % muži, kteří se z důvodu své většiny a historie architektury domnívají, že jejich názory a vnímání jsou „objektivní“.“ Např. v porotě GP OA 2015 byly tři ženy z pěti členů. A to se nezmiňuji o etnické sestavě. Samý zdravý běloch a žádný nositel Pritzker Prize. Přitom poslední laureát Alejandro Aravena vzbuzuje silné pochybnosti o korektnosti výběru této Nobelovky za architekturu. Letošní Bienále v Benátkách pod jeho taktovkou pak vyvolává dojem, že se vrací doba, kdy Jaromír Krejcar ve třicátých letech 20. stol. ohodnotil vybudování kanalizace v Horní Dolní za větší počin, než byla drahá vila Tugendhat, za takové peníze mohly bydlet stovky dělníků i s rodinami.²

Nicméně z výsledků soutěže je zřejmá jednoznačná, až upjatá korektnost, sociální, ekologický pohled na architekturu s důrazem na veřejný prostor. Žádná architektonická gesta, žádná čistá architektura, ta se dnes nenosí. S takovými přístupy se v posledních ročnících můžeme setkat i na stránkách ročenek architektury, kde samolibá ješitnost pověřených jedinců úspěšně pohřbívá bohubilý původní koncept. Mimochodem rovněž oceněný akademiky ČKA. Ignorování oceněných prací v Grand Prix OA na stránkách ročenky se stalo jakousi módou, pokud ovšem oceněný náhodou nespadá do okruhu přátel a sympa-

PRVNÍ ROČNÍK ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU Karel Doležel

tizantů. Česká cena za architekturu přišla s novinou, kterou zajisté architekti/tky uvítali. Přihlášení je zadarmo a pouze v elektronické podobě. Toť kladný čin vůči GP OA a byl patrně silnou pobídkou k tak velkému počtu přihlášených.

Poněkud rozpačitě ovšem působí okolnost nominace. Práce jsou nominovány per rollam porotou na základě grafických podkladů. Tady by mě velmi zajímalo, jak toto hlasování dopadlo vůči konečným výsledkům. Nakolik se počty jednotlivých hlasů shodovaly s výsledkem, neboť zde se projevil již efekt návštěv in situ, který mohl být i značně odlišný od původní nominace. Za diskutabilní je ale možno považovat okolnost, že tyto nominované práce již nesmí v dalších ročnících kandidovat. Tím se značně zúží počet kvalitních prací pro příští ročník, které by mohly z pohledu jiné poroty být úspěšnými finalisty. Počet prací, které se autoři rozhodnou přihlásit do GP OA a do ČCA, se tak logicky začne sblížovat a výhoda pěti let u České ceny ztrácí smysl. Je tu i termínová výhoda GP OA. Zde jsou ocenění známá již v květnu, u ČCA v listopadu. Tudíž porota České ceny bude nepochybně pod jistým tlakem. Ocenit podruhé stejnou věc, nebo se spíše přiklonit k návrhu neoceněnému v GP OA? Letos tento problém neměli, neb Petr Stolín GP OA neobeslal. Přitom již v letech 1996 a 2001 na GP OA zabodoval. Zato ellement – dámy Ressoová a Maršíková – s Gahurovým prospektem slavily úspěch, byť na GP OA 2014 vyšly naprázdno.

Když člověk vidí těch 63 staveb, z nichž už jsou navždy (kromě finalistů) ztracené případy, tak to zamrzí, neb jiná porota by jistě vybrala jinou sestavu finalistů. Tady vidím problém, protože jde o skutečně pozoruhodná díla. Proto by mě zajímalo, a porota to mohla jak na nominačním, tak na finálovém večeru více zdůraznit, proč rozhodla právě takto. Jeden malý dům s přiběhem, ZEN, sofistikovaný dům v zemi s horami jako střechou ve Vrchlabí a pak již samá rekonstrukce a revitalizace ve veřejném prostoru. Dvakrát oceněný AP ateliér, jako by porota vysílala signál, že toto je to setrvalé a kvalitní na té vaší domácí scéně. Paradoxně se tak ještě mohou radovat autoři nenominovaných děl, kteří, pokud se vejdou do pěti let, mohou zkusit štěstí v příštím roce a navíc v přímém přenosu. Jinak finálový večer v den VŘSR jsem sice nenavštívil, ale ze všech stran jsem slyšel jen samou chválu. Věřím a lituji.

1 Bulletin ČKA, č. 2, 2016, s. 25–29.

2 „Ze stanoviska civilizačního pokroku jsou tato díla (vila Tugendhat) mnohem méně důležitá než rozhodnutí obecní rady v Zapadlé Lhotě o zřízení primitivní kanalizace ve vsi.“ In: Jaromír Krejcar, Hygiena bytu, Žijeme II, 1932–1933, s. 132–133.

Rozhovor s Osamu Okamura o tom, jak přiblížit architekturu veřejnosti, jak je složité vybrat dobrý příklad vítězné stavby z edukativního pohledu, jaký signál mají soutěže vysílat a také o zkušenostech z porotování a formování kritérií hodnocení staveb.

Foto: Zuzana Vajdová

KVALITA ARCHITEKTURY MŮŽE MÍT RŮZNÉ PODOBY Markéta Pražanová

V listopadu skončil první ročník České ceny za architekturu. Na co by se podle tvého názoru měl klást u soutěžních přehlídek důraz?

První ročník Ceny mě příjemně překvapil. U tohoto typu soutěže je velmi důležité motivovat autory k účasti. Neměla by chybět žádná dobrá stavba. K přihlášení takového množství děl určitě přispěla i nominace ze strany Akademie ČCA, jejíž založení je dobrý krok. Za významnou považují také dobrou medializaci děl. Ta je další přidanou hodnotou a motivací pro architektky. Soutěž může pomoci zviditelnění staveb i profese jako takové.

Podařilo se dobře složit porotu?

Myslím, že ano. Samozřejmě by šla poskládat i jinak. Porota byla pestrá, složená z předních osobností, často mezinárodně profesně oceňovaných, které se pohybují v evropském regionu. Podle mého názoru se investovat energii do zajištění špičkové poroty vyplatí. Důvěra a respekt soutěžících k porotě a jejím schopnostem odborně posuzovat práce je klíčová. Soutěžící očekávají kvalifikovanou zpětnou vazbu. Navíc zahraniční porotci předávají informace o soutěži a zajímavých českých stavbách také ve své zemi.

V zahraničí se ale o současně české architektuře ví stále málo.

Propagaci ČCA a české architektury by obecně prospělo, kdyby mohla putovat nejen po Českých centrech, ale i po dalších místech po světě. Je otázkou, zda by neměla vzniknout opravdu atraktivní výstava, která by kriticky shrnula třeba i více ročníků a nepřinesla jen panely, ale byla interaktivním, vícerozměrným zážitkem. Kvalitní výstava je opět motivací pro architektky, stejně jako je důležitá pro udržitelnost a zvyšování prestiže soutěže.

Máš zkušenosti z mnoha porot architektonických soutěží a přehlídek. V porotě soutěže CE.ZA.AR, vyhlašované Slovenskou komorou architektů, jsi zasedal v posledních letech třikrát. Čím by se dalo inspirovat?

Připadá mi prospěšné, když je členem poroty teoretik, publicista, nebo dokonce osobnost z jiného oboru. Ve slovenské ceně CE-ZA-AR se porotování vždy účastní jedna významná osobnost z oblasti kultury. Střídají se tam respektovaní filmoví režiséři, spisovatelé, hudebníci atd.

Přinášejí umělci do posuzování zajímavé podněty?

Jak moc mohou ovlivnit konečné rozhodnutí poroty?

Přítomnost umělce je vždy osvěžující. Vidí na stavbách úplně jiné věci. Jeho postřehy sice většinou nezvrátí názory odborné části poroty, ale zásadním a inspirativním způsobem obohacují architektonickou diskusi.

Českou cenu za architekturu získal rodinný dům

s ateliérem. Jaký signál tím porota vyslala veřejnosti?

Zen-Houses je skvělý příklad, jak lze stavět úsporným a chytrým způsobem. Je příležitostí, jak lidem sdělit, že architektura nemusí být exkluzivní a drahá. Vítězný projekt otevírá širokou diskusi, která by na výsledky ČCA měla veřejným způsobem navázat.

Cílem ceny je směřovat nikoliv jen dovnitř komunity architektů, ale měla by zviditelnit architekturu u nejšířší veřejnosti. Co se má veřejnost dozvědět?

Je důležité ujasnit si včas, co od soutěže očekáváme. Před zahájením hodnocení v CE-ZA-ARovi nás Slovenská komora architektů seznámila se zacílením ceny. Měli jsme vybrat něco velmi kvalitního, ale zároveň srozumitelného pro širokou veřejnost, nebýt se přemýšlet o tom, co by udělalo architektuře dobrou reklamu, a snažit se udělit ceny ve všech kategoriích, přestože se třeba v daném ročníku nepřihlásí dostatečné množství reprezentativních staveb. Signál směrem k veřejnosti může být i sdělení, že „právě toto se stává“. Informace, že v dané kategorii nebylo moc z čeho vybírat, by soutěž spíše poškodila. Zacílení je zde nutné i proto, že na Slovensku existují tři architektonické ceny – Cena Dušana Jurkoviče, ARCH a CE-ZA-AR.

Je vítězný projekt Zen-Houses pro veřejnost srozumitelný?

Zase uvedu příklad ze Slovenska, kde jsme se při porotování setkali s citlivou rekonstrukcí vesnické chaloupky. Jednalo se spíše o takové jemné očištění, odstranění prvků, které se v průběhu času nabalily. Jak takovou stavbu prezentovat veřejnosti, když takový zásah na fotkách nevypadá vůbec působivě? Na podobný problém můžeme narážet u Zen-Houses. Veřejnost se může ptát, kde je ta „Architektura“?

Znamená to, že vítěz nebyl s ohledem na cíl ceny vybrán dobře?

To v žádném případě. Architekti by neměli rezignovat na neustálé vysvětlování, že architektura může mít odlišné tváře a podoby a že kvalita se projevuje různě. Je pravdou, že např. v Mies van der Rohe Award bývají sice mezi finalisty i experimentálnější drobnější stavby, jako je Zen-Houses, ale hlavní cena většinou putuje významné veřejné kulturní stavbě. Spíše než se zabývat otázkou typu stavby, jejíž styl je mi velmi sympatický, ptal bych se, zda soukromý rodinný dům, jehož investorem je navíc sám architekt, je dobrým příkladem z edukativního pohledu. Neříkáme tím možná něco negativního? Třeba že se u nás asi nestaví dost kvalitních staveb z veřejných prostředků? Nedílnou součástí vzniku architektury je také přítomnost dialogu mezi klientem a architektem. Tato rovina zde chybí, stejně jako zde chybí možnost navštívit a užívat stavbu širší skupinou lidí a šířit tak povědomí o kvalitní architektuře. Rodinný dům s ateliérem pana architekta navštíví jen pozvaní zájemci a dopad na veřejnost, zážitek a prožitek z architektury je omezený.

Jak se dá co nejobektivněji vybrat vítěz ze 475 přihlášených staveb?

Považuji za logičtější a vhodnější, kdyby měli porotci možnost se sejít a společně diskutovat nad panely. Vybírat v prvním kole samostatně a navíc jen na základě digitálních podkladů a vytištěných A3 není z mnoha důvodů ideální. Možnost přinášet v diskusi rozdílné argumenty je velmi cenná. Úhel pohledu a kritéria hodnocení se formují při diskusi – společenský dopad, psychologické působení, opakovatelnost

Ing. arch. MgA.
Osamu Okamura
(* 1973)

Vystudoval Fakultu architektury ČVUT v Praze a Akademii výtvarných umění, obor konceptuální tvorba. Působil řadu let jako šéfredaktor časopisu ERA21, s nímž spolupracuje dodnes. Je programovým ředitelem festivalu a konference pro obyvatelnější města reSITE, pedagogem na vysoké architektonické škole ARCHIP, členem správní rady Nadace české architektury a pracuje v Komisi pro územní rozvoj, architekturu a veřejný prostor Rady MČ Prahy 7.

nost řešení, inspirace pro další stavění atd. Ale zorganizovat zasedání poroty nad takovým množstvím panelů je také neskutečně náročné. A pokud se předpokládá, že i v budoucnu bude možné přihlásit stavby za pětileté období, tak je to pro porotce opravdu těžká práce. I když bude určitě zajímavé sledovat různý přístup jednotlivých porot.

Jak hodnotíš průběh galavečera?

Vyhlášení výsledků byla inspirativní podívaná. Jen medailony staveb byly velmi krátké a příliš umělecké na to, aby z nich bylo možné vyzorovat podstatu staveb. Vizualně byly shoty zajímavé, ale animace neodpovídala logice staveb a spíše je znejasňovala. Na Slovensku se podařilo natočit krátké filmové minimedailony staveb, které umožňují udělat si prostorovou, dynamickou představu o fungování domu. Soutěž je o domech, takže je škoda, když se na slavnostním vyhlášení objeví spousta akrobatických představení, byť velmi zajímavých, postavených na prostorové hře, na úkor kterých domy přišly trochu zkrátka.

A teď z jiného soudku. Přípravy příštího ročníku festivalu a konference pro obyvatelnější města reSITE, jehož jsi programovým ředitelem, už jsou v plném proudu. Jakému tématu bude reSITE věnován a na koho se můžeme těšit?

reSITE2017 se zaměří na to, co není vidět. Zdá se to být trochu architektonický paradox. Fascinuje nás anatomie měst, jak města fungují, jak se jejich technická infrastruktura promítá do organizace prostoru. Budeme se ptát, co všechno dělá město funkčním, přestože to na první pohled nevidíme. A nejsou to jen nákladné, převážně pod zemí vedené inženýrské sítě, ale i složité technologické stavby nebo dopravní infrastruktura. Zajímá nás i jejich vztah k člověku a ke krajině. A samozřejmě k městské ekonomice a veřejnému prostoru. Zvláštní diskuse bude věnována možným rolím soukromého kapitálu ve veřejné infrastruktuře měst, jejich výhodám i nevýhodám. Představíme opět ta nejlepší a nejinovativnější řešení z celého světa a již od konce léta jednáme, jak je u reSITE zvykem, i se světovými architektonickými špičkami – a tentokrát míříme hodně vysoko, zatím nebudu prozrazovat více.¹

¹ reSITE 2017: In/visible City se uskuteční 22.–23. června 2017 ve Foru Karlín v Praze. Registrace byla zahájena, během prosince 2 vstupenky za cenu 1. www.reSITE.cz

7. listopadu byly sice předány ceny v rámci prvního ročníku České ceny za architekturu, ale akce propagující oceněné architektky a jejich díla probíhají i po vyhlášení výsledků! Důkazem je příjemná akce, která se uskutečnila na sklonku listopadu v liberecké Kinokavárně Varšava, v jednom z nominovaných děl. Prezentovány byly stavby z Libereckého a Královéhradeckého kraje. Ty si účastníci akce mohli prohlédnout na vystavených panelech, v katalogu ceny i na projekcích. Neformální setkání do kinokavárny přilákalo jak architektky a studenty liberecké Fakulty architektury, tak zvědavou veřejnost.

Foto: Tereza Michalová

OZVĚNY ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU V LIBERCI Zuzana Hošková

Na setkání vystoupili držitelé Hlavní ceny za ateliér a dům Zen-Houses architekti Petr Stolín a Alena Mičeková, kteří ze strany kolegů architektů několikrát sklídili hlasitý potlesk. Sami autoři se hlásí k odkazu „punkové“ architektury, která jim byla dána do vínku mimo jiné i výstavou Punk v architektuře, kterou před dvěma lety uskutečnila Galerie Jaroslava Fragnera. Překonávání běžných hranic u Zen-Houses ocenila ve své závěrečné zprávě také mezinárodní porota. Zcela zásadní charakteristikou projektu je rovněž ekonomická nenáročnost a variabilita, která dokáže vyhovět téměř každému uživateli.

Architekti Jiří Žid a Ondřej Pleštil ze spolku Zachraňme kino Varšava svůj příspěvek pojali interaktivně a přítomné hosty provedli rekonstrukcí prostor nejen kavárny, ale i kina. Jeho sál aktuálně slouží ke kulturním účelům, nejčastěji koncertům a divadelním představením. Prostory, které mladí architekti a další dobrovolníci ze spolku oživil, hostí až 150 akcí za rok a významnou měrou se tak podílejí na utváření libereckého kulturního života.

Architekt Jiří Jandourek, který společně s architektem Vladimírem Baldou stojí za rekonstrukcí náměstí ve Frýdlantu, zhodnotil spolupráci s veřejnými zadavateli, která v tomto případě započala vítězstvím v architektonické soutěži. Přestože se jedná o jednu z nejvíce ceněných rekonstrukcí náměstí (v České ceně za architekturu 2016 se dostala do užšího okruhu 63 nominací), z vedení města se nyní ozývají hlasy, zda by se náměstí nemělo ubírat jiným směrem. Za jeden z velkých úspěchů přitom architekt Jandourek považuje, že se v blízkosti náměstí podařilo výrazně omezit automobilovou dopravu. Velkým problémem při veřejných investicích do architektury se tak ukazuje nedostatečná kontinuita ve vedení města a malý respekt k práci odborníků z řad architektů a urbanistů.

Čtvrtým projektem, který za Studio Raketoplán představil Pavel Nalezený, byla stodola v Benešově u Semil. Architekt popsal složitou fázi rekonstrukce, která vznikala z velké části svépomocí, a zmínil velkou sounáležitost stavby jak s okolím, tak s místními obyvateli, kteří zdařilou rekonstrukci přijali za svou. A právě díky velkému respektu k původnímu stavu a idylickému horskému prostředí, ve kterém se stavba nachází, se stodola Benešov stala jedním z 63 děl nominovaných na Českou cenu za architekturu 2016.

Na soutěžních panelech Liberecký kraj dále reprezentovala rekonstrukce Městských lázní na galerijní objekt (SIAL architekti a inženýři). Královéhradecký kraj byl zastoupen třemi díly: Krkonošským centrem environmentálního vzdělávání ve Vrchlabí (Petr Hájek Architekti), Nízkoenergetickým domem Zilvar v Lodíně (ASGK Design) a Šatnami Wikov v Hronově (IXA).

19 VÝSLEDKŮ
8 PROBÍHAJÍCÍCH
5 PŘIPRAVOVANÝCH

REKONSTRUKCE A DOSTAVBA BUDOV FILOZOFICKÉ FAKULTY UK, OPLETALOVA 47 A 48 V PRAZE

Dvoufázová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze

Sekretář soutěže

Markéta Kohoutová

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu rekonstrukce a dostavby dvou klasicistních budov Filozofické fakulty UK v Pražské památkové rezervaci (jedna z budov je kulturní památkou). Využitím nových objektů by mělo dojít k částečnému vykrýtlí dlouhodobého deficitu v oblasti prostorového i materiálního vybavení zejména pro badatelské a výzkumné účely. Předpokládané stavební náklady jsou 240 mil. Kč bez DPH.

Termín konání soutěže

14. 4. 2016–1. 8. 2016

Porota

Pavel Sládek, Simona Dočkalová, Filip Malý, Jan Šépka, Zdeňka Vydrová, Aleš Burian, Jiří Opočenský; náhradníci Jakub Jirsa, Samuel Zajíček, Tomáš Bezpalec

Počet odevzdaných návrhů

12

Ceny a odměny celkem

1670 tis. Kč

1. cena (600 tis. Kč)

Tomáš Bílek, Václav Škarda, spolupráce Miloš Hlaváček, Lukáš Houser

Celkové architektonické řešení návrhu považuje porota za kultivované a nové zásahy za odůvodněné.

Nejsilnějším prvkem návrhu je řešení parteru, zastřešení části dvora a vytvoření otevřeného komunikačního prostoru. Vhodné je spojení do knihovni části. Členitý prostor knihovny nabízí rozmanitý charakter pracovního prostředí. Pozitivně je vnímána otevřenost parteru veřejným funkcím. Návrh vytváří dvě hlavní centra budovy pro různé společenské využití – setkání a komunikace v parteru a akademické události ve střešním sále. Velkým kladem návrhu je dispoziční variabilita, která umožní v budoucnu reflektovat měnící se potřeby fakulty.

2. cena nebyla udělena

3. cena (400 tis. Kč)

Jonáš Krýzl, Jan Novotný, Martina Buřičová, Štěpán Kubíček

1. zvýšená odměna (300 tis. Kč)

Martin Prokš, Marek Přikryl, Martin Kalhous

2. zvýšená odměna (170 tis. Kč)

ABM architekti, s. r. o. / Filip Fišer, Michaela Turková, Petr Bouřil, Pavel Suchý

Odměna (100 tis. Kč)

G.L.A. Architekti, s. r. o., a AED project, a. s. / Aleš Marek, Vlastimil Vagaday

Odměna (100 tis. Kč)

Soutěž Opletalova uni / Jiří Kučera, Tomáš Legner, Markéta Zdebská, Michal Volf – Kvalitář, s. r. o., Marek Habr

Více informací

www.opletalova-soutez.cz/vysledky-souteze

ŠANCE PRO VNITROBLOK V PLZNI NA BORECH

Jednofázová vyzvaná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Plzeň zastoupené Městským
obvodem Plzeň 3

Sekretář soutěže

Marek Sivák, Pěstuj prostor, z. s.

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu na řešení proměny vnitrobloku mezi ulicemi Majerova, Raisova, Dvořákova a Politických vězňů v Plzni na Borech. Vnitroblok měl být řešen jako volná plocha určená pro odpočinek, sportovní a volnočasové aktivity místních obyvatel i příležitostných návštěvníků z okolí a zároveň pro dopravní obsluhu vnitrobloku.

Termín konání soutěže

1. 6. 2016–18. 7. 2016

Porota

Zuzana Froňková, Petr Lešek, Karla Kuplíková; náhradníci Petr Matoušek, Jaromír Veselák

Počet odevzdaných návrhů

3

Ceny a odměny celkem

75 tis. Kč

1. cena (25 tis. Kč)

RUSINA FREI ARCHITEKTI

Návrh přináší nejsrozumitelnější koncept, který plně vytěžuje klady území a zohledňuje jeho limity. Nastavuje jasná pravidla – nosným prvkem je víceúčelový „okruh“ (sportovní, herní, pojízdný...). Vně okruhu je místo pro auta a soukromé předzahrádky, uvnitř pro společnou relaxaci a hry. Soutěžící jednotlivé prostory a funkce přehledně a účelně situují, čímž zároveň vhodně odpovídají na problematiku využití stávajících soukromých pozemků. Přestože návrh postrádá podrobnější krajinářské řešení, patřičně pracuje s umístěním funkcí ve vztahu k oslunění pozemku. (kráceno redakcí)

2. cena (25 tis. Kč)

SPORADICAL

3. cena (25 tis. Kč)

LAND05

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/sance-pro-vnit-roblok-v-plzni-na-borech

PŘESTAVBA AUTOBUSOVÉHO NÁDRAŽÍ V Kladně

Dvoufázová veřejná projektová urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Kladno

Sekretář soutěže

Anna Anděrová

Předmět soutěže

Urbanistický a architektonický návrh přestavby území stávajícího autobusového nádraží v Kladně. Cílem přestavby území nádraží je v 1. etapě zbudování moderního multimodálního terminálu městské a dálkové dopravy v souvislosti s chystanou revitalizací pěší zóny v centru města a budoucím rozvojem brownfieldů v bývalé Vojtěšské huti. V 2. etapě budou doplněny další objekty s různou náplní.

Termín konání soutěže

12. 4. 2016–9. 8. 2016

Porota

František Müller, Ondřej Rys, Jan Jehlík, Tomáš Ctibor, Jan Špilar, Sylva Matějková, Jan Pustějovský; náhradníci Milan Volf, Zdeněk Slepíčka, Kristina Ullmanová, Petr Urbánek, Václav Brejška

Počet odevzdaných návrhů

6

Ceny a odměny celkem

675 tis. Kč

2. cena (260 tis. Kč)

CUBOID ARCHITEKTI, s. r. o.

Návrh potvrdil kvality urbanistické koncepce, zachovává základní principy z 1. kola. Kvalitním způsobem rozvíjí charakteristickou urbanistickou strukturu města. Připomíná tak i historický obraz řešeného území. Zpracovatel vhodným způsobem zohlednil požadavky Upřesňujících podmínek z 1. kola, zejména úpravy prodejny Lidl. V rámci těchto úprav však došlo ke zhoršení kvality dětského hřiště a úpravy bezbariérového přístupu. Návrh nereagoval na doporučení Upřesňujících podmínek z 1. kola prověřit „napojení terminálu na síť komunikací v dalším bodě“. Z hlediska provozu by bylo vhodné koncipovat autobusové nádraží jako průjezdné. Urbanistický návrh toto řešení přitom umožňuje. Problematická je organizace výstupu cestujících. Návrh reagoval na doporučení Upřesňujících podmínek z 1. kola na vyšší využití potenciálu území z pohledu vložených investičních prostředků.

2. cena (260 tis. Kč)

Ing. arch. Kamil Zezula

Návrh potvrdil kvality provozního řešení, zachovává základní principy z 1. kola soutěže. Jedná se o stan-

dardní pragmatické urbanistické řešení. Zpracovatel vhodným způsobem zohlednil požadavky Upřesňujících podmínek z 1. kola, zejména úpravy vjezdu na parkoviště Lidlu. Porota kladně hodnotila ověření možnosti založení nové ulice a její plnohodnotné využití. Nicméně stále zůstává otevřená otázka možného přímého napojení autobusového nádraží na nově vytvořenou ulici. Obousměrné napojení autobusového nádraží z ulice Dr. Vrbenského vyvolává nevhodné zatížení na souvisejících dopravních uzlech a komunikacích v historickém centru, a to přesto, že návrh vhodně reflektoval připomínky k linkovému vedení z 1. kola soutěže.

3. cena (155 tis. Kč)

David Pavlišta

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/prestavba-autobusoveho-nadrazi-v-kladne

NÁMĚSTÍ A PŘILEHLÉ ULICE VE VELKÉM MEZIŘÍČÍ

Jednofázová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Město Velké Meziříčí

Sekretář soutěže

Petr Velička

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu řešení náměstí a přilehlých ulic Radnická, Vrchovecká, Komenského, Kostelní, U Bašty ve Velkém Meziříčí.

Termín konání soutěže

7. 4. 2016–24. 6. 2016

Porota

Radovan Necid, Josef Komínek, Olga Čermáková, Tomáš Jiránek, Ladislav Kuba, Vladimír Sitta, David Vávra; náhradníci David Babák, Miroslav Jágrík, Antonín Kozina, Karel Lancman, Jiří Michlíček, Marie Ripperová, Stanislav Rosa, Vincenc Závíška, Eva Uchytlová, Petr Smítal

Počet odevzdaných návrhů

16

Ceny a odměny celkem

450 tis. Kč

1. cena (150 tis. Kč)

Linda Boušková, Filip Musálek, David Mikulášek
Návrh kultivovanou formou bez okázalých gest reaguje na historický kontext náměstí. S prostorem zachází citlivě, s až překvapivou samozřejmostí. Tento přístup ponechává prostoru žádoucí funkční flexibilitu. Jako jeden z mála návrhů se autor zamýšlí nad osudem stromů v delším časovém horizontu. Se stromy zachází jako s neoddělitelnou součástí paměti místa. Návrh je důkazem toho, že veřejný prostor nepotřebuje být svázán korzetem permanentních prvků včetně mobiliáře, aby si uchoval svůj občanský rozměr. Grafická kultivovanost návrhu má ale i stinné stránky. Není pochyb, že návrh oslovil téměř bezvýhradně porotu, ale bude tomu tak i s veřejnou prezentací? Kriticky je hodnocena terénní manipulace v předradničním prostoru. Vnášení nových překážek pro volný pohyb chodců, kterým nové schody bezpochyby jsou, považuje porota za zbytečné, a to i navzdory zkvalitnění vchodu do radnice. Porota oceňuje předpokládanou recyklaci materiálu stávající dlažby k novému využití. K uvážení je navržena velikost plochy velkoformátové dlažby v prostoru před radnicí a její jednotný modul. Inspirativní je zacházení se světelnou scénou. Porota doporučuje zvýšit počet parkovacích míst uvnitř náměstí a umožnit omezený průjezd sdíleného prostoru. Optimalizace počtu parkovacích míst musí být předmětem další etapy projednávání návrhu. Porota doporučuje omezit velikost plochy velkoformátové dlažby v prostoru před radnicí a její jednotný modul. Pro potřeby veřejné výstavy porota doporučuje vypracovat perspektivu, která jasnou a veřejností srozumitelnou formou prezentuje hlavní myšlenky návrhu.

2. cena (120 tis. Kč)

MCA Atelier, s. r. o. / Radek Novotný, Miroslav Cikán

3. cena (100 tis. Kč)

Tomáš Kopecký, Richard Ott, Anita Prokešová, spolupráce Lucie Kadrmanová Chytlová

Odměna (20 tis. Kč)

Lenka Hlavatá, Josef Hlavatý

Odměna (20 tis. Kč)

Eva Pyková, Alexandr Kotačka

Odměna (10 tis. Kč)

Iva Křikavová

Odměna (10 tis. Kč)

David Balajka, Marek Macejko, Vojtěch Kratochvíl

Odměna (10 tis. Kč)

Michal Říha, Martin Špičák, Kateřina Frejlichová

Odměna (10 tis. Kč)

Jaromír Sedlák, Dagmar Žáková, Václav Prchal, Petr Uhlíř

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/rekonstrukce-namesti-a-prilehlych-ulic-radnicka-vrchovecka-komenskeho-a-kostelni-ve-velkem-mezirici

MULTIFUNKČNÍ OBJEKT – NÁMĚSTÍ SVOBODY JANSKÉ LÁZNĚ

Jednofázová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Město Janské Lázně

Sekretář soutěže

Petr Straka

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu na Multifunkční objekt – náměstí Svobody Janské Lázně v místě stávajícího objektu. Součástí stavebního programu je rekonstrukce stávajících prostor pro účely veřejného WC, nástavba prostoru čekárny, bezbariérový přístup do prostoru čekárny i veřejného WC.

Termín konání soutěže

10. 6. 2016–15. 8. 2016

Porota

Jiří Hradecký, Rudolf Bubla, Pavel Tomek, Vladimír Smilnický, Georgi Kirjakovský; náhradníci Pavel Kout, Jiří Vorel, Martin Misík, Karel Plocek

Počet odevzdaných návrhů

14

Ceny a odměny celkem

50 tis. Kč

1. cena (25 tis. Kč)

Svatopluk Sládeček

Porota hodnotí na tomto návrhu splnění představy o architektonicky nadčasovém a funkčním řešení daného prostoru s návazností na okolní zástavbu – Návrh plní s přesahem požadované funkce (informační tabule) – Porota oceňuje dispoziční řešení s WC pro imobilní občany v 1.NP, které je uživatelsky přívětivé, nevyžaduje realizaci výtahu a je jednoduché na údržbu v celoročním provozu – Porota ocenila vysokou výtvarnou úroveň návrhu, propracované dispoziční řešení a výborně použité materiály. Navržený objekt může skvěle plnit požadovanou funkci. – Bez výtahu – Návrh respektuje umístění v centru města, nemá ambice stát se dominantou lázeňského veřejného prostoru. Porota nemá pochybností o realizaci v rámci stanoveného rozpočtu.

2. cena (15 tis. Kč)

Peter Mosio

3. cena (10 tis. Kč)

Vladimír Nekola

4. cena

Vladimír Šenberger

5. cena

Ondřej Tuček

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/multifunkcni-objekt-verejne-infrastruktury-2013-namesti-svobody-janske-lazne

KULTURNĚ-SPOLEČENSKÉ CENTRUM VČETNĚ GARÁŽÍ A ÚŘADU MČMB BRNO- KOHOUTOVICE

Jednofázová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Brno, Městská část Brno-Kohoutovice

Sekretář soutěže

Aleš Varmuža

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu budovy kulturně-spoločenského centra, úřadu MČMB Brno-Kohoutovice, včetně garáží a okolí. Cílem soutěže bylo získání architektonicky kvalitního, trvale udržitelného a provozně úsporného návrhu jako prvního kroku vedoucího k realizaci budovy, která vhodně doplní prostor Libušiny třídy a napomůže k postupnému dotváření veřejného prostoru tak, aby jeho charakter odpovídal svému názvu.

Termín konání soutěže

22. 4. 2016–21. 6. 2016

Porota

Petr Šafařík, Alena Skácelová, Jakub Kynčl, Pavel Rada, Adam Halíř; náhradníci Petr Hruška, Karel Aujeský, Tomáš Dvořák

Počet odevzdaných návrhů

6

Ceny a odměny celkem

200 tis. Kč

1. cena (180 tis. Kč)

Pelčák a partner, s. r. o. / Petr Pelčák, spolupráce
Jan Kozák, Lenka Luptáková, Tereza Valošková,
Petr Uhrín a David Vahala, Jan Sochor

Kvalita celkového řešení umístění stavby v území (řešení širších urbanistických souvislostí) – návrh se nejlépe vypořádal s limitem zastavěné plochy a jejím umístěním v území ve vazbě na řešení širších urbanistických souvislostí včetně dodržení regulativů daných územním plánem. Komplexní architektonická kvalita návrhu – návrh má nezpochybnitelnou architektonickou kvalitu, jeho výraz odpovídá soudobým požadavkům kladeným na tento typ instituce – civilnost, otevřenost, rovnost, ale současně i důstojnost. Míra splnění požadavků stavebního programu – návrh nejlépe naplnil požadavky stavebního programu optimálním poměrem užitých ploch ve vztahu k investičním nákladům, nejlépe si poradil při sdružování a slučování různých funkcí, aniž by ubral na provozuschopnosti a funkčnosti domu jako celku. Hospodárnost a ekonomická (finanční) přiměřenost zvoleného řešení – při dodržení doporučeného finančního limitu zachovává objekt veškeré požadavky na kvalitní a hospodárné řešení. Těto hospodárnosti je dosaženo díky kompaktnímu hmotovému konceptu. Zvláštní požadavky na stavbu, a to zejména konstrukční, materiálové, technologické a provozní – návrh je konstrukčně a materiálově čitelný, nepoužívá nestandardní technologie a konstrukce. Z tohoto hlediska je pro vyhlášovatele návrh realizovatelný a použitelný a lze očekávat úsporu v provozních nákladech a dodržení investičních nákladů.

Zvláštní odměna (20 tis. Kč)

Ivan Ruller, spolupráce Miroslav Korbička, Miloš
Trenz a Vlastislav Novák

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/kulturne-spolence-ske-centrum-vc-garazi-a-umcmb-brno-kohoutovice

OBNOVA JIRÁSKOVA NÁMĚSTÍ A KLÁŠTERNÍ ZAHRADY V PLZNI

Dvoufázová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Nadace Proměny Karla Komárka

Sekretář soutěže

Karla Kupilíková

Předmět soutěže

Návrh kompletní revitalizace historického centra plzeňských čtvrtí Petrohrad a Slovany – Jiráskova náměstí – a to včetně veřejnosti nově zpřístupňovaných areálů Klášterní zahrady a TJ Sokol Plzeň V. Místo by mělo nabídnout odpovídající kvalitu pro všechny generace a typy uživatelů.

Termín konání soutěže

14. 4. 2016–15. 9. 2016

Porota

Antonín Novák, Jaroslav Holler, Jitka Přerovská, Petr
Domanický, Pavel Nasadil, Martin Rusina, Štěpán
Špoula, Ondřej Fous, Adam Gebrian

Počet odevzdaných návrhů

5

Ceny a odměny celkem

325 tis. Kč

2. cena (125 tis. Kč)

Zábran Nová architekti

Ve 2. kole soutěže se koncepce návrhu rozměnila a nedošlo k propojení všech důležitých složek urbanismu v kvalitní integrovaný návrh. Největší společenská aktivita je soustředěna do prostoru bývalé točny a je de facto vyloučena z prostoru před klášterem, což je v rozporu s požadavky vzešlymi ze spolupráce s veřejností a s doporučeními poroty. Kladný posun návrhu je ve zpracování klášterní zahrady, v porozumění její intimní atmosféře a k historickému odkazu. Umístění kavárny se souvisejícími aktivitami je funkčně vyvážené, oslabují však terénní zlomy a diskutabilní průleh. Řešení pěších cest s trojúhelníkovou plochou a průlehem je neadekvátní a zasluží přepracovat. Dopravní řešení: Kladně lze hodnotit řešení prostoru před klášterem, ideový návrh na parkovací dům před bytovým domem v Plzeňské ulici a návrh na prodlouženou Hlavanovu ulici. (kráceno redakcí)

2. cena (125 tis. Kč)

Ting, s. r. o.

Ve 2. kole soutěže došlo k oslabení hlavní koncepce návrhu, tj. příčného členění území jakožto nosného prvku organizace jednotlivých prostorů a funkcí, s výjimkou předprostoru kláštera. Zatímco návrh

správně definuje plochu před klášterem jako těžiště společenských aktivit v území, navržená velikost zadlážděné plochy je proporcčně neadekvátní vůči celému náměstí. Předprostor před školou je hodnocen pozitivně. Řešení točny zohledňuje požadavky veřejnosti, nepřináší však žádné nové kvality. Zajímavý je návrh hřiště na střeše garáží před obytným domem v Plzenecké ulici. Slabší stránkou je návrh na jednosměrný provoz cyklistů kolem náměstí. Pro symbiózu motorových vozidel a cyklistů není vhodné používat na straně protisměrného pohybu cyklistů šikmá nebo kolmá parkovací stání. Pozitivně lze vnímat komunikovaný akcent participace obyvatelstva. (kráceno redakcí)

3. cena (75 tis. Kč)

JV PROJEKT VH, s. r. o.

Více informací

cena-nadace-promeny-2016.nadace-promeny.cz

MODULÁRNÍ FILHARMONIE – IDEOVÝ NÁVRH VÍCEÚČELOVÉ BUDOVY JIHOČESKÉ FILHARMONIE V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

8. ročník dvoufázové veřejné architektonické soutěže MODULARCH pro vysokoškolské studenty architektonických oborů a pro mladé absolventy

Vyhlašovatel

KOMA MODULAR, s. r. o.

Sekretář soutěže

artEcho, s. r. o.

Předmět soutěže

Ideový architektonický návrh budovy Jihočeské komorní filharmonie v Českých Budějovicích.

Termín konání soutěže

22. 3. 2016–30. 5. 2016

Porota

Martin Hart, Otakar Svoboda, Jan Němec, Caroline Bijvoet, Joseph di Pasquale, Václav Hudeček, Petr Šíkola, Marcel Růžička, Radek Vopalecký; náhradníci Ladislav Slámečka, Michal Křištof

Počet odevzdaných návrhů

30

Ceny a odměny celkem

135 tis. Kč

1. cena (67 500 Kč)

Rodrigo Vargas, student, Escuela de Arquitectura, Universidad de Santiago de Chile
Projekt vychází z pozoruhodného historického rozvržením plánu města. Projekt byl velmi dobře prezentován a jasně oddělil hlavní jádro vlastního sálu od vedlejších prostor a zázemí. Porota oceňuje nejen tuto separaci, ale také způsob, jakým obě části chytře pracují s modulární architekturou. Budova včetně svých vedlejších prostor odkazuje svým tvarem na historické městské hradby a může být snadno modifikována s ohledem na budoucí potřeby a nároky například připojováním dalších modulů.

2. cena (40 500 Kč)

Martin Kůs a Pavel Čučka, studenti Fakulty architektury VUT v Brně

3. cena (27 000 Kč)

Tomáš Jelínek, student, Fakulta stavební, ČVUT v Praze

Čestné uznání za architekturu

Saina Shayanjoo, Navid Jamali, Roozbeh Ghanbarzadeh a Yasmin Tajik, studenti Íránské univerzity v Teheránu

Čestné uznání za estetiku modulárního řešení

Anna Moskwa, Michał Motyl a Kamila Kowal, studenti architektury Polytechniky v Poznani

Čestné uznání za originální urbanistický koncept

Haruka Matsui, student univerzity Waseda

Více informací

www.modularch.cz

SOKEC – SPOLEČENSKO- KULTURNÍ CENTRUM

Jednofázová veřejná projektová architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Obec Hrušovany u Brna

Sekretář soutěže

Táňa Sojáková

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu společensko-kulturního centra SOKEC na místě historického areálu hrušovanské sokolovny. Návrh jeho prostoroového, provozního a funkčního uspořádání, který kromě řešení vlastního objektu zahrnuje i úpravy souvisejícího areálu a případně i navazujícího veřejného prostoru.

Termín konání soutěže

9. 5. 2016–30. 9. 2016

Porota

Miroslav Rožnovský, Dušan Knoflíček, Dalibor Borák, Ján Stempel, Adam Gebrian; náhradníci Pavel Kadlec, Pavla Dratvová, Marek Štěpán, Markéta Veselá

Počet odevzdaných návrhů

32

Ceny a odměny celkem

500 tis. Kč

PARK ZA PIVOVAREM – VYSOKÉ MÝTO

Jednofázová veřejná architektonicko-
-krajinařská projektová soutěž

Vyhlašovatel

Město Vysoké Mýto

Sekretář soutěže

Pavel Kubeš

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-krajinařského návrhu řešení využití pozemků v areálu bývalého pivovaru, při respektování zamýšleného účelu – vybudování městského parku s převažujícím klidovým využitím pro pobyt a relaxaci v zeleni.

Termín konání soutěže

20. 7. 2016–14. 10. 2016

Porota

Milan Košař, František Jiraský, Alois Nový, Vlasta Poláčková, Jan Mužik; náhradníci Martin Krejza, Vladimír Mackovič

Počet odevzdaných návrhů

2

Ceny a odměny celkem

60 tis. Kč

1. cena (270 tis. Kč)

Jonáš Krýzl, Štěpán Kubíček, Jan Novotný,
Martina Buřičová

Jedná se o objekt, který soustřeďuje provozy do jedné hmoty. Porota oceňuje, že vstupní průčelí mírně od-sazuje parter, uliční čáru drží hmota budovy v patře. Po diskusi se zadavatelem porota doporučuje odsadit objekt na západní straně pozemku více k hraně pozemku u ulice Havlíčkova, čímž by se zvětšila volná plocha zahrady pro konání akcí. Diskutovány byly rovněž výškové návaznosti hmoty patra na okolní budovy. Porota považuje za vhodné umístění příjezdu k obecnímu úřadu k severní hraně zahrady. Nutno prověřit řešení vjezdu do dvora k obecnímu úřadu. Dispozice pracuje s vrstvením prostor (sál – restaurace – pergola – zahrada), které na sebe navazují rovnoběžně s ulicí. Porota ocenila vytvoření důstojného dvoupodlažního sálu. Interiér je velmi kultivovaně řešen a vyjadřuje svou společenskou funkci. Skutečnost, že v 1.NP na něj navazuje restaurace propojující sál se zahradou, byla rovněž oceňována. Diskutována byla možnost zmenšit hloubku restaurace tak, aby mohla být bezpečně zachována lípa stojící u budovy. Porota ocenila návaznost malého sálu na obecní úřad.

2. cena (140 tis. Kč)

Ivan Ruller

3. cena (60 tis. Kč)

Markéta Mráčková, Barbora Šimonová, Martin Neruda

Odměna (10 tis. Kč)

Martin Prokš, Marek Přikryl

Odměna (10 tis. Kč)

Tereza Kupková, Ondřej Kuptík, Lucie Němcová,
Pavel Šefl

Odměna (10 tis. Kč)

Petr Čáslava, Roman Čerbák, Tomáš Doležal,
Martin Klenovský, Ivan Palacký

Více informací

[www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/sokec-2013-spo-
lecensko-kulturni-centrum](http://www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/sokec-2013-spo-
lecensko-kulturni-centrum)

2. cena (40 tis. Kč)

Lucie Baldová, Vladimír Balda, spolupráce
Quang Vu Dinh

Návrh vykazuje jasný koncept, postavený na kontrastu geometrických a organických tvarů, při zřejmé vazbě na širší urbanistický kontext. V návrhu je patrná jasná hierarchie ploch – náměstí a přírodního okolí. Jednoznačně se jedná o park městského charakteru s kompozicí založenou na přímé vazbě dvou souběžných os, navazujících na ulici Školní a Zedníčkovu. Porota ocenila nápaditý návrh objektu hygienického vybavení včetně využití akumulace dešťových vod pro vodní prvek. Sporná se jeví separace volných ploch a centrální části vedením cyklistické trasy po obou stranách. Záporům návrhu je likvidace perspektivní vzrostlé zeleně a celkově nedotažený důraz na zeleň obecně. Diskutabilní je také dimenze centrální části parteru.

3. cena (20 tis. Kč)

Jakub Med, Johana Šimčíková, Petr Kordovský

Více informací

[www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/park-za-pivova-
rem-vysoke-muto](http://www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/park-za-pivova-
rem-vysoke-muto)

REVITALIZACE PRAŽSKÉ ULICE V KOLÍNĚ

Jednofázová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Město Kolín

Sekretář soutěže

Václav Horák

Předmět soutěže

Zpracování úpravy Pražské ulice v úseku od křižovatky s ulicí Jaselskou ke křižovatce s ulicí náměstí Republiky a části ulice Sluneční a ulice Štítarské. Vyhlašovatel plánuje v budoucnu (horizontu dvou let) na tuto soutěž navázat a vyhlásit architektonicko-urbanistickou soutěž o návrh na navazující ulici Politických vězňů.

Termín konání soutěže

20. 6. 2016–16. 9. 2016

Porota

Vít Rakušan, Martin Tichý, Ondřej Tuček, Martin Hilpert, Vladimír Sitta; náhradníci Michael Kašpar, Martin Beránek, Vít Podráský

Počet odevzdaných návrhů

9

Ceny a odměny celkem

220 tis. Kč

1. cena (120 tis. Kč)

Lenka Hlavatá, Josef Hlavatý

Kultivovaný návrh, který porotu zaujal svou adekvátností, komplexností i přesvědčivou prezentací. Porota hodnotí kladně prostorové uspořádání s obnovením historické stopy Sluneční ulice a scelení navazujícího veřejného prostranství v jednu kompaktní plochu. Navržená mlatová plocha se sakurami vytváří jednoduchými výrazovými prostředky dostatečně atraktivní a příjemný prostor. Zvlášť vítáme umístění sochy. Zdařile je řešen i plácek na nároží s ulicí Kmochova. Celkově vhodně zvolené materiály, zeleň i její umístění. Lze předpokládat standardní náklady na údržbu. Dopravní řešení je principiálně správné, nicméně bude vyžadovat určité úpravy. Diskutabilní je zúžení uličního profilu v místech přechodů. Návrh nezohledňuje bezbariérové úpravy, které promluví do detailní podoby výdlažeb. Pozornost bude třeba věnovat řešení cyklistické dopravy v souvislosti s šířkou

jízdního pruhu. Návrh kvalitativně výrazně převyšuje ostatní, proto porota rozhodla o navýšení odměny. Po zpracování připomínek porota doporučuje návrh k realizaci.

2. cena (60 tis. Kč)

MCA ateliér, s. r. o. / Vojtěch Ertl, Radek Novotný, Miroslav Cikán

3. cena (40 tis. Kč)

Stamat, spol. s r. o. / Nela Schusterová, Irena Schusterová

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/revitalizace-ulice-prazske-v-koline

POMNÍK VÁCLAVA DOLEJŠKA V HLAVNÍM MĚSTĚ PRAZE

Jednofázová veřejná projektová
architektonicko-výtvarná soutěž

Vyhlašovatel

Ústav termomechaniky AV ČR, v. v. i.

Sekretář soutěže

Jitka Brablecová

Předmět soutěže

Zpracování návrhu pomníku Václava Dolejška, který by formou uměleckého díla vyjádřil zásluhu o rozvoj experimentální fyziky a jeho odvahu dát své schopnosti do služeb odboje proti nacistům. Návrh měl představovat kvalitní výtvarné, případně architektonické ztvárnění pomníku. Pomník mohl libovolnou formou odkazovat jak na osobu Dolejška, tak na jeho práci. Vyhlašovatel předpokládá umístění pomníku do centrálního travnatého kruhu parku Mazanka před budovou Ústavu termomechaniky AV ČR v pražském Ládví. Soutěžící mohli v odvodněných případech využít i širší území parku. Odhalení pomníku Václava Dolejška se předpokládá v průběhu roku 2017.

Termín konání soutěže

10. 5. 2016–20. 9. 2016

Porota

Jana Pešlová, Jiří Malý, Marie Kajprová, Ondřej Císler, Milena Bartlová, Kurt Gebauer, Jindřich Zeithamml; náhradníci Michal Blaháček, Monika Immrová

Počet odevzdaných návrhů

28

Ceny a odměny celkem

135 tis. Kč

Hodnocení poroty

Porota došla k rozhodnutí, že žádný z 28 návrhů není natolik přesvědčivý, aby byl doporučen k okamžitému zrealizování. Nakonec bylo vybráno pět návrhů, které se zdály jak z uměleckého, tak z technického pohledu nejvíce přijatelnější. Byly vybrány bez udání pořadí a ke každému z nich měla porota nějaké připomínky. Vybrané návrhy byly finančně odměněny stejným dílem. Porota se rozhodla iniciovat druhé kolo, ve kterém by se mělo ukázat, zda jsou vybrané návrhy finančně, technologicky a i kvalitativně schopné realizace. V druhém kole budou přepracované návrhy

znovu předloženy porotě k posouzení a bude vybrán konečný návrh.

1.–3. cena (25 tis. Kč)

Jakub Lipavský

1.–3. cena (25 tis. Kč)

František Svátek

1.–3. cena (25 tis. Kč)

Roman Černo hous, Štěpán Beránek, Jiří Lukeš

1.–3. cena (25 tis. Kč)

Jan Kovářík, spolupráce Jan Proksa

1.–3. cena (25 tis. Kč)

Ladislav Sokorác, Ondřej Tuček, spolupráce

Lenka Belánská

Odměna (5 tis. Kč)

Eva Šarochová, Václav Matějka

Odměna (5 tis. Kč)

Pavel Hošek

Více informací

www.it.cas.cz/cs/pomnik-soutez

NA PLÁNI, PRAHA 5

Dvoufázová veřejná projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Městská část Praha 5

Sekretář soutěže

Ing. Kateřina Vojvodová

Předmět soutěže

Bylo třeba nalézt vhodné krajinářsko-urbanistické řešení daného území na základě výstupů z první části participativního procesu, který byl součástí zadání I. kola soutěže. Druhé kolo soutěže probíhalo neanonymně formou soutěžního workshopu. Cílem bylo revitalizovat danou lokalitu, která se v současné době nachází z většiny ve zdevastovaném stavu. Řešené území má ambici stát se společenským, kulturním, sportovním a relaxačním těžištěm lokality Malvazinek. Řešení mělo obsahovat návrh využití zájmového území a na jeho základě určí rozsah a principy uspořádání veřejného prostoru a objemové řešení případných staveb; to vše ve vazbě na stávající kontext a rozvoj kvality životního prostředí.

Termín konání soutěže

23. 5. 2016–17. 10. 2016

Porota

Lukáš Budín, Marie Jindrová, Štěpán Špoula, Klára Kolovratová, Kamila Šindelářová; náhradníci Vojtěch Novotný, Renata Chmelová, Pavel Richter, David Mateáško, Jaromír Hainc

Počet odevzdaných návrhů

7

Ceny a odměny celkem

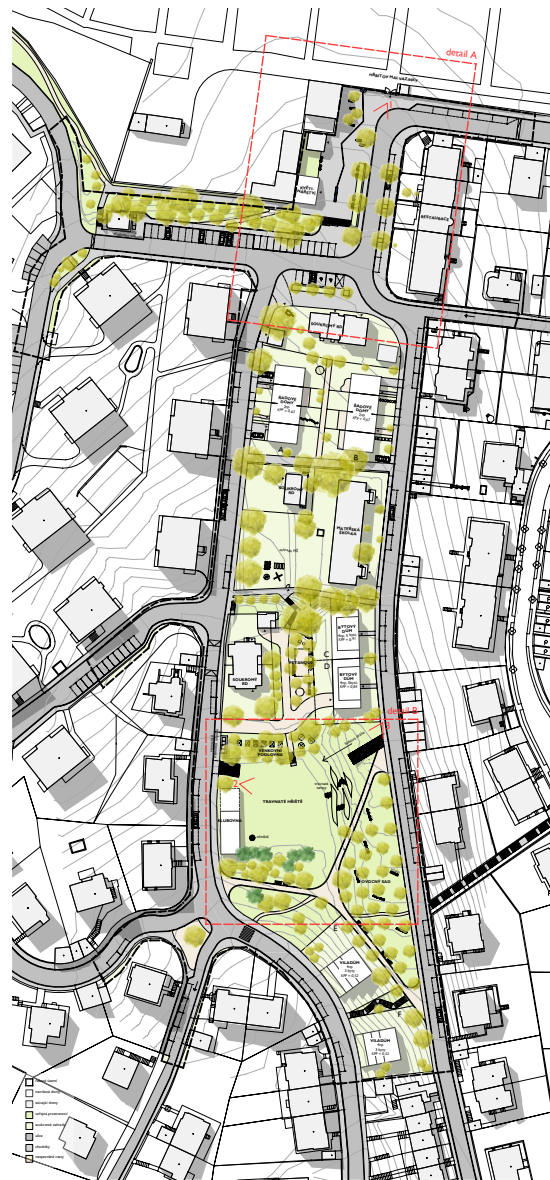
225 tis. Kč

1. cena (100 tis. Kč)

BREAK POINT, s. r. o. / Klára Vorlová, Martin

Křížek, Tomáš Veselý

Vítězný návrh vyváženě řeší krajinářskou a urbanistickou složku v dotčeném území. Navržená zástavba, přestože není minimální, respektuje měřítko

zástavby stávající a přesvědčivě ji doplňuje. Návrh zachovává a smysluplně rozvíjí přirozené centrum setkávání a pořádání akcí, kde zamýšlí vybudovat hřiště s klubovnou, která svým umístěním vhodně odděluje prostor pro hru od ulice a stává se tak těžištěm uceleného prostoru parku. Takto navržené veřejné prostranství poskytuje dostatek prostoru jak k aktivnímu pohybu, tak k relaxaci a odpočinku. Průchodnost územím je jasná, čitelná a respektuje a dotváří stávající síť komunikací a cest. Porota považuje za přínosné řešení křižovatky ulic k Vodojemu a Nad Laurovou. (kráceno redakcí)

2. cena (75 tis. Kč)

Anna Marie Černá, Jiří Kugl, Helena Míková

3. cena (50 tis. Kč)

Sdružení fyzických osob H3T architekti / Vít

Šimek, Martina Kubešová, Darina Bartková, Jiří

Ksandr

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/na-plani-praha-5

REVITALIZACE CENTRA OBCE ŽÁDOVICE

Jednofázová veřejná projektová
architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Obec Žádovice

Sekretář soutěže

Tereza Šafaříková

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu revitalizace centra obce Žádovice. Cílem návrhu je zvýšení atraktivity veřejného prostranství centra obce jak pro jeho občany, tak i pro návštěvníky obce. Zlepšení atraktivity s důrazem na estetické a funkční propojení občanské vybavenosti, služeb, komerčních a kulturních aktivit. Návrh musí respektovat ekonomické možnosti vyhlašovatele – obce s 800 obyvateli.

Termín konání soutěže

10. 6. 2016–26. 10. 2016

Porota

Bronislav Seďa, Luboš Kopecký, Petr Hruša, Marek Lehmann, Petr Velička; náhradníci Lukáš Vrábel, Petr Smítal

Počet odevzdaných návrhů

5

Ceny a odměny celkem

350 tis. Kč

1. cena (150 tis. Kč)

Ivo Pavlík, Vratislav Ansorge, Lucie Kadrmanová Chytilová, spolupráce Štěpánka Úlehlová, Jiří Polák, Anita Prokešová, Jarin Krouz, Jan Poslušný, Jan Matoušek

Návrh se opírá o podrobné analýzy území se zohledněním širších vazeb zpracované nad standard ostatních návrhů. Mezi zásadní pozitiva návrhu patří naplnění vize vytvoření nového centrálního prostoru obce Žádovice ve formě jasného, přehledného centrálního prostoru – návsi, a to při respektování charakteru obce. Návrh respektuje terénní konfiguraci a měřítko stávající zástavby, kterou citlivě dotváří. V rámci hmotové koncepce je zřetelné pochopení

a přečtení území a obce jako celku. Vazba centra s kostelem je řešena nenásilně, ale promyšleně a účinně opět s respektem k terénu, a to včetně nuancí jako mírné odklonění hmoty domova seniorů v kontextu s přílehlým terémem a průhledem na kostel. (kráceno redakcí)

2. cena (100 tis. Kč)

Josef Hlavatý

3. cena (70 tis. Kč)

Martin Komárek, Jan Strachoň, Lenka Hloušková, Martin Rudiš

Odměna (10 tis. Kč)

Jaroslav Vlach, Daniel Matějka, Lenka Vlachová, Lukáš Lattenberg, Daniel Matějka, spolupráce Hana Matějková

Odměna (10 tis. Kč)

Jozef Seman

Odměna (10 tis. Kč)

Aleš Palacký, spolupráce R. Emma Pavlovská, Martin Sazama, Filip Musálek

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/revitalizace-jadra-obce-zadovice

REVITALIZACE A PŘÍPADNÁ DOSTAVBA HUSOVA NÁMĚSTÍ V LYSÉ NAD LABEM

Jednofázová veřejná projektová
urbanisticko-architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Město Lysá nad Labem

Sekretář soutěže

Markéta Kohoutová

Předmět soutěže

Zpracování urbanisticko-architektonického návrhu revitalizace Husova náměstí v Lysé nad Labem. Cílem soutěže je získat kvalitní urbanisticko-architektonické návrhy, které vytvoří z prostoru Husova náměstí reprezentativní veřejný prostor a případně jej i definují novou zástavbou ve východní části. Zájmem vyhlašovatele je zvýšit atraktivitu náměstí jak pro občany města, tak pro návštěvníky. Zadání soutěže je otevřené, navržený projekt však musí vyjít z dopravního řešení situace. Případné vyvolání změn územního plánu je přípustné. Prostor by měl být multifunkční a bezbariérový.

Termín konání soutěže

15. 7. 2016–31. 10. 2016

Porota

Jan Šepka, Pavel Nasadil, Petr Preininger, Hynek Fajmon, Petr Eliška; náhradníci Jan Ritter, Petr Gregor

Počet odevzdaných návrhů

11

Ceny a odměny celkem

300 tis. Kč

ÚZEMNÍ STUDIE, JIHLAVA, I. ETAPA

Jednofázová otevřená projektová
urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Jihlava

Sekretář soutěže

Bohumír Mottl

Předmět soutěže

Zpracování konceptu územní studie, který vyřeší uspořádání zástavby, dopravní obslužnosti a optimálního vymezení veřejných prostranství následujících pěti lokalit v statutárním městě Jihlava: Špitálské předměstí (ÚS 5), Na Bělidle (ÚS 11), Handlovy Dvory (ÚS 24), Havlíčkova (ÚS 35a), Revitalizace sídliště Jihlava I (ÚS 40). Návrhy musely být zpracovány a podány pro každou jednotlivou část samostatně. Účastníci soutěže mohli podat návrh na libovolnou lokalitu nebo na všechny části.

Termín konání soutěže

5. 9. 2016–31. 10. 2016

Porota

Martin Laštovička, David Beke, Ondřej Císlar, Jana Kaštánková, Ondřej Tuček; náhradníci Tomáš Lakomý, Lenka Tomášová, Martin Habina

Počet odevzdaných návrhů

27

Ceny a odměny celkem

400 tis. Kč

ŠPITÁLSKÉ PŘEDMĚSTÍ

1. cena (40 tis. Kč)

Obchodní projekt Jihlava, s. r. o. / Jiří Suchý, Jiří Vácha

Návrh vykazuje nejvyšší míru propracovanosti v celé soutěži, odpovídajícím způsobem reaguje na polohu v rámci vnitřního města v hustotě navržené zástavby, v dopravní obsluze, struktuře veřejných prostranství i klidových ploch pro volnočasové aktivity. Kladem je řešení blokového schématu a struktury ulic –

1. cena (180 tis. Kč)

Pavel Buryška, Barbora Buryšková / Sdružení XTOPIX architekti, s. r. o., a Martina Forejtová a Martina Havlová, spolupráce Zdeněk Pech, Michal Štěpař, Radek Prokeš

Jasný a čistý koncept je založen na odstranění stávajících výškových bariér a na vytvoření jednotného velkorysého prostoru náměstí. Návrh komplexně řeší všechny složky urbanismu a vhodně definuje společenskou, symbolickou i programovou úlohu tohoto prostoru. Členění náměstí na univerzální společensko-plochu a prostor se stromy je vyvážené. Stromy vytvářejí stinný pobytový prostor, který navíc úspěšně integruje dopravu v klidu (parkování) ve východní části při ulici Jedličkova. Porota kladně hodnotí dopravní řešení se zklidněním západní a jižní části náměstí. Řešení úspěšně propojuje všechny strany náměstí v krásný harmonický celek se silnou identitou místa. Vysoká kvalita řešení celku se projevuje i v detailech návrhu a v promyšlených technických, ekologických a architektonických aspektech i v souvislostech udržitelného rozvoje (například hospodaření s dešťovou vodou). Otisk barokní krajiny do dlažby náměstí s abstrahovanou stopou původní trasy toku Labe, která tvoří zároveň i významný vodní prvek, posiluje identitu místa a připomíná velikost a kulturní význam města. Porota navrhuje zvážit polohu solitérního stromu v jihozápadní části náměstí.

3. cena (80 tis. Kč)

Vojtěch Ružbatský, Ondřej Císlar, Josef Choc, Markéta Poláčková, Barbora Skalová

Odměna (40 tis. Kč)

Michaela Roženská, Jakub Žoha

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/revitalizace-husova-namesti-v-lyse-nad-labem

zohlednění terénních poměrů – různorodé typy bydlení, které zaručují pestrou sociální skladbu v území – dvě napojení pro dopravní obsluhu, která reagují na morfologii a zároveň fyzicky neumožňují průjezd a zátěž lokality přenesením průjezdné dopravy – vysoká hustota zástavby indikuje živou fungující čtvrť – respektuje majetkoprávní poměry navazujícího území (plánované obchodní centrum) – jako jediný návrh reaguje na související území na jihovýchodě (stávající garáže) a přináší myšlenku realizace výhledové etapy s parkovacím domem – rozložení ploch pro volnočasové pohybové aktivity (hřiště, sportoviště) v rámci řešeného území. Je nutno dořešit dopravu v klidu a revidovat podlažnost a orientaci bytových domů.

2. cena (25 tis. Kč)

Michal Dvořák, Ivan Gogolák, Lukáš Grasse, Pavel Grasse

3. cena (10 tis. Kč)

Martin Elich, Gabriela Elichová, Libor Kábrt

2. cena (25 tis. Kč)

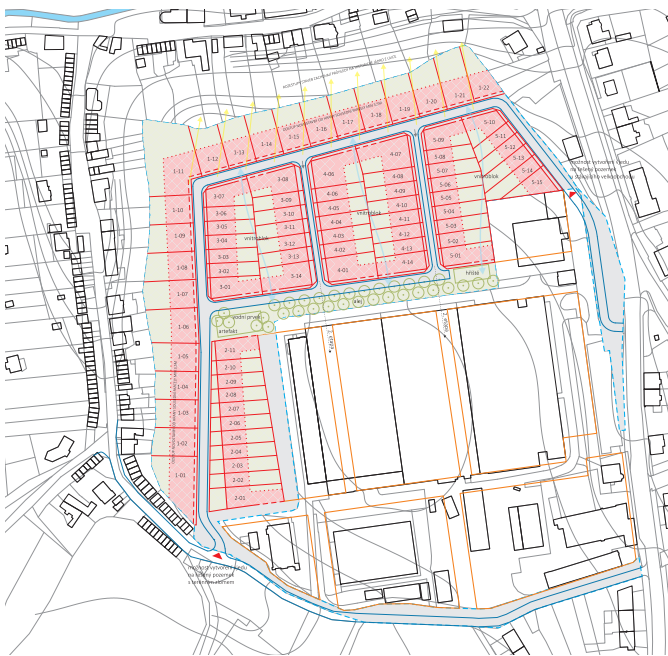
Petra Kunarová, Jiří Lukeš

Návrh s výrazným pravoúhlým konceptem stavebních hmot i veřejného prostoru. Kladem návrhu je práce s veřejným prostorem na pohledové hraně území a situování vyhlídkové promenády. Pozitivně jsou rovněž vnímány prostupy do sousedních lokalit a komponování prostoru uvnitř lokality. Jedná se o jediný návrh s akcentováním výškovou stavební hmotou rozhledny. Vhodné je napojení pro dopravní silniční obsluhu území ve dvou bodech. Autoři jsou si vědomi nutnosti další práce s územně technickým provedením dopravního napojení. Nevhodná je práce s uliční frontou. (kráceno redakcí)

3. cena / Na Bělidle (10 tis. Kč)

Refuel, s. r. o. / Denisa Kyselicová, Zbyněk Ryška

NA BĚLIDLE

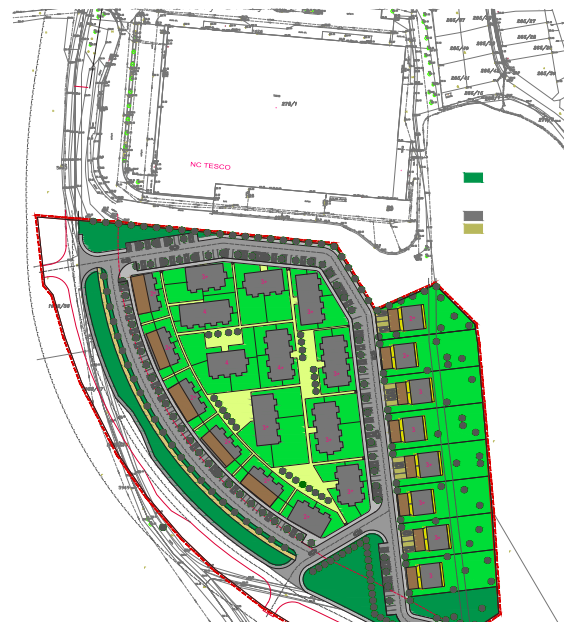

2. cena (25 tis. Kč)

Martina Holubová, Pavel Řihák, Mojmír Kyselka

Návrh vytváří uliční strukturu formou klasických urbanistických nástrojů - stavební čarou uzavřenou, otevřenou a volnou. Kladem návrhu je, že vyzdvihuje hodnotu území, když jej staví do protiváhy k historickému centru, dále jasně vymezený uliční prostor, včetně modelace nároží ulic a vnitřní propustnosti vnitrobloků i možnost etapizace. Návrh vykazuje vysokou schopnost převedení do regulačního územního nástroje, který zadavatel potřebuje. Absence znázornění hmotové představy snižuje prvotní čitelnost soutěžního návrhu. (kráceno redakcí)

HANDLOVY DVORY

2. cena (25 tis. Kč)

Tomislav Baričević, Petr Kocourek

Pozitivně je hodnocena struktura zástavby bytových domů a struktura poloveřejných prostorů ve vnitroblocích. Dopravní řešení je vhodné – jak obsluha uvnitř lokality, tak reakce na plánovaný vnitroměstský dopravní okruh. Negativem návrhu je velká intenzita využití území a nerespektování stávající městské technické infrastruktury. Nutno je též revidovat odstupy mezi domy, oslunění a kapacity parkování. (kráceno redakcí)

2. cena (25 tis. Kč)

Michal Dvořák, Ivan Gogolák, Lukáš Grasse, Pavel Grasse

Návrh spočívá v respektování stávající funkce nezastavěného území. Kladem návrhu je výzva a kritická úvaha pro revizi myšlenky zastavitelnosti a funkčního využití v rámci zastavení a snaha o myšlení v souvislostech celého organismu sídla. Kriticky je hodnocena nejasnost navrženého funkčního využití (park?, zemědělská plocha?) a z toho plynoucí nemožnost posouzení relevantnosti cest lemovaných alejemi. (kráceno redakcí)

3. cena (10 tis. Kč)

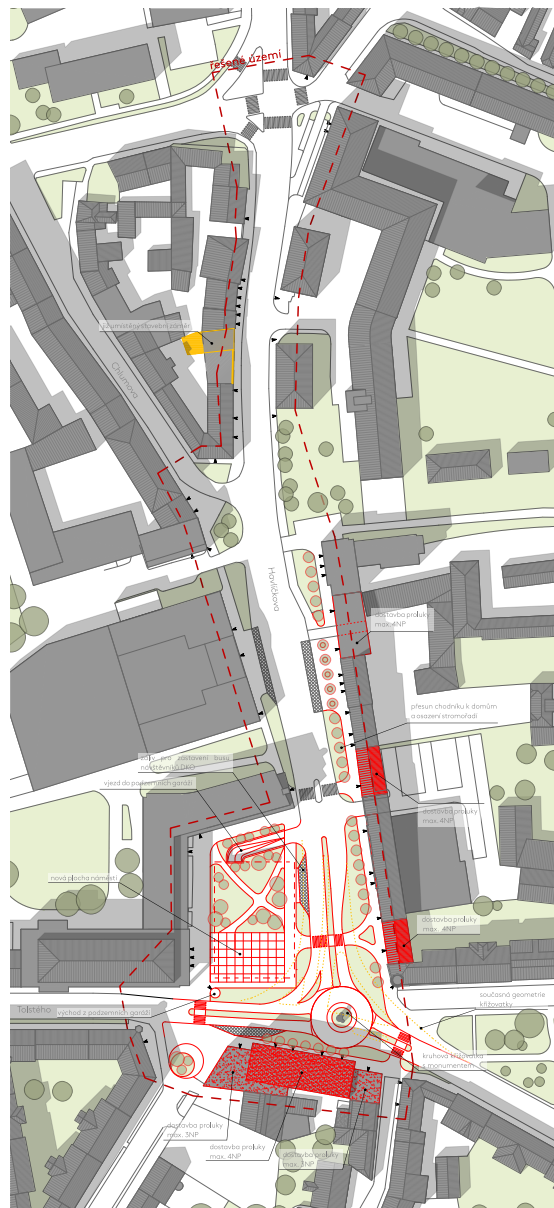
Gabriela Elichová, Libor Kábrt, Martin Elich

HAVLÍČKOVA

1. cena (40 tis. Kč)

Michal Dvořák, Ivan Gogolák, Lukáš Grasse, Pavel Grasse

Návrh s prostorově ucelenou západní částí náměstí Svobody. Kladem je řešení v souvislostech (včetně návaznosti do parkové upravené části náměstí Svobody) – objekt brány jako vymezení vstupu do města – posílení pěšího prostoru, zdůraznění hlavních pěších tras – podzemní parkování – návrh doplnění stavebních hmot doložen v uličních pohledech – vyvážený důraz na detaily – prostorové a plošné sjednocení jižního náměstí a předprostoru kulturního domu – zvýšení předprostoru kulturního domu dodává odpovídající gradaci a autonomii – užítí aleje stromů jako prvku zajišťujícího vyváženější uliční mikroklima v teplých měsících roku i prvku

podílejícího se na doplnění prostorového a provozního řešení. Vyvýšený předprostor kulturního domu nutno ověřit stavebně technicky v přímé návaznosti na kulturní dům – nutno prověřit potřebu ochrany pěších v křižovatce na náměstí Svobody – nutno ověřit soulad navrženého dopravního řešení s městským generalem dopravy.

3. cena (10 tis. Kč)

Blanka Amelie Kulovaná, Michal Emmer, Jiří Vácha

3. cena (10 tis. Kč)

Milan Domkář

REVITALIZACE SÍDLIŠTĚ JIHLAVA I

1. cena (50 tis. Kč)

BRÁK architects / Petr Brožek

Návrh je postaven na revitalizaci klidových vnitrobloků s geniem loci. Kladem návrhu je komplexnost řešení – většinový respekt vnitrobloků jako klidových zón – zachování urbanistické struktury – měs-

totvorné parterové prvky – doplnění parkovacích ploch v uličním prostoru. Je nutné znovu prověřit či revidovat myšlenku krytí parkovacích stání – návrh výměny dřevin prověřit inventarizací zeleně – revidovat množství technicistních návrhů venkovních klidových ploch z pohledu budoucí údržby (pravoúhlé plochy terénních stupňů tvořících hlediště, pravoúhlé venkovní zpevněné plochy v místech, kde může vznikat přirozené vyšlapání trávníků) – revidovat zaplacení hřišť komplexním pohledem (prostor, genius místa, údržba).

3. cena (20 tis. Kč)

Martina Holubová, Pavel Řihák, Mojmir Kyselka

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/uzemni-studie-2013-jihlava

DUKLA SPORTOVNÍ

Dvoukolová veřejná projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Magistrát města Pardubice

Sekretář soutěže

Pavla Pannová

Předmět soutěže

Urbanistické a architektonické řešení revitalizace městského sportovního areálu Dukla Pardubice, jednoho z nejvýznamnějších sportovišť v České republice. Cílem soutěže bylo najít nové soudobé pojetí sportovního areálu a navazujícího vytyčeného území, které vezme v potaz poslání sportu a jeho význam v dnešní společnosti. Dukla Pardubice se má stát městským sportovním areálem XXI. století.

Porota

Saša Begovič, Aleš Klose, Martin Charvát, Helena Dvořáčková, Jitka Ressová, Ondřej Teplý, Erik Moedersheim; náhradníci Jaroslav Menšík, Jakub Rychtecký, Edita Lisecová

Termín konání soutěže

20. 4. 2016–7. 10. 2016

Počet odevzdaných návrhů

20

Ceny a odměny celkem

2050 tis. Kč

1. cena (900 tis. Kč)

Atelier CMJN / AED Project / Terra Florida, Paříž (FR) / François Lepeytre, Gaël Brulé, spolupráce Hector Hernandez, Marisa Benedetti, Martin Roynard, Aleš Mare, Ondřej Šperl, Tomáš Hajdu, Jan Šulcek, Helena Holakovská, Zuzana Hlasivcová, Lada Veselá, Radka Šimková

Vítězný návrh byl porotou od počátku hodnocen kladně pro racionální definování organizace areálu. V druhém kole pak byl velice kvalitně dopracován – autoři promysleli lépe nejen celkovou hmotovou koncepci sportovního komplexu a jeho napojení na okolí, ale zlepšili také ekonomičnost provozu. Nejvýraznější posun mezi prvním a druhým kolem soutěže je pak v etapizaci projektu. Hlavní vstupní prostranství v centrálním bodě areálu je dobře dimenzovaným a chytře položeným náměstím, které má svou roli v každé fázi fungování areálu. Porota dále oceňuje nápad spojení tělocvičny a víceúčelové sportovní haly a kvalitní zpracování krajinařské části návrhu.

2. cena (600 tis. Kč)

Peter Stec, Maroš Batora, Marián Počúch, Ján Studený

Mimořádná odměna (100 tis. Kč)

ECHOROST ARCHITEKTI, Praha / Jaroslav Hulín, Jiří Pavlíček, spolupráce Jan Kvita, Šimon Jiráček

Odměna

ADR, Praha (CZ) / Aleš Lapka, spolupráce Pavel Čermák, Šárka Chroustová, Martin Kuklík

Odměna

CMC, Praha (CZ) / David R. Chisholm, Adriano Ferrer Escayola, Vít Máslo, spolupráce Zuzana Kodešová, Yulia Pozynich, Yasaman Ghanaeimiyandoab

Více informací

www.pardubice.eu/projekty/architektonicke-projekty/dukla-sportovni-dukla-of-sports/ceska-verze/vysledky

PŘÍSTAVBA KNIHOVNY V ROŽNOVĚ POD RADHOŠTĚM

Jednofázová veřejná urbanisticko-architektonická projektová soutěž

Vyhlašovatel

Město Rožnov pod Radhoštěm

Sekretář soutěže

Iva Májková

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu přístavby knihovny v Rožnově pod Radhoštěm. Návrh měl zahrnovat jak novou přístavbu, tak nutné stavební úpravy stávající budovy. Mimo prostorového, provozního a funkčního uspořádání řešil návrh také estetickou podobu objektu a úpravy souvisejících ploch veřejného prostoru dle těchto soutěžních podmínek, a to zejména při dodržení ekonomických možností vyhlášovatele.

Termín konání soutěže

22. 7. 2016–25. 10. 2016

Porota

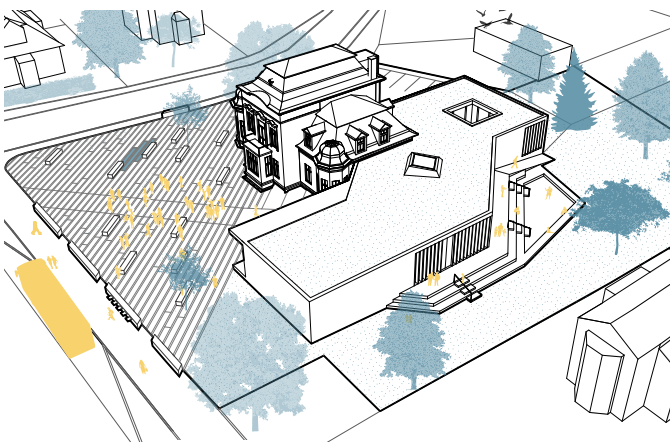
Radim Holiš, Kristýna Kosová, Jaromír Koryčanský, Jakub Kynčl, Vladimír Vašut, Svatopluk Sládeček, Helena Gajdůšková; náhradníci Jan Kučera, Alois Vychodil, Jitka Ressová, Ondřej Pšenčík

Počet odevzdaných návrhů

18

Ceny a odměny celkem

280 tis. Kč

1. cena (170 tis. Kč)

Karel Kubza, Milan Joja, Anna Bařinová, Radim Horák, Martina Fojtíková, spolupráce: Lenka Orlová

Hlavní předností návrhu je chytré urbanistické řešení, které díky situování přízemní diagonály uvolňuje zbývající část pozemku pro související provozy – vstupní piazzeta přinášející novou kvalitu veřejného prostoru, klidná částečně stinná zahrada a přehledně řešené parkoviště. Za zvážení by stálo umístění velkých stromů do plochy piazzety. Dalším kladem projektu je vzájemný vztah historického vícepodlažního objektu a přízemní přístavby. Obdobně jednoznačně a srozumitelně je řešena dispozice, která vychází ze základní kompozice a skvěle využívá vazeb na okolí a zároveň umožňuje potřebnou míru variability. Konstruktivní a technické řešení je soudobé a odpovídá požadavkům očekávaného provozu. Návrh má předpoklad splnit finanční limit zadavatele. Z pohledu energetické úspornosti je návrh podmíněčně vhodný k dosažení pasivního energetického standardu.

3. cena (45 tis. Kč)

Vojtěch Sosna, Karel Filsak, Zdeněk Rothbauer

Odměna (25 tis. Kč)

Kateřina Miholová, Norbert Obršál, Jan Kubát, Linda Boušková, spolupráce: Václav Mihola, David Helešic, Daniel Struhařík

Zvláštní odměna (20 tis. Kč)

Martin Materna, Jiří Mika, Petr Svoboda

Zvláštní odměna (20 tis. Kč)

David Balajka, Marek Macejko, Vojtěch Kratochvíl

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/komunitni-knihovna-roznov-pod-radhostem

ROZÁRKA – HRADEC KRÁLOVÉ

Jednofázová veřejná ideová architektonicko-krajinářská soutěž pro mladé architektky

Vyhlašovatel

Statutární město Hradec Králové

Sekretář soutěže

Pavel Kubeš

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-krajinářského návrhu řešení lokality Rozárka v Hradci Králové při uchování přírodního charakteru středové části kopce v kombinaci s návrhem využití území pro sportovně relaxační využití v návaznosti na plochu určenou pro funkci lesoparku.

Termín konání soutěže

25. 7. 2016–26. 10. 2016

Porota

Zdeněk Fink, Milan Jaroš, David Vávra, Tomáš Jiránek, Zdeněk Sendler; náhradníci Arnošt Urban, Jan Falta, Štěpánka Šmídová, Martina Portyková, Hana Urbancová

Počet odevzdaných návrhů

12

Ceny a odměny celkem

180 tis. Kč

1. cena (80 tis. Kč)

David Jánský, Štěpánka Úlehlová

Porota velice pozitivně hodnotí minimalistické kultivované řešení, které s porozuměním navazuje na park na Moravském Předměstí. Návrh nechává ve své přirozené kráse zaznít hebkou křivku bývalé sjezdovky, již ukončuje v horní části výhledová platforma. Na

okrají platformy je cudně umístěna štíhlá vyhlídková věž, na dotek od korun stromů, umožňující pohled nejen na panorama města. Nenápadně a smysluplně jsou skloubeny jednotlivé funkce. Hodnotou návrhu je již zmíněná hlavní osa, ke které přiléhá mezi stromy ukryté parkoviště s bistroem, jenž je z druhé strany současně autobusovou zastávkou. Nenásilně kolmo k hlavní ose je situováno místo pro sport a na druhé straně je vysázen sad s možností hostin u dlouhého stolu. Retro sentiment vyvolává zprovoznění bývalého osvětlení sjezdovky. Jímavě byla vytvořena poetická část textové zprávy, která potvrdila vnímavého tvůrce.

2. cena (50 tis. Kč)

David Poloch, Adam Bažant

3. cena (30 tis. Kč)

Lukáš Kemr

Odměna (10 tis. Kč)

Michaela Roženská

Odměna (10 tis. Kč)

Jan Kubát

Více informací

www.cka.cz/cs/souteze/vysledky/rozarka-hradec-kralove

PROBÍHAJÍCÍ SOUTĚŽE

MODERNIZACE KRAJSKÉ NEMOCNICE LIBEREC

Jednofázová veřejná projektová architektonicko-urbanistická soutěž

Vyhlašovatel

Krajská nemocnice Liberec, a. s.

Sekretář soutěže

Igor Kovačević, kovacevic@moba.name

Předmět soutěže

Dlouhodobá vize a strategie urbanistického řešení libereckého areálu Krajské nemocnice Liberec, a. s., a architektonické řešení první fáze dostavby nemocnice v prostoru vymezeném pozemky ve vlastnictví vyhlašovatele za Kristiánovou ulicí (vyjma budovy „D“ – pavilonu Oddělení následné péče), Husovou ulicí a objekty označenými „A“ a „J“. Plánované investiční výdaje pro I. etapu jsou 955 milionů Kč bez DPH. Urbanistické řešení bude realizováno po etapách v následujících 30 letech, do roku 2050. Soutěžící by měli předložit silný a originální návrh, který bude schopen reagovat na rozvoj medicíny, řešení, které bude dostatečně imunní vůči politickým a ekonomickým změnám. Architektonický návrh první etapy, tj. Centrum urgentní medicíny, by měl ověřit a prokázat odolnost navrženého urbanistického řešení.

Porota

Petr Moos, Petr Tulpa, Filip Galnor, Tomáš Hocke, Petr Hruša, Boris Redčenkov, Magdalena Hlaváčková, Irena Šestáková, Miloš Pavlík; náhradníci Jaromír Baxa, Vít Příkaský, Jan Rais, Jan Vondrák, Radek Suchánek

Předpokládané ceny a odměny celkem

5000 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

18. 1. 2017

NÁDRAŽNÍ – MĚSTSKÁ TRÍDA, ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

Jednofázová veřejná projektová
architektonická soutěž

Vyhlašovatel

Město Žďár nad Sázavou

Sekretář soutěže

Markéta Zástěrová, e-mail: marketa.
zasterova@zdnarns.cz

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu
řešeného prostoru ulice Nádražní. Zá-
měrem zadavatele je vytvořit významnou
městskou třídu s fungujícím parterem.
Cílem je nalézt optimální organizaci ulič-
ního prostoru z následujících hledisek –
kvalitní veřejné prostranství, pěší pohyb
a pobyt, motorová a nemotorová doprava,
doprava v klidu, mobiliář a osvětlení,
materiálové řešení povrchů.

Porota

Zdeněk Navrátil, Josef Klement, Jan
Jehlík, Jakub Chvojka, Pavel Jura;
náhradníci Zbyněk Ryška, Irena Škodo-
vá, Antonín Novák, Karel Doležel, Aleš
Břečka

Předpokládané ceny a odměny celkem

370 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

27. 1. 2017

REVITALIZACE PŘÍJEZDOVÝCH A VSTUPNÍCH PROSTOR LÁZNÍ AURORA V TŘEBONĚ

Jednofázová veřejná projektová
urbanisticko-architektonická
soutěž

Vyhlašovatel

Město Třeboň

Sekretář soutěže

Markéta Kohoutová, e-mail: info@
soutez-o-navrh.cz

Předmět soutěže

Zpracování urbanisticko-architekto-
nického návrhu revitalizace venkovních
ploch Lázní Aurora (včetně řešení parko-
vání, příjezdu k recepci a parteru severně
od hlavní budovy) a obnovy vstupních
prostor lázní. Zájmem vyhlašovatele je
zatraktivnění exteriéru i interiéru lázní

a zlepšení funkčnosti – zajištění plynu-
lého a uživatelsky přívětivého odbavení
klientů Lázní Aurora od jejich příjezdu do
lázní až po ubytování.

Porota

Terezie Jenisová, Milan Kramárik, Aleš
Valder, Jaromír Kročák, Karel Mrázek,
Aleš Burian, Vladimír Sitta; náhradníci
Zdeněk Mráz, Josef Pindroch, Antonín
Doležal, Josef Neužil, Jiří Vopátek,
Bohuslav Jiráček, Pavel Hajna, František
Vochozka, Martin Blažek, Petr Velička,
Tomáš Bezpalec

Předpokládané ceny a odměny celkem

1000 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

10. 2. 2017

EXPOZICE PAND VELKÝCH – ZOO PRAHA

Jednofázová veřejná projektová
urbanisticko-architektonická
soutěž

Vyhlašovatel

Zoologická zahrada hl. m. Prahy

Sekretář soutěže

Klára Cabáková, e-mail: cabakova@
zoopraha.cz

Předmět soutěže

Zpracování návrhu areálu expozice pand
velkých v Zoo Praha včetně výběhů,
návštěvnických komunikací, prodejny
suvenýrů a restaurace. Vyhlašovatel má
na realizaci předmětného souboru staveb
k dispozici 200 mil. Kč vč. DPH. Součástí
návrhu musí být ověření reálnosti tohoto
vyhlašovatelem předpokládaného limitu
investičních nákladů.

Porota

Jaroslav Šimek, Jiří Kotek, Yvette Vašour-
ková, Vladimír Balda, Marek Houska;
náhradníci Martina Forejtová, Markéta
Smrčková

Předpokládané ceny a odměny celkem

2000 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

31. 3. 2017

EXPOZICE ARKTIDY – LEDNÍ MEDVĚDI – ZOO PRAHA

Jednofázová veřejná projektová
urbanisticko-architektonická
soutěž

Vyhlašovatel

Zoologická zahrada hl. m. Prahy

Sekretář soutěže

Klára Cabáková, cabakova@zoopraha.cz

Předmět soutěže

Zpracování návrhu Expozice Arktidy
pro lední medvědy, tuleně a mořské
ptáky v Zoo Praha. Vyhlašovatel má na
realizaci předmětného souboru staveb
k dispozici 150 mil. Kč vč. DPH. Součástí
návrhu musí být ověření reálnosti tohoto
vyhlašovatelem předpokládaného limitu
investičních nákladů.

Porota

Jaroslav Šimek, Jiří Kotek, Martina
Buřičová, Mikoláš Vavřín, Marek Houska;
náhradníci Pavel Joba, Přemysl Krejčířík
Předpokládané ceny a odměny celkem
1500 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

28. 2. 2017

NOVÉ KCP – KONGRESOVÉ CENTRUM PRAHA

Dvoufázová veřejná mezinárodní
projektová architektonicko-ur-
banistická soutěž

Vyhlašovatel

Kongresové centrum Praha, a. s.

Sekretář soutěže

Igor Kovačević

Předmět soutěže

Architektonický návrh rozšíření Kon-
gresového centra Praha o výstavní
halu a urbanistický návrh pro lokalitu
Pankráčského náměstí a přiléhající části
magistrály s důrazem na kvalitu veřej-
ných prostranství a propustnost území.
Prvním krokem (etapou) revitalizace této
části města budou právě úpravy spo-
jené s dostavbou kongresového centra
o potřebnou výstavní plochu. Výstavní
hala tak bude iniciátorem zkvalitnění
veřejného prostranství. Do této etapy je
zadavatel připraven investovat 250–300
mil. Kč.

Porota

Adriana Krnáčová, Radim Haluza, Roman Ray Straub, Ivan Kroupa, Petr Hlaváček, Elia Zenghelis, Mathias Müller; náhradníci Alžběta Rejchrtová, Marek Kopeč, Tomáš Koumar, Viktorie Součková

Předpokládané ceny a odměny celkem

3000 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

17. 3. 2017

zatím opomínané hodnoty města, kterou představuje řeka Svratka.

Porota

Martin Ander, Jan Hodovský, Petr Bořecký, Aleš Burian, Michal Palaščík, Susan Kraupp, Emmanuel Jalbert; náhradníci Filip Chvátal, Petr Kunc, Pavel Jura, Klára Stachová

Předpokládané ceny a odměny celkem

1452 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

28. 2. 2017

REVITALIZACE PARKU DLÁŽDĚNKA, PRAHA 8

Jednofázová veřejná projektová urbanisticko-krajinářská soutěž

Vyhlašovatel

Městská část Praha 8

Sekretář soutěže

Ondřej Tuček

Předmět soutěže

Zpracování urbanisticko-krajinářského návrhu pro revitalizaci městského parku Dlážděnka. Cílem je celkové zatraktivnění této plochy, její zpřístupnění a nové vybavení.

Porota

Roman Petrus, Vít Céza, Martin Frei, Štěpán Špoula, Martina Buřičová; náhradníci Iveta Zikmundová, David Mateáško

Předpokládané ceny a odměny celkem

160 tis. Kč

Datum odevzdání soutěžních návrhů

15. 2. 2017

NÁBŘEŽÍ ŘEKY SVRATKY V BRNĚ

Jednofázová projektová mezinárodní architektonicko-krajinářská soutěž

Vyhlašovatel

Statutární město Brno

Sekretář soutěže

Igor Kovačević

Předmět soutěže

Krajinářský a urbanistický návrh brněnského nábřeží řeky Svratky v lokalitě vymezené areálem výstaviště ze západu a hlavním železničním nádražím z východu. Má se jednat o komplexní revitalizaci městského prostoru spojeného s protipodvodňovými opatřeními a současně tvorbu strategie pro aktivní i pasivní využívání

PŘIPRAVOVANÉ SOUTĚŽE

OBECNÍ AREÁL BRNO-IVANOVICE

Vyhlašovatel

Statutární město Brno, Městská část Brno-Ivanovice

Předmět soutěže

Zpracování architektonického návrhu Obecního areálu Brno-Ivanovice – víceúčelové budovy s kulturním sálem a dalšími funkcemi. Návrh kromě prostorového, provozního a funkčního uspořádání vlastního objektu zahrnuje také úpravy navazujícího veřejného prostoru.

Předpokládaný termín vyhlášení

Aktuálně není znám přesný termín vyhlášení soutěže

ŘEŠENÍ VSTUPU DO OBJEKTU UNIVERZITY KARLOVY, CELETNÁ 20, PRAHA

Vyhlašovatel

Univerzita Karlova v Praze

Předmět soutěže

Řešení proměny vstupního prostoru do objektu Celetná 20 a napojení na objekt Celetná 22. Vyhlašovatel očekává návrhy řešení prostoru jako reprezentativního, uživatelsky příznivého a přehledného.

Předpokládaný termín vyhlášení

Aktuálně není znám přesný termín vyhlášení soutěže

AREÁL KAMENCOVÉHO JEZERA V CHOMUTOVĚ

Vyhlašovatel

Statutární město Chomutov

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického návrhu řešení areálu Kamencového jezera v Chomutově a Velkého Otvíckého rybníka. Předmětem soutěže bude rovněž urbanistické řešení vymezených ploch v okolí a návazných ploch v rekreační a přírodní zóně města Chomutova. Součástí řešení bude návrh využití

a úprav stávajících objektů v areálu a případně návrhy nových objektů.
Předpokládaný termín vyhlášení
Aktuálně není znám přesný termín vyhlášení soutěže

LÁVKA PŘES ULICI HOROMĚŘICKÁ, PRAHA 6

Vyhlašovatel

Městská část Praha 6

Předmět soutěže

Návrh a zpracování architektonicko-konstrukčního řešení nové lávky přes ulici Horoměřickou s možností pokračování lávky dále přes ulici Tobruckou a logické napojení na systém pěších cest v sídlišti Červeného vrchu. Dále je předmětem soutěže návrh nové bezbariérové pěší komunikace ve svahu na západní stranu ulice Horoměřické a její pokračování dále směrem k Bořislavce, kde naváže na stávající pěší komunikace.

Předpokládaný termín vyhlášení

16. ledna 2017

REVITALIZACE BÝVALÝCH KASÁREN VYSOKÉ MÝTO

Vyhlašovatel

Město Vysoké Mýto

Předmět soutěže

Zpracování architektonicko-urbanistického urbanistického návrhu revitalizace prostoru bývalých kasáren „U Alberta“ s cílem získat kvalitní městský veřejný prostor, posílit jeho funkce a zajistit jeho provoz.

Předpokládaný termín vyhlášení

16. ledna 2017

KONEČNĚ PÍTKO!

ČESKÁ

CENA

2016

ZA

ARCHITEKTURU

VÝSTAVA

BRNO

2. 3. 2017
17.00 vernisáž výstavy

3. 3.–2. 4. 2017

Galerie architektury Brno
Starobrněnská 18, Brno-město

63 nominovaných děl

8 finalistů

1 vítěz

3 výjimečné počiny

2 mimořádné ceny

Cena společnosti VELUX za nejlepší práci s denním světlem

Cena časopisu ERA21 za přínos k obnově venkova a citlivou

práci s pozůstatky minulosti

Bechyně

HODINÁŘSTVÍ

**INVESTUJTE ČAS DO VĚCÍ,
KTERÉ ZA TO STOJÍ.**

VLADIMÍR BECHYNĚ S DCEROU LENKOU

ŠTĚPÁNSKÁ 57, VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 10, PRAHA

WWW.HODINARSTVIBECHYNE.CZ

VELUX®

Ideální horní prosvětlení

Dálkově ovládaná střešní okna
VELUX INTEGRA®

- předvolené programy
- systém izolace **ThermoTechnology™**
- dešťový senzor
- dálkový ovladač
- bezúdržbové provedení

Berker Serie 1930

Porzellan made by Rosenthal

:hager

Vypínače a zásuvky Serie 1930 jsou k dostání buďto v plastovém provedení nebo vyrobené z pravého porcelánu Rosenthal - vrací se tak ke kořenům klasických otočných spínačů, k původnímu vzhledu a k exkluzivnímu vysoce kvalitnímu materiálu. Otočné spínače Berker Serie 1930 byly použity pro rekonstrukci vily Tugendhat.

www.hager.cz/vypinac

SKRYTÉ ZÁRUBNĚ

INSPIRACE PRO MODERNÍ ŘEŠENÍ

otevírání od sebe
(reverzně)

otevírání k sobě
(klasicky)

Vysoce designová novinka na trhu, která nabízí:

- absolutně čistý dveřní průchod bez obložek
- otevírání dveří k sobě i od sebe při dokonalém lícování se zdí
- použití pro posuvné i otočné dveře
- možnost atypické výšky dveří

Výrobce skrytých zárubní JAP:

- vyrábí v ČR
- garantuje krátké dodací lhůty

www.skrytazaruben.cz

LIGHTWAY: NA PRESTIŽNÍ ADRESE

Na recepci balnea zurčí fontánka a nad ní se třpytí designový skleněný lustr. Intenzita paprsků, které vrhá, se mění podle toho, jak venku svítí slunce. Jdeme se podívat nahoru, na střechu. Na místo, odkud prochází dvěma patry přímé sluneční světlo. Zlatavo-stříbřité odlesky jsou pod řadou kopulí z pravého českého křišťálu vedeny do jinak temného podzemí, jehož prostory tak získaly nový rozměr a dynamiku.

Na prestižní karlovarské adrese na Zámeckém vrchu stojí pětihvězdičkový hotel Olympic Palace. Už od roku 1860 sem přijíždějí lázeňští hosté za zdravím a odpočinkem. Jenže doba se mění a s ní i potřeby a přání hostů, a tak bylo potřeba hotelu zrekonstruovat. Kompletní rekonstrukce luxusního spa hotelu se tak nakonec rozběhla až v roce 2013 a trvala do 1. září 2015. Největší změnu lázeňský dům zaznamenal v místech, která z ulice vůbec nejsou vidět. Objem hlavní budovy zůstal, nově byl přistavěn zadní trakt včetně balnea a restaurace. Aby tyhle provozovny mohly v hotelu vůbec vzniknout, musel se například odtěžit velký kus skály. Tím došlo k maximálnímu využití zastavěné plochy a vybudování léčebného zázemí s bazénem v podzemí.

S nedostatkem denního světla si pak hravě poradily světlovody od české firmy Lightway. „Aby ve spa a v kuchyni mohli pracovat lidé, potřebovali jsme mít také denní světlo, tedy okno. Jenže to tam nebylo, ani jedno. A tak projektanti začali uvažovat o světlovodech. Ty byly dobrým řešením, protože jinak by se musel měnit celý projekt. Bylo by to nejen zdlouhavé, ale také finančně náročné,“ říká ředitel hotelu Jan Žižka. Investici do dynamického světla se rozhodl využít na maximum. „Chtěli jsme, aby z přímého denního světla měl klient co nejvyšší užitek. Z původní nutnosti jsme udělali přednost a dnes velice rádi hostům ukazujeme nejen křišťálové kopule, ale také velký „satelit“ – jímač světla Lightway Galaxy, který máme na střeše nad bazénem,“ dodává ředitel hotelu Olympic Palace s tím, že ještě před rokem šlo o světový unikát, který zatím nikde jinde není k vidění. „Galaxy systém zesilovače denního světla je totiž první semiaktivní světlovod na světě, který intenzitu denního světla ještě zesiluje,“ doplňuje ho Jiří Bonk z firmy Lightway. Největší pozornost hostů je však nasměrována k difuzéru Lightway Universum, který je umístěný nad fontánkou v recepci balnea.

Hotel Olympic Palace

Dnešní Luxury Spa Hotel OLYMPIC PALACE existuje od roku 1860, zásadní přestavba architektem Otto Stainlem, kdy původně dvoupatrový hotel získal secesní styl, proběhla v letech 1906–10, poslední rekonstrukcí zahrnující dostavbu zadního traktu a propojení s vedlejší budovou Albion prošel hotel v letech 2013–15. Mezi hosty, kteří se sem opakovaně vraceli, patřil mimo jiné Karel Marx. Po sametové revoluci se v roce 1991 stal nařízením nemovitou kulturní památkou.

„Byl jsem přesvědčen, že klient bude dobře vnímat i krásně podsvícený křišťálový lustr Universum, ale pánové z Lightway mne přesvědčili, že dynamické světlo má mnohem víc výhod. Výsledek opravdu stojí za to a dynamické světlo je pro recepci opravdu přínosem,“ říká ředitel hotelu.

Světlo v čase

„Světlovody přivádějí světlo v množství a intenzitě a v čase toho dne. Když jste v prostoru osazeném světlovody, nevidíte sice ven, ale vnímáte dynamiku denního světla. Ve chvíli, kdy se zatáhne obloha nebo přijde mrak nebo se sníží intenzita, okamžitě se změna projeví uvnitř. Není to lineární svit žárovky, ale živé denní světlo,“ říká Jiří Bonk z Lightway. Veškeré instalace byly v tomto případě atypické, všechno se vyrábělo na míru, každý ze světlovodů měl svá specifika. Asi největším oříškem pro firmu bylo vyřešit, jak z jednoho tubusu osvětlit dva prostory. „Rozváděli jsme denní světlo na délku víc než deset metrů s tím, že jsme museli použít devadesátistupňová kolena jak v horizontálním, tak ve vertikálním směru. Aplikace křišťálového objektu nad fontánou, které se toto „rozvojení“ také týkalo, osvětluje i přilehlou recepci. Díky materiálům, což je optický tubus se stříbrem, jsme ale schopni i na tak velkou vzdálenost přivést dostatek denního světla kamkoli,“ dodává Jiří Bonk.

Jak rozzářit křišťál

„První skici jsme dělali už v roce 2007,“ vzpomíná architekt David Marek z DL studia. „Investoři byli nároční, několikrát předělávali narychlo vizualizace podle nových propozic, nicméně nakonec si náš designový návrh vybrali. K projektu jsme se zase vrátili až v roce 2015. Investor si do té doby uvědomil, co by ještě chtěl změnit, a pro nás to znamenalo další práci na designu a následně i pro projektanty stavby. A to se stalo i se světlovody. Původně totiž byly v projektu jen ty standardní. Bylo nutné s nimi počítat, protože Karlových Varech není obecně moc místa, a tak se část provozu vždy stěhuje do podzemí. Bez dynamického světla by problém osvětlení suterénních prostor denním světlem byl neřešitelný. Já osobně si tehdy světlovod pamatoval z jiného bytového projektu, kde realizace nevyšla příliš dobře. V prvních chvílích jsem byl trochu skeptický a říkal si, že i tak budou muset lidé v podzemních prostorách svítit, aby viděli. Z výsledku jsem byl příjemně překvapený. Světla bylo opravdu hodně, navíc s neuvěřitelnými efekty v interiéru, když nahoře svítilo slunce. V Lightway dokázali vše přesně vypočítat, aby byl výsledek co nejlepší. Přišli i s tím, že mají speciální prvky a rozptylná skla s okrasnými konci, které si nechali speciálně vyvíjet a které celý projekt ozvláštnily. Na křišťál je potřeba spousta světla, aby se rozzářil a vrhal odlesky, a musím říct, že se jim takhle podařilo rozsvítit i podlaží, která byla hluboko v suterénu.“

Denní světlo ocení lázeňští hosté hlavně v provozech, kde pobývají delší dobu, tedy v terapeutických místnostech nebo u bazénu. Stanou se svědky nevšední hry venkovního světla, které se díky originálnímu křišťálovému zakončení světlovodů Lightway Slunečnice ještě lomí.

Světlovody na zelené střeše jsou vybavené patentovaným prvkem blue performance, speciálním dvojsklem, které zabraňuje kondenzaci a tepelným ztrátám.

OKNA.EU

Víc než jen OKNA. ZARUČENĚ KVALITNÍ OKNA!

SHOWROOM

Praha Pankrác & Říčany Modletice

e-mail: okna@okna.eu · telefon: 773 360 000

STŘEŠNÍ A FASÁDNÍ SYSTÉMY

Pro jedinečnou architekturu.

produkt: PREFA střešní a fasádní falcovaný šindel
barva: patina šedá
místo: Královehradecko
architekt: JANSÁ PROJEKT s.r.o., Trutnov
realizační firma: Klempířství Döring, Trutnov

OBĚD - 135 Kč
NOVÉ MINI - 197 Kč*

A ZA CO UTRÁCÍTE DENNĚ VY?

VYZKOUŠEJTE V RENOCARU

MINI CENTRUM RENOCAR - www.renocar.cz/mini

Řípská 5c, Brno - Slatina (D1, EXIT 201), tel.: 548 148 548

Lipová 280, Praha - Čestlice (D1, EXIT 8), tel.: 261 393 600

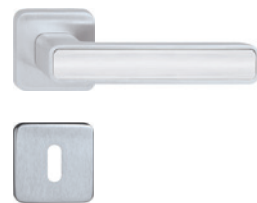
Kombinovaná spotřeba paliva a emise CO₂ MINI Cooper 5dvěřové: 4,7 l / 100 km, 109 g/km.

* Tato nabídka operativního leasingu je kalkulovaná na vůz MINI Cooper 5dvěřové 100 kW/136 k s výbavou ve výši 55 159 Kč bez DPH dle výběru klienta za podmínek 0% akontace, 48 měsíců, 15 000 km/rok, obsahuje povinné ručení, havarijní pojištění, GAP, pojištění skel a balíček servisních služeb MINI Service Inclusive obsahující servisní prohlídky po dobu 5 let nebo do najetí 60 000 km. Měsíční splátka bez DPH činí 5 999 Kč, splátka s DPH činí 7 259 Kč, denní splátka bez DPH před zaokrouhlením 197,227 Kč. Nabídka je určena pro plátce DPH. Kalkulace pro neplátce bude připravena na požádání. Nabídka platí do odvolání. Služby MINI FINANCIAL SERVICES v České republice jsou nabízeny prostřednictvím UniCredit Leasing CZ, a.s., a UniCredit Fleet Management, s.r.o.

www.twin.cz/inner

ROZETOVÉ

BEZPEČNOSTNÍ

OKENNÍ

DOPŇKY

Onyx Mirror: radiátor se zrcadlem, barva: slonová kost, cena od 14 819 Kč s DPH MOC

Ruby Bath Extra: koupelňový žebřík, barva: měděná metaliza, cena od 7626 Kč s DPH MOC

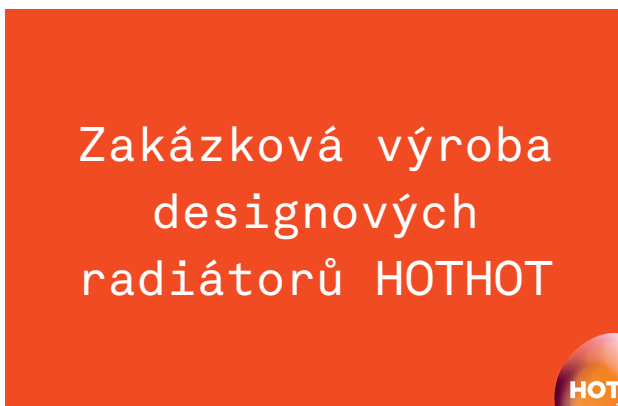
Waves: elegantní otopné těleso 1806 x 528 mm, barva: pískovcová HOTHOT 72, vertikální i horizontální varianty

Europe: designový radiátor na vodní ohřev s umístěním pod okny, barva: RAL 9005, vertikální i horizontální varianty

Retro Revolution: ocelové vinuté trubky mnoha rozměrů na obr. typ HO v RAL 8017

Česká výroba, více než 140 modelů radiátorů

Široká škála barev RAL

Nerez, ocel, chrom, zrcadlo, sklo, retro

Radiátory na vodní, elektrický i kombinovaný ohřev

Grafické podklady pro váš SW

40 modelů koupelňových žebříků

Ocelové vinuté trubky s délkou 500–6000 mm

Kvalitní ocelové deskové radiátory

Čláňkové radiátory s volitelnou výškou 300–1800 mm

Radiátory se zrcadlem

Showroom Brno
Smetanova 17, 602 00
Tel.: +420 731 192 517
po–pá 9–18 hod

Showroom Praha
Vrchlického 29, 155 00
Tel.: +420 722 322 522
po–pá 9–18 hod
Termín návštěvy prosím
potvrďte na uvedeném čísle.

www.hothotradiatory.cz
www.hothotradiatory.sk
www.hothotexclusive.com
info@hothotexclusive.com

Informace ke spolupráci
info@hothotexclusive.com

GRAPHISOFT® ARCHICAD 20

Len Lye Centre, Nový Zéland | Patterson Associates Architects | pattersons.com | foto © Patrick Reynolds

www.cegra.cz

OPEN BIM™

cage

A cage full of ideas.